

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้
และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์
เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

โดย
นายพงศ์ทวี พิศวา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้
และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์
เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF CONSTRUCTIVIST TEACHING MODEL
AND USING ONLINE PEER FEEDBACK TO PROMOTE
STUDENTS' ENGLISH WRITING SKILL

By
MR. Pongtawee TASSAWA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

58254902 : หลักสูตรและการสอน(การสอนภาษาอังกฤษ) แบบ 2.1 ปรัชญาคุณภิวัฒน์

คำสำคัญ : รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค้ความรู้, การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์, ทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ

นาย พงศ์ทวี ทวีตา: การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. ภัทธิธรา เขียนเพิ่มพูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 2) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ 2.1 ส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ 2.2 ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 3. รับรองรูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการเขียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังจากที่ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ มีชื่อเรียกว่า "PWP-Plus Model" ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) หลักการ ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ขึ้นมาได้ด้วยตัวผู้เรียนเองผ่านกิจกรรมที่เน้นกิจกรรมกลุ่ม 2) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนเขียน (Pre Writing) เป็นขั้นตอนที่ประกอบด้วยกลวิธีการเตรียมทรัพยากรให้แก่ผู้เรียน (Scaffolding Strategies) เช่นการกระตุ้นความเดิมของผู้เรียน การใช้คำถามนำทางเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดประเด็นความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้เขียน การระดมความคิดภายในกลุ่มเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเขียน การศึกษาตัวอย่างชิ้นงานเขียน การศึกษาข้อบกพร่องของชิ้นงานเขียน รวมถึงการเรียนรู้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน เป็นต้น ขั้นระหว่างเขียน (While Writing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำข้อมูลต่างๆที่ได้จากกิจกรรมในขั้นก่อนเขียน นำมาใช้เขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง หลังจากที่ได้เขียนฉบับร่างที่ 1 แล้วให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ไปโพสต์ไว้บนเฟสบุ๊ค ในกลุ่มที่ผู้สอนได้สร้างไว้ และขั้นสุดท้ายคือ ขั้นหลังเขียน (Post Writing) ในขั้นหลังเขียนนี้ จะมีการผสมผสานนำกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์นั้นเกิดขึ้นในขั้นหลังเขียน (Post Writing) กล่าวคือเมื่อผู้เรียนเขียนฉบับร่างที่ 1 แล้วให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ไปโพสต์ไว้บนเฟสบุ๊ค ในกลุ่มที่ผู้สอนได้สร้างไว้ เพื่อแสดงให้เห็นในกลุ่มได้เข้ามาอ่านและให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านสื่อออนไลน์โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับออนไลน์รอบแรกนั้นจะเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาโดยใช้แบบให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาที่ผู้สอนแจกให้ โดยในการให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหานั้น จะไม่พิจารณาเรื่องความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ เมื่อผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนทุกคนนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้นั้น ไปแก้ไขงานเขียนของตนเอง และปรับปรุงงานเขียนจนเป็นงานเขียนฉบับร่างที่ 2 เมื่อเขียนฉบับร่างที่ 2 เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนทุกคนนำฉบับร่างของตนเองไปโพสต์ลงในกลุ่มเฟสบุ๊คที่ผู้สอนได้ตั้งเอาไว้ หลังจากที่ได้โพสต์ฉบับร่างที่ 2 ของตนเองในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มทำการให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านไวยากรณ์ โดยใช้แบบให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านไวยากรณ์ที่ผู้สอนแจกให้ หลังจากที่ได้ให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านไวยากรณ์เรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนทุกคนนำข้อมูลย้อนกลับทางด้านไวยากรณ์ที่ตนเองได้รับนั้น ไปปรับแก้งานเขียนของตนเอง แล้วจึงทำการเขียนฉบับสมบูรณ์ และกิจกรรมสุดท้ายคือ ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนเองไปโพสต์ในกลุ่มเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่าน 4) การวัดประเมินผลงานเขียนมีทั้งหมด 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) องค์ประกอบด้านเนื้อหา 2) องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด 3) องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์ 4) องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ 5) องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า หลังจากทดลอง 2. หลังทำการศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.76 คิดเป็นร้อยละ 87.6 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 และเมื่อพิจารณาในแต่ละแผนการสอน พบว่า แผนที่ 1 การเขียนแบบเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 คิดเป็นร้อยละ 48.3 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 แผนที่ 2 การเขียนเรียงความแบบชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.36 โดยคิดเป็นร้อยละ 63.6 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 แผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.62 โดยคิดเป็นร้อยละ 76.2 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 แผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.02 โดยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.2 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 และแผนสุดท้ายคือ แผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.38 โดยคิดเป็นร้อยละ 83.8 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ 3. ผลการรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค้ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.47 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ซึ่งอยู่ในระดับ มาก

58254902 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : Constructivist Teaching Model, Online Peer Feedback, English Composition Writing Skill

MR. PONGTAWEE TASSAWA : THE DEVELOPMENT OF CONSTRUCTIVIST TEACHING MODEL AND USING ONLINE PEER FEEDBACK TO PROMOTE STUDENTS' ENGLISH WRITING SKILL THESIS ADVISOR : INSTRUCTOR PATTEERA THIENPERMPOOL, Ph.D.

The purposes of this research were to: 1) develop a constructivist instructional model with online peer feedback to enhance English major students' writing skill; 2) study the effectiveness of using the constructivist instructional model with online peer feedback to enhance English major students' writing skill. 2.1) enhance writing skill of the second-year students who were studying in English major, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University after learning by using the constructivist instructional model with online peer feedback and 2.2) study the development of writing skill of the second year students who were studying in English major, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University after learning by using the constructivist instructional model with online peer feedback; 3) approve the constructivist instructional model with online peer feedback and create the instructional model guidebook. The samples comprised 30 second year students during the second semester of the academic year 2019 at Lampang Rajabhat University. Research instruments consisted of the constructivist instructional model with online peer feedback, lesson plans, writing composition test. The data was analyzed by mean, percentage, and standard deviation.

The results were as follows:

1. After studying the related documents and theories, the researcher has created the constructivist teaching model and using online peer feedback to promote students' English writing skill called "PWP-Plus Model" consisted of four elements. These are (1) principles - emphasis on students who take the most important role in instructional activities and they can construct their knowledge systematically through collaborative learning; (2) objective - enhancing writing skills of 30 second year students at Lampang Rajabhat University in the second semester of the academic year 2019; (3) the learning process consisted of 3 steps, a) Pre-writing steps: P - it's a step that starts from the activity according to scaffolding strategies; the students in each group have to prepare any resources for being ready for the next steps. (stimulating the students' background knowledge, asking priming question, brainstorming about the topic that they are going to write about, reading the example of text, studying essay components and ways to give feedback and), b) While writing: W. it's a step of writing composition. The students have to bring any information or resources from the pre-writing step in order to write their own first draft. After finishing first draft, the students have to post their first draft in the group that was created by the researcher. And the last step, c) Post writing: P-Plus, the last step is the writing composition step that was integrated with online peer feedback. When the students finish their own first draft, they have to post their own first draft in the group that was created by the researcher. Then, the members in each group have to give online peer feedback without grammatical concern by using the content checklist given by the researcher. After that, everyone has to revise their own first draft according to online peer feedback and complete their second draft. After finishing second draft, everyone must post their own second draft in the group that was created by the researcher again, so members in each group have to give online peer feedback without content concern by using language checklist given by the researcher. Shortly after that, everyone has to use language error feedback from their friend to revise their own draft, and Finally, everyone has to write their own final draft and post it into the group again.; (4) The 5-part assessments and evaluations on writing composition skills, 1) content 2) idea organization 3) vocabularies 4) grammar 5) spelling, capitalization, and marking.

2. After the experiment of using the constructivist teaching model and using online peer feedback to promote students' English writing skill "PWP-Plus Model" indicated that the students have mean score 8.76, the percentage is 87.6 and the standard deviation is 0.29, which met the first hypothesis that was set by the researcher, and the results of the study of students' writing skill development indicated that the students' writing composition skill develop gradually in every lesson plans, which met the second hypothesis that was set by the researcher.

3. The result of PWP-Plus model improvement has mean score 4.47 and the standard deviation is 0.37. The improvement is in high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา” สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล รองศาสตราจารย์ ดร.นิตดา อติภัทรนันท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือสนับสนุน ตรวจสอบเนื้อหา และกระบวนการวิจัย ตลอดระยะเวลาของการดำเนินการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพรรณ กาจกำแหง อาจารย์ ดร.เจือจันทร์ วงศ์พล กานันท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรญา รอดวินิจ อาจารย์ ดร.เกวลิน จันทเดช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัยพานิช ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ ที่จุดประกายให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองทางการศึกษา ตลอดจนครอบครัวที่ศรัทธา ที่สนับสนุนและให้โอกาสผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

พงศ์ทวี ทศวา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	31
คำถามเพื่อการวิจัย.....	31
สมมติฐานการวิจัย.....	32
ขอบเขตการวิจัย.....	32
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	33
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	35
1. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2557.....	37
1.1 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร.....	37
1.2 คำอธิบายรายวิชา.....	38
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน.....	38
2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน.....	38
2.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน.....	39
2.3 การพัฒนารูปแบบการสอน.....	41
2.4 การนำเสนอรูปแบบการสอน.....	42

3. การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และกิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านทางออนไลน์.....	44
3.1 แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้.....	44
3.2 การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้.....	47
3.3 ขั้นตอนของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางออนไลน์.....	50
3.4 ประโยชน์ของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์.....	52
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	53
4.1 ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	53
4.2 หลักการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	54
4.3 ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	58
4.4 เทคนิควิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	60
4.5 รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ.....	61
4.6 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	63
4.7 ผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	66
5. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ.....	67
5.1 ความหมายของการเขียน.....	67
5.3 องค์ประกอบของการเขียน.....	68
5.4 ทักษะการเขียน.....	69
5.5 แนวคิดในการสอนเขียน.....	70
5.6 การวัดและประเมินทักษะการเขียน.....	71
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	80
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับ การพัฒนารูปแบบการสอน.....	80

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) : การพัฒนาและการหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอน	86
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I): การทดลองใช้รูปแบบการสอน	94
ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน.....	99
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
ตอนที่ 1 ผลการการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับ การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์.....	106
ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์.....	124
ตอนที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์.....	131
ตอนที่ 4 ผลการรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์.....	136
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	139
สรุปผลการวิจัย.....	140
อภิปรายผล.....	147
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	151
ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน	151
รายการอ้างอิง	152
ภาคผนวก.....	160
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	161
ภาคผนวก ข คู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	163

ภาคผนวก ค ผลการรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ ความรู้ และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์.....	229
ภาคผนวก ง ตารางข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน	236
ภาคผนวก จ หนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย	272
ประวัติผู้เขียน.....	274

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ Jacob et al. (1981).....	75
ตารางที่ 2 สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) สำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน	85
ตารางที่ 3 สรุปขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D): การพัฒนารูปแบบการสอน.....	90
ตารางที่ 4 สรุปขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบการสอน	96
ตารางที่ 5 สรุปวิธีการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน	101
ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสามารถทางด้านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีการสร้างความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ..	132
ตารางที่ 7 สรุปผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	137
ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	230
ตารางที่ 9 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	231
ตารางที่ 10 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	232
ตารางที่ 11 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	233
ตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	234
ตารางที่ 13 สรุปผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	235
ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน	237

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอน.....	27
แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	30
แผนภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการ	83
แผนภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา	84
แผนภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	88
แผนภาพที่ 6 แบบแผนการวิจัยแบบ One-shot case study design	95
แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวสร้างความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์	104
แผนภาพที่ 8 ร่างรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model).....	129
แผนภาพที่ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยในแต่ละแผนการสอน	133
แผนภาพที่ 10 แสดงพัฒนาการทางการเขียนของนักศึกษาในแต่ละองค์ประกอบ	134

บทที่ 1

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญมากเนื่องจากผู้คนทั่วโลกใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน นอกจากภาษาอังกฤษจะใช้ในการติดต่อสื่อสารแล้ว ผู้คนทั่วโลกยังใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้อย่างมากมาย เนื่องจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลกนั้นต่างก็มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นผู้ที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสูง ก็จะมีโอกาสได้รับความรู้ที่หลากหลายและกว้างขวางกว่าผู้อื่น ที่ไม่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าในด้านการเรียนและหน้าที่การงานในอนาคตต่อไป

ทุกประเทศจึงหันมาตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้คนชาวต่างชาติที่มาจากประเทศต่าง ๆ ซึ่งใช้ภาษาแตกต่างกัน แต่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังปี พ.ศ.2558 เป็นต้นมานั้น “ประชาคมอาเซียน” เข้ามามีบทบาทอย่างเป็นทางการ ทำให้ประชากรในประเทศประชาคมอาเซียนหลายล้านคนต้องติดต่อสื่อสารกันโดยใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเมือง เศรษฐกิจ และเรื่องของสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนั้น แต่ละประเทศในประชาคมอาเซียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จึงหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษในทุก ๆ สาขาอาชีพ เพื่อให้ทุกคนได้มีทักษะความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติในประชาคมอาเซียน และผู้คนในประเทศอื่นๆทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกประเทศจึงได้พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนเอาไว้อย่างหลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น หลักสูตร English Program ซึ่งเป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนในกลุ่มประเทศอาเซียนต่างมีความเห็นตรงกันว่า การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษนั้น นับได้ว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับอุดมศึกษาเนื่องจาก ตำราและสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่างก็ถูกพิมพ์ขึ้นมาโดยใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังนั้น การที่จะเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนที่สุดเพราะทักษะการเขียนนั้นมีกระบวนการที่ซับซ้อนอาจจะกล่าวได้ว่าผู้ที่เขียนได้ดีนั้นต้องมีความรู้ประกอบด้วยหลายๆด้านอย่างเช่นเรื่อง ความรู้คำศัพท์เรื่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ รวมไปถึงการเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความเหมาะสม เพราะฉะนั้น เราอาจจะพูดได้ว่าทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ซับซ้อนเป็นทักษะที่ยากและเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด

เนื่องมาจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุด เพราะฉะนั้นจากการศึกษา งานวิจัยต่าง ๆ ทำให้ทราบว่า นักศึกษาไทยมีปัญหาทางด้านทักษะการเขียนมาเป็นอันดับต้น ๆ (รัตนา ภวพัชรอุตม, 2550) ซึ่งปัญหาในทักษะการเขียนของนิสิตนักศึกษาไทยนั้นอาจได้รับผลสืบเนื่องมาจากการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา ถึงแม้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะต่าง ๆ ทั้งทักษะการฟัง การพูดและ การอ่าน แต่ผู้เรียนเรียนทักษะการเขียนเป็น ทักษะสุดท้ายเสมอ เนื่องจากทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อน ผู้เรียนจึงจำเป็นต้อง เรียนทักษะอื่นจนมีความชำนาญเสียก่อน ก่อนที่จะเรียนทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากที่ เราสังเกต พบว่า นิสิตนักศึกษาไทยส่วนมากสามารถเขียนภาษาอังกฤษในระดับประโยคได้อย่าง ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์ แต่เมื่อผู้เรียนนำประโยคเหล่านั้นมาเรียงต่อกันเพื่อเขียนในระดับอนุเขต กลับแสดงให้เห็นว่าแต่ละประโยคที่ผู้เรียนเขียนนั้นขาดความเชื่อมโยงกัน ขาดความต่อเนื่องกัน และ บางครั้งไม่สามารถสื่อความหมายได้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องได้ระบุถึงปัญหาทางด้านภาษา ของผู้เรียนไทยว่า ผู้เรียนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านทักษะการเขียนมากกว่าทักษะอื่น ๆ อาจ เนื่องมาจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ และการที่ผู้เรียนจะ สามารถเขียนได้ดีนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องผ่านการฝึกฝนการเขียนอยู่เสมอ แต่ในความเป็นจริงนั้น ผู้เรียนมีโอกาสฝึกเขียนเพียงแคในห้องเรียนเท่านั้น ซึ่งเป็นโอกาสที่น้อยมากสำหรับการฝึกฝน การเขียน ซึ่งการขาดโอกาสในการฝึกเขียนนี้เองที่เป็นปัญหาหลัก ๆ ในการพัฒนาทักษะการเขียนของ นักศึกษา

สาเหตุหนึ่งที่พบบ่อยที่ส่งผลให้ทักษะการเขียนของผู้เรียนไม่เกิดการพัฒนาหรือเกิดการพัฒนาได้อย่างล่าช้า นั่นก็คือ ระยะเวลาที่จำกัด ทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลามากพอในการตรวจสอบความถูกต้องงานเขียนก่อนทำการส่ง จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดในแต่ละประโยคที่ผู้เรียนเขียน (Porte, 1997) สอดคล้องกับคำกล่าวของ Silva et al. (1994) ที่ว่า ผู้เรียนมีเวลาไม่มากพอสำหรับการเขียนเนื่องจากระยะเวลาที่จำกัดในชั้นเรียน และต้องเขียนภายใต้แรงกดดันจากระยะเวลาที่จำกัด ส่งผลให้งานเขียนที่เขียนออกมานั้นสื่อความหมายได้ไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากระยะเวลาที่จำกัดในการเขียนแล้วยังมีอีกหลายสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพคือ ผู้เรียนขาดแนวทางในการปรับปรุงงานเขียน การฝึกเขียนบ่อยครั้ง อีกทั้งในขั้นตอนการปรับปรุงงานเขียน ผู้เรียนได้รับเพียงการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนเพียงเล็กน้อยจากครูผู้สอน อย่างที่ Swain and Lapkin (1995: 384) กล่าวไว้ว่า ข้อมูลย้อนกลับนั้นสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนได้เพราะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงข้อบกพร่องทางภาษาในประโยคที่ตนเองเขียน กระบวนการนี้จะนำไปสู่การประเมินตนเองของผู้เรียน

ในปัจจุบันนี้ การจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยนั้น ถือว่ายังประสบปัญหาอยู่มาก เพราะว่าการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนในประเทศไทยนั้น เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Method) ซึ่งเน้นบทบาทหน้าที่ของผู้สอนเป็นหลัก เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมเป็นวิธีการสอนที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเอง เพราะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนนั้นทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการแก้ปัญหาาร่วมกัน ซึ่งสาเหตุของปัญหาที่กล่าวมานั้นมีความสอดคล้องกับ สมร ทองดี (2555) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนในประเทศไทยนั้น ยังคงเน้นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนจึงขาดทักษะการวางแผน รวมไปถึงทักษะการอภิปรายเพื่อวางแผนแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างมีระบบ รวมไปถึงทักษะการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และปัญหาหลักๆอีกอย่างหนึ่งก็คือสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปัจจุบันนี้ เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนแข่งขันกันเองเป็นหลัก แทนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้มีนักวิชาการต่างออกมาหาทางแก้ไขติดกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้การเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีประสิทธิภาพสูงสุด พบว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist Approach) เป็นแนวคิดหนึ่งที่ส่งเสริมทักษะการคิด การสร้างความรู้ด้วยตนเองและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจาก Vygotsky มีแนวคิดว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตัวเองหรือสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนและผู้สอนซึ่งการช่วยเหลือกันลักษณะนี้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อที่จะสร้างความรู้ใหม่หรือเรียกว่า scaffolding ผู้เรียนที่อยู่ต่ำกว่าเขตที่สามารถพัฒนาได้จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็นเพื่อนนักเรียนหรือเป็นครูก็ตาม ขณะที่ผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ครูและเพื่อนจะเข้าไปช่วยเพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการการเรียนรู้เพื่อที่จะแก้ปัญหา เขตการพัฒนาของผู้เรียนจะถูกขยายออกไปจนถึงเขตการพัฒนาสูงสุด (The Zone of Proximal Development) สอดคล้องกับ ฟาสว้าง พัฒนะพิเชฐ (2554) ได้กล่าว การเรียนรู้แบบ Scaffolding การเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนแม้กระทั่งผู้เรียนและผู้สอนเองก็ตาม ซึ่งเป็นกระบวนการที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือและการสนับสนุนในสิ่งต่าง ๆ จนทำให้ผู้เรียนที่อยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ สามารถสร้างความรู้และความเข้าใจได้ด้วยตนเอง จนก้าวไปสู่ระดับพัฒนาการที่สูงขึ้น ซึ่งสุดท้ายแล้วผู้เรียนก็จะสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ และ Tharp and Gillimore (1988) ได้อธิบายว่า การที่ผู้เรียนจะพึ่งพาตนเองในด้านของภาษาได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยการกำกับการเรียนรู้จากผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นครูอาจารย์ ผู้ปกครอง หรือเพื่อน กระบวนการในห้องเรียนนั้นจะเริ่มต้นด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน (Co-constructed Collaborative learning) ที่มีการให้ความช่วยเหลือเสริมต่อความรู้ หรือที่เรียกว่าการ Scaffolding เพื่อนร่วมชั้นและครูผู้สอนต่างก็มีบทบาทสำคัญในการเสริมต่อการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการสร้างนั่งร้านเสริมต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถขยายขอบเขตความรู้ความสามารถของตน

กาญจนา ไชยพันธ์ (2544) Vygotsky เชื่อว่าผู้เรียนจะเกิดกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นหรือประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างเพื่อนกับเพื่อน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรม

การเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทาง ด้านความฉลาดทาง ความคิดและความฉลาดทางอารมณ์ไปพร้อมๆกัน รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กัน ในกลุ่ม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิด ความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้จากการพิจารณาสิ่งที่ได้เรียน และนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่าง เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ไพจิตร สดวกการ (2539) ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ไม่มีสูตรสำเร็จ กล่าวคือ ผู้สอนสามารถนำแนวคิดนี้ไปออกแบบกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลายที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและสามารถสร้างความรู้ได้ด้วย ตัวผู้เรียนเอง จนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

จากงานวิจัยต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้สามารถส่งเสริมทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ อย่างเช่น เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ (2550) การใช้การสอนตาม แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ โดยหลังเรียนผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยถึงร้อยละ 82.61 ทั้งนี้ผู้เรียนยังมี คะแนนความฉลาดทางด้าน อารมณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอีกด้วย และ Moore (2004) พบว่า การสอนเขียนตาม แนวสร้างสรรค์ความรู้ นั้นเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่ง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมนั้นเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน แล้วยังมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ซึ่งกันและกันจนทำให้ผู้เรียนมีการ พัฒนาทางด้าน การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การพัฒนา รูปแบบการสอน จำเป็นต้องมีแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสมสอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอน และผลลัพธ์ที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งทฤษฎีสร้างสรรค์ ความรู้ (Constructivist Learning Theory) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้แนวใหม่ที่ได้รับการนิยามเป็น อย่างมากในการนำมาประยุกต์ใช้ออกแบบรูปแบบการสอนเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้เรียน ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการสร้างระบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ได้ด้วยตัวของ ผู้เรียนเองแทนที่จะเป็นการสอนโดยตรง จึงเป็นวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากการสอน แบบเดิมที่เน้นบทบาทของครูผู้สอนเป็นหลัก (Fosnot 1996: 12-15; Von Glaseisfeild, 1991: 22- 25; Wilson, 1996: 18-20; Cobb, 1994: 7-10; Bell, 1993; 24-30; Driver and Bell, 1986: 5-7; ไพจิตร สดวกการ, 2539: 22; สุกัญญา กัตถัญญ, 2542: 39; สิริชนม์ ปิ่นน้อย, 2542: 20;

ธิดา ภูประทาน, 2542: 13) ทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ (Constructivist Theory) ประกอบด้วย ลักษณะการเรียนรู้ที่สำคัญ 3 ลักษณะ คือ

1. การเรียนรู้ เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ ไม่ใช่การซึมซับหรือการบันทึกข้อมูลที่ได้รับเข้ามาเป็นส่วนๆ

2. การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความรู้เดิม ที่เป็นความรู้ที่ตนเข้าใจและนำไปใช้ได้ (Deep knowledge) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้ใหม่

3. สถานการณ์ หรือบริบทของการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญของการสร้างความรู้ใหม่ ซึ่งมี นักวิชาการต่างประเทศ ได้กล่าวถึงหลักการแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ไว้ดังนี้

โฟสน็อต (Fosnot, 1996: 12-15) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ว่าเป็นกระบวนการที่สามารถควบคุมได้ด้วยตนเองในการต่อสู้กับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม โดยผ่านกิจกรรมทางสังคม และผ่านการร่วมมือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

วอน กลาสสิฟิลด์ (Von Glaseisfeld, 1991: 22-25) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ว่า ความรู้ไม่ได้เกิดจากการรับรู้เพียงอย่างเดียวแต่เป็นการสร้างขึ้นโดยบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจและการฝึกปฏิบัติในระหว่างบุคคล

วิลสัน (Wilson, 1996: 18-20) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ว่าเป็นวิธีการคิดเกี่ยวกับ เรื่องของความรู้และการเรียนรู้

คอบบ์ (Cobb, 1994: 7-10) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้เป็นกระบวนการที่ไม่ได้หยุดนิ่งกับที่ ในการสร้างการรวบรวม และการตกแต่งความรู้ให้ผู้เรียนมีโครงสร้างความรู้ที่ใช้ในการตีความหมายและทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัวเขา และเป็นกระบวนการทางสังคมและเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

เบลล์ (Bell, 1991: 24-30) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ ว่าการเรียนรู้ไม่ใช่การเติมสมองที่ว่างเปล่าของผู้เรียนให้เต็มหรือไม่ใช่การได้มาซึ่งความคิดใหม่ ๆ ของผู้เรียนแต่เป็นการพัฒนาหรือเปลี่ยนความคิดที่มีอยู่แล้วผู้เรียนจะเป็นผู้สร้างความหมายจากประสบการณ์ด้วยตนเอง

สำหรับไดร์เวอร์ และเบลล์ (Driver and Bell, 1986: 5-7) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค้ความรู้ว่า การเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้เท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับบททวนความรู้ที่มีความหมายของผู้เรียนการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและผู้เรียนมีส่วนร่วมใน

การสร้างความรู้เมื่อคนเรามีปฏิสัมพันธ์กับปรากฏการณ์ต่าง ๆ และการเรียนรู้ยังเป็นความรับผิดชอบของผู้เรียนนั่นเอง ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองด้วย

นอกจากนี้นักการศึกษาในประเทศหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ไว้คือ สุกัญญา กัตถัญญ (2542: 39) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เป็นหลักการและข้อตกลงเบื้องต้นทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ทางวิทยาศาสตร์ด้วยตนเองโดยอาศัยประสบการณ์และความรู้พื้นฐานของตนเองเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนรู้ผู้เรียนจะสร้างความหมายโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งครุมีบทบาทเป็นเพียงผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เท่านั้น

สิริชนม์ ปิ่นน้อย (2542: 20) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีการจัดรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กันโดยอาศัยประสบการณ์เดิมและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

สำหรับ ธิดา ภูประทาน (2542: 13) กล่าวถึงทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผ่านรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดเวลาและมีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับชีวิตจริง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักวิชาการดังกล่าวสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยผู้เรียนเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริงและมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีมนุษย์สัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ดังนั้นความรู้ที่ได้จึงเกิดจากการที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเองจากการทำกิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและบุคคลอื่น ๆ และจากการจัดการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนผู้เรียนจะนำความรู้ใหม่รวมกับความรู้เดิมเกิดเป็นการขยายความรู้หรือความรู้ใหม่ด้วยตนเอง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยมีกิจกรรมที่หลากหลายเป็นตัวผลักดันให้เกิดความรู้ ซึ่งหลักการแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษา ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดทฤษฎีของการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้มาเป็นพื้นฐานพัฒนารูปแบบการสอนเขียนสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของบัณฑิตอันพึงประสงค์ นอกจากนี้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิธีการ

จัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในสถานศึกษาและผู้เรียนสามารถที่จะนำความรู้วิธีการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติไปใช้ในวิชาชีพได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพก็เพราะว่าผู้เรียนขาดกระบวนการปรับปรุงงานเขียนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากขั้นตอนการปรับปรุงงานเขียนของผู้เรียนโดยทั่วไปนั้น จะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น จึงทำให้มีเวลาในการปรับปรุงงานเขียนค่อนข้างจำกัด และกระบวนการปรับปรุงงานเขียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้น ผู้เรียนจะได้แลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อนเพียงแค่ 1 คนเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ผู้เรียนจะได้รับ ผู้เรียนก็จะได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนจากเพื่อนเพียงแค่ 1 คนเท่านั้น ซึ่งการได้รับข้อมูลย้อนกลับในลักษณะนี้ อาจจะไม่เพียงพอต่อการปรับปรุงงานเขียนของตนเอง จึงทำให้งานเขียนที่ปรับปรุงเสร็จสมบูรณ์นั้น ยังไม่ดีพอ

ตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เนื่องจากถ้ากระบวนการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนและกระบวนการขั้นตอนการปรับปรุงงานเขียนไม่ดี ก็จะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนทันที ผู้วิจัยจึงได้สังเกตเห็นว่า การนำเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เป็นกระแสนิยมในยุคปัจจุบันนี้ มาใช้เป็นเครื่องมือในกระบวนการการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนนั้น จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเขียน เนื่องจากผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่หลากหลาย รวมถึงไม่ต้องกังวลเรื่องเวลาที่จำกัดในการปรับปรุงงานเขียน

จากการศึกษางานวิจัยของจิรพรพรหม มหาพรหม (2545) และ สุวรรณา โปธา (2545) ที่อ้างว่า การใช้คอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือที่นำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตัวเองอีกด้วย รวมถึงนโยบายของภาครัฐในปัจจุบันนั้นก็ยังมีมุ่งเน้นในเรื่องของภาษาต่างประเทศและเรื่องของเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นการนำสื่อสังคมออนไลน์และคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนั้น กฤติกา อินตา (2553) พบว่าเมื่อผู้เรียนได้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างเครือข่ายสังคมออนไลน์ อย่าง เว็บบล็อก มาบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนมีระยะเวลาในการเตรียมงาน

เขียนในขั้นตอนต่างๆเพิ่มมากขึ้นและยังได้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อ
งานเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงศึกษาหาแนวทางมาพัฒนากระบวนการปรับปรุงงานเขียนของนักศึกษา
เพื่อให้กระบวนการการปรับปรุงงานเขียนมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยพบว่า การใช้เครือข่ายสังคม
ออนไลน์ที่มีอยู่ในทุกวันนี้ อย่าง เช่น เว็บบล็อก ทวิตเตอร์ เว็บบอร์ดต่าง ๆ ล้วนแต่สามารถนำมาเป็น
เครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการปรับปรุงงานเขียนได้เป็นอย่างดี และผู้วิจัยยังพบว่า เครือข่ายสังคม
ออนไลน์ที่น่าสนใจมากที่สุดในการนำมาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนนั้น คือ
เฟซบุ๊ก (Facebook) เพราะในปัจจุบันนี้เฟซบุ๊กถือเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมาก
ที่สุดในทุกเพศทุกวัย โดยข้อมูลจาก Facebook Audience Insights ระบุว่าผู้ใช้งานในช่วงอายุ
18-64 ปี ประเทศไทยมีผู้ใช้ Facebook ทั้งหมด 45 ล้านบัญชี โดยสามารถแบ่งออกเป็นผู้ใช้งานเพศ
ชายจำนวน 23 ล้านบัญชี และผู้ใช้งานเพศหญิงจำนวน 22 ล้านบัญชี ซึ่งถือว่ามีผู้ใช้งานเป็นจำนวน
มากและเข้าถึงได้ง่ายมากที่สุดเมื่อเราเทียบกับ Social media อื่น ๆ และเฟซบุ๊กยังมีแพลตฟอร์มที่
เอื้อผู้ใช้เฟซบุ๊กสามารถเข้ามาเขียนหรือแบ่งปันเรื่องราวต่าง ๆ ตามความต้องการ ซึ่งเฟซบุ๊กนั้นเป็น
เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่มุ่งเน้นให้เกิดการปฏิสัมพันธ์พูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่
ตนเองสนใจ ปัจจุบัน เฟซบุ๊กเป็นช่องทางการสื่อสารที่ผู้คนสามารถเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย ซึ่งจาก
ประโยชน์ของเฟซบุ๊ก ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist Approach)
มาประยุกต์ใช้ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่าง
“เฟซบุ๊ก” เข้ามาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ ซึ่งจะสร้างบรรยากาศในชั้น
เรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนโดยผู้เรียนนำงานเขียน
ของตนโพสต์ลงในกลุ่มเฟซบุ๊ก และทำกิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับงานเขียน รวมถึงกิจกรรม
ปรับปรุงงานเขียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ปฏิสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันจนทำให้
ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ จะเห็นได้ว่าการนำสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมอย่างเฟซบุ๊กมาประยุกต์ใช้ใน
กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้ เป็นการผสมผสานที่เหมาะสมลงตัว โดยมี
ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสามขั้นตอน ดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาตามผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษา
ที่ผ่านมาเพื่อให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างหลากหลาย

เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing)

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่มมาใช้เขียนงานของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนงานฉบับร่าง (First draft) ของตนเอง ซึ่งในขั้นการเขียนนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รวมถึงเงื่อนไขในชั้นเรียน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ในกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเขียนงานของตนเอง โดยในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ แต่ให้คำนึงถึงความชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)

ในขั้นหลังเขียนนี้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือ ในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หลังจากที่ผู้เรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ถูกต้องไว้ หลังจากนั้น เพื่อนในกลุ่มมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา (Content Checklist) โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่องแสดงความคิดเห็นได้งานเขียนของเพื่อน
2. เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาเหล่านั้น มาพิจารณาดูว่า แต่ละประเด็นนั้นมีความเหมาะสมที่ผู้เรียนควรจะแก้ไขตามหรือไม่ เมื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำการปรับแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนทำการแก้ไขงานเขียนเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำการเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนโดยในรอบนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ เมื่อเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนจึงนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนไปโพสต์แสดงลงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ได้สร้างขึ้นไว้

3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา (Language Checklist)

4. หลังจากที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนแต่ละคนทำการพิจารณาประเด็นแก้ไขงานเขียนแต่ละประเด็นที่ได้รับ ว่าควรแก้ไขหรือไม่ หลังจากที่ผู้เรียนทำการพิจารณาในทุกประเด็นแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ไขงานเขียนของตนตามประเด็นแก้ไขที่ผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊กให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้งหนึ่ง

จะเห็นได้ว่า การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้นี้ ได้เน้นการปฏิสัมพันธ์ เพื่อสร้างความคิด สติปัญญา ความรู้ใหม่ ๆ ทักษะทางสังคม และความสามารถในการใช้ภาษาประกอบกัน รวมถึงการนำเฟซบุ๊กมาใช้ในกิจกรรมการปรับปรุงงานเขียนนั้น เป็นตัวช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนและผู้สอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และผู้เรียนจะได้ไม่ต้องกังวลเรื่องของระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดในการปรับปรุงงานเขียน กล่าวคือ เฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถเข้าไปอ่านและให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน รวมถึงกระบวนการปรับแก้งานเขียนของผู้เรียนนั้น ไม่จำเป็นต้องทำกิจกรรมเหล่านั้นในห้องเรียนอีกแล้ว เพราะผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมเหล่านั้น ไม่ว่าผู้เรียนจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ผู้เรียนจึงได้ใช้เวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือปรับปรุงงานเขียนอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ru-Chu Shih (2011) พบว่าเฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเฟซบุ๊กเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ใหม่ๆ ได้ด้วยตัวผู้เรียนเอง และ Rudy R.I. (2010) กล่าวว่า Facebook เป็นเครื่องมือที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียนอีกด้วย

การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางเฟซบุ๊กอาจเป็นกลวิธีที่เหมาะสมกับนักศึกษาในประเทศไทยที่มีลักษณะเฉพาะคือ ต่างคนต่างเรียน ลักษณะการเรียนที่เป็นแบบต่างคนต่างเรียนนั้น ทำให้ผู้เรียนไม่มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนที่อยู่แวดล้อม ส่งผล

ให้ผู้เรียนขาดทักษะทางสังคม เพราะฉะนั้นการนำ Facebook มาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียน การสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้จึงเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้ผู้เรียนแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง การใช้ Facebook มาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนผู้เรียนจะมีทัศนคติที่ดีต่อ การเรียน เมื่อผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเรียน อย่างเต็มประสิทธิภาพ

บทบาทผู้สอน - ในทั้ง 3 ชั้นนั้น ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการเตรียมตัวให้พร้อมในการให้คำอธิบาย ให้ความ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและให้ข้อมูลที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- การเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา คอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียน ต้องการความช่วยเหลือ เช่นให้ข้อมูลหรือความรู้ในเวลาที่คุณเรียนต้องการ เพื่อให้การเรียนรู้นั้นมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- การเป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง ช่วยสนับสนุนหรือกระตุ้นให้ผู้เรียน สนใจเข้าร่วมกิจกรรมและให้ผู้เรียนนั้นเกิดการปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา

- การเป็นผู้ร่วมกิจกรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มของผู้เรียนพร้อมทั้งให้ ความเห็น หรือช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

- การเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (monitor) ตรวจสอบผลการทำงานตาม กิจกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ก่อนให้ผู้เรียนสรุปเป็นข้อความรู้ที่ได้จากการ เรียนรู้

- การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร โดยการสนับสนุน เสริมแรง และกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมทำงานกลุ่ม แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยเต็มที่ ยอมรับฟัง ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อภิปรายโต้แย้งแสดงความคิดเห็นด้วยท่วงทีนุ่มนวล ให้เกียรติและเป็นมิตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มบรรลุความสำเร็จ

สรุปว่าผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวในทุกๆด้านอย่างเช่นด้านแหล่งข้อมูลกิจกรรมการ เรียนรู้ สื่อการสอน รวมไปถึงการวัดผลและการประเมินผล และสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้สอนต้องเตรียมคือ ผู้สอนต้องมีบทบาทที่เหมาะสมในทุกกิจกรรม การเรียนการสอนในทุกๆชั้น

บทบาทของผู้เรียน – ในทุก ๆ ชั้นนั้นผู้เรียนมีบทบาทดังต่อไปนี้

- บทบาทการมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้
- บทบาทในการศึกษาหรือลงมือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริง
- บทบาทในการจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้สะดวกขึ้น
- บทบาทในการให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมถึงความคิดเห็น และความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนนั้นสามารถกระทำได้ตามความสามารถของตน

เพราะฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะเป็บทบาทของผู้สอนหรือบทบาทของผู้เรียนนั้น ต่างก็สำคัญต่อการเรียนรู้และการสร้างความรู้ใหม่ผ่านการจัดกิจกรรมและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งสิ้น การที่ผู้เรียนจะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมที่ดีนั้น ก็ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนและสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกไว้วางใจที่จะร่วมกิจกรรมมากน้อยแค่ไหน

กรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

การพัฒนาารูปแบบการสอน

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นงานที่มีลักษณะสร้างสรรค์ซึ่งดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนคลังความรู้ ทั้งความรู้ที่เกี่ยวกับมนุษย์ วัฒนธรรม และสังคม และการใช้ความรู้เหล่านี้ เพื่อประดิษฐ์คิดค้นสิ่งที่เป็นประโยชน์ใหม่ ๆ (นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี, 2533: 12) ซึ่งจำแนกได้ 3 ประเภท คือ (1) การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) เป็นการศึกษาค้นคว้าในทางทฤษฎีหรือในห้องทดลอง เพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับสมมติฐานของปรากฏการณ์และความจริงที่สามารถสังเกตได้ โดยที่ยังไม่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน หรือเฉพาะเจาะจงในการนำผลการวิจัยไปใช้ในงานทางปฏิบัติ (2) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเบื้องต้นที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง และ (3) การวิจัยทดลอง (Experimental Research) เป็นการศึกษาอย่างมีระบบ นำความรู้ที่มีอยู่แล้วจากการวิจัยหรือจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ผลิตผลและเครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อสร้างกระบวนการ ระบบและการให้บริการใหม่ ๆ ขึ้น และปรับปรุงสิ่งที่ประดิษฐ์หรือก่อตั้งขึ้นแล้วให้ดีขึ้น

โดยสรุปได้ว่าการวิจัยและพัฒนาเป็นการวิจัยรูปแบบหนึ่งที่อาศัยหลักการของการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์ และการวิจัยทดลอง เพื่อให้ได้นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าในเชิงทฤษฎี ความรู้ใหม่ ๆ และเป็นการศึกษาที่เป็นระบบ เพื่อนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาปฏิบัติงานสร้างสิ่งใหม่ โดยมีการตรวจสอบและปรับปรุงการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยทุกขั้นตอนในกระบวนการ

สำหรับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยและพัฒนาในนักวิชาการทางการศึกษาได้นำรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา มาศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้นวัตกรรมใหม่ ๆ โดยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่มีขั้นตอนสำคัญคล้ายคลึงกัน ดังนี้ วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2545: 125) ได้นำเสนอรูปแบบของการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงงาน เพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แบ่งการดำเนินงานพัฒนารูปแบบการสอนเป็น 3 ตอน ได้แก่ (1) การศึกษารูปแบบการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2) การพัฒนารูปแบบการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และ (3) การนำเสนอรูปแบบการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อการเรียนรู้เป็นทีมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

นอกจากนี้ อารีรักษ์ มีแจ้ง (2547: 53) ได้นำเสนอการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา แบ่งการดำเนินงานการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ คือ (1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้อง (2) การสร้างรูปแบบการสอน การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอน การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบ (3) การทดลองใช้รูปแบบการสอน เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ และ (4) การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบ

สำหรับวิทยา อารีราษฎร์ (2549: 69) ได้นำเสนอการพัฒนารูปแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะและมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แบ่งการดำเนินงานการพัฒนารูปแบบการสอน คือ (1) การวิเคราะห์ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาของงานวิจัย ศึกษาเอกสารรายงาน และ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาของงานวิจัย ศึกษาเอกสารรายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหา แล้วรวบรวม สรุปผลเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย (2) การออกแบบ เป็นการนำกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์มากำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรูปแบบได้แก่ คำจำกัดความ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และเครื่องมือในการประเมินผล (3) การพัฒนาเป็นการสังเคราะห์รูปแบบตามที่ได้ออกแบบไว้ และนำไปประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญ (4) การทดลองใช้ เป็นการนำรูปแบบที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มาใช้เป็นแบบในการพัฒนาบทเรียน และ (5) การประเมินผลเป็นการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลอง เพื่อสรุปผล

จากการศึกษาแนวคิดและกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา R and D (Research and Development) ดังกล่าวสรุปได้ว่าการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่สำคัญ คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) : การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂) : การทดลองใช้ และ ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D₂) : การประเมินและปรับปรุงแก้ไข

การออกแบบระบบการเรียนการสอน

การออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional System design) มีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น การออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional design) การออกแบบและการพัฒนาการสอน (Instructional design and development) เป็นต้น ไม่ว่าจะชื่อจะมีความหลากหลายเพียงใด แต่ชื่อเหล่านั้นมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ การใช้กระบวนการของวิธีระบบ (system approach) ในการสร้างหรือพัฒนาพฤติกรรมหรือรูปแบบของการปฏิบัติงานใหม่ ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ

คำว่า “ระบบ” มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ระบบ” (system) ไว้หลายคน เช่น บานาธี (Banathy, 1968: 12) บานาธี ได้ให้ความหมายของคำว่าระบบว่าเป็น องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งองค์ประกอบทั้งหลายเหล่านี้จะร่วมกันทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

นอกจากนี้นักวิชาการคนอื่น ๆ ก็ได้เสนอความหมายของระบบไว้หลายท่าน เช่น ระบบ คือ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำงานสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อให้เกิดผลอย่างใด อย่างหนึ่ง (ประชุม รอดประเสริฐ, 2533: 66) เป็นการทำงานที่ประสานกันขององค์ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ เพื่อไปสู่

จุดมุ่งหมายทั่วไป และเราสามารถเข้าใจวิธีการทำงานได้ (สุคนธ์ ภูริเวทย์, 2542: 38) การรวมตัวของสิ่งหลายสิ่งเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยแต่ละสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน หรือขึ้นต่อกันและกัน หรือมีผลกระทบต่อกันและกัน และองค์ประกอบที่ได้จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ และมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ได้กำหนดไว้ (กรมวิชาการ, 2534)

สำหรับความหมายระบบการเรียนการสอนนั้น รุจโรจน์ แก้วอุไร (2543: 10) กล่าวว่า เป็นโครงสร้างที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเชิงระบบ ได้แก่ การจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนด้าน ตัวป้อน กระบวนการ กลไกควบคุมและผลผลิตให้สมบูรณ์ และมีความสัมพันธ์ส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ และสุวิทย์ บึงบัว (2550: 10) ได้นิยามระบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบว่า เป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันเพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ เพราะฉะนั้น ระบบการเรียนการสอนจึงเป็นการจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอน

ดังนั้นการออกแบบระบบการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงเป้าหมายหลักของการออกแบบระบบการเรียนการสอนว่าลักษณะที่คาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ การปฏิบัติ และเจตคติที่นี้คืออะไร อย่างไร หรือผู้เรียนที่มีคุณภาพนั้นคืออย่างไร และเพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยใช้วิธีการต่าง ๆ ในการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามเป้าหมาย และการออกแบบระบบการเรียนการสอน นั้นจึงเป็นการนำวิธีการที่เป็นระบบมาใช้ในการออกแบบรูปแบบการสอน การวางแผนการนำไปใช้ และการประเมินกระบวนการทั้งหมดของระบบการสอนซึ่งสอดคล้องกับกิตานันท์ มลิทอง (2540: 10) ที่กล่าวว่า การออกแบบระบบการเรียนการสอนควรมีองค์ประกอบ คือ ผู้เรียนต้องมีการพิจารณาลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์เพื่อการออกแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม วัตถุประสงค์ ต้องมีการตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้าง และอย่างไรในการสอนนั้น ต้องมีการกำหนดวิธีการและกิจกรรมในการเรียนรู้ว่าควรมีอะไรบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดทุกด้านได้และการประเมิน ต้องมีการกำหนดวิธีการประเมินที่เหมาะสมเพื่อตัดสินว่าการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

สำหรับการนิยามของคำว่า การออกแบบระบบการเรียนการสอน ได้มีการนิยามไว้ตามมุมมองเกี่ยวกับสถานะของการออกแบบระบบการเรียนการสอนที่เป็นได้ทั้งกระบวนการ สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ และความจริง ดังนี้ (Suhas and Sindhura, 2008: 1-2)

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือกระบวนการ (Instructional System Design is a process) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอน โดยใช้วิธีการระบบ และใช้หลักการศึกษ ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนการสอน เพื่อการตัดสินใจในการออกแบบระบบการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ แต่ละขั้นตอนจึงมีความสัมพันธ์กันทั้งวัสดุการเรียน และกิจกรรมการเรียน ในขั้นตอนสุดท้ายของการออกแบบระบบการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเป็นขั้นตอนของการวัดและประเมินผล

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือสาขาวิชา (Instructional System Design is a Discipline) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นสาขาวิชาที่ประกอบด้วยความรู้ที่เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบและถูกต้อง

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือวิทยาศาสตร์ (Instructional System Design is a Science) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยขั้นตอนการออกแบบ การพัฒนา การทดลองใช้ การประเมินผล และการบำรุงรักษา ภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้ โดยเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน

การออกแบบระบบการเรียนการสอนคือความจริง (Instructional System Design is a Reality) หมายถึง การออกแบบระบบการเรียนการสอนเป็นความจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ เนื่องจากอาศัยหลักการของการใช้เหตุและผล

สรุปความหมายของการออกแบบระบบการเรียนการสอนได้ว่า การจัดการสอนอย่างมีระบบ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีการสอน ซึ่งรวบรวมองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจออกแบบระบบแล้วจึงทำการทดลองและปรับปรุงแก้ไขจนใช้ได้ผล ซึ่งก็คือการนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สำหรับรูปแบบการสอน (IM : Instructional Model) หมายถึงแนวทาง กระบวนการ หรือกลยุทธ์ในการนำเสนอเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนและวิธีการที่มีผู้เชี่ยวชาญคิดค้นขึ้น ซึ่งสังเคราะห์มาจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้และเงื่อนไขการเรียนรู้ต่าง ๆ รูปแบบ

การสอนจึงมีจำนวนมากมาย แต่การออกแบบระบบหรือรูปแบบการสอนที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย และได้มีการนำไปประยุกต์ มีดังต่อไปนี้

แนวคิดของเควิน ครุส (2008: 1) คือ ADDIE MODLE ซึ่งมาจากอักษรตัวแรกในการออกแบบระบบการเรียนการสอน คือ A-analyze การวิเคราะห์ความจำเป็นหรือปัญหาอุปสรรคที่จะตัดสินใจว่าจะต้องเรียนรู้เรื่องอะไรด้วยวิธีใด D-design การกำหนดว่าจะเรียนรู้ด้วยวิธีใด และอย่างไร ระบุกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เลือกรูปแบบการสอนและสื่อ D-develop การสร้างและผลิตเครื่องมือต่าง ๆ ตรวจสอบและปรับปรุง I-implement การนำแผนหรือโครงการไปปฏิบัติ E-evaluate การพิจารณาความเหมาะสมของการเรียนการสอน ประเมินทุกอย่างที่ผ่านมา ปรับปรุงเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป (Braxton, Bronico, and Looms, 2000: 12; Malachowki, 2003: 9) อย่างไรก็ตาม มีนักการศึกษาหลายท่าน คิดรูปแบบ/แบบจำลองระบบการสอนขึ้นมาอย่างหลากหลายเพื่อให้สามารถเลือกใช้เป็นแนวทางในการออกแบบระบบการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน หรือการแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นได้ตามความต้องการของผู้ใช้

สำหรับจอยซ์ และเวลล์ (Joyce and Weil, 2000: 9) ได้เสนอรูปแบบการสอน (Model of Teaching) เริ่มจากการนำเสนอภาพให้เห็นเหตุการณ์ในห้องเรียน (scenario) โดยใช้การเล่าเรื่อง มีครูและผู้เรียนเป็นผู้แสดง โดยจำลองเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเพื่อนำไปสู่รูปแบบการสอน ซึ่งแต่ละรูปแบบมีองค์ประกอบ 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบของรูปแบบการสอน (The model of teaching) มี 4 ส่วนคือ

1. กระบวนการเรียนการสอน (syntax หรือ phases) เป็นการจัดเรียงลำดับกิจกรรมที่จะสอนเป็นขั้น ๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอนการเรียนการสอนแตกต่างกันไป
2. ระบบสังคม (social system) เป็นการอธิบายบทบาทของครูและผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน
3. หลักการตอบสนอง (principle of reaction) เป็นหลักการหรือวิธีการที่ครูจะตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ อาจเป็นการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศอิสระในการคิดและปฏิบัติโดยไม่มี การประเมินว่าถูกหรือผิดเป็นต้น
4. สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนของรูปแบบ หรือระบบสนับสนุน (support system) เป็นการบอกเงื่อนไข หรือสิ่งจำเป็นในการที่จะใช้รูปแบบการสอนให้เกิดผล ตามที่คาดหวังให้กับผู้เรียน

เช่น การสอนเพื่อฝึกทักษะ ผู้เรียนจะต้องได้ฝึกการทำงานในสถานที่และด้วยอุปกรณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพการทำงานจริง หรือเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นพร้อมใช้ต่าง ๆ ให้ครบถ้วน

ส่วนที่ 2 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (application) เป็นการแนะนำหรือให้ข้อเสนอแนะการใช้รูปแบบการสอนนั้น เช่น จะใช้กับเนื้อหาประเภทใดจึงจะเหมาะสมและใช้กับเด็กระดับใด เป็นต้น

ส่วนที่ 3 สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (instruction and nurturant effects) ในแต่ละรูปแบบจะต้องจัดสารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานอะไรบ้าง ให้กับผู้เรียนรวมทั้งมีสิ่งสำคัญ องค์ประกอบอะไรบ้างที่จะทำให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งก็คือการสอนของครูที่จัดขึ้นตามขั้นตอนและสภาพแวดล้อมในการเรียนสมรรถนะสำหรับที่ผู้เรียนต้องมี และต้องให้มีการพัฒนาตลอดกระบวนการซึ่งถือผลที่เกิดขึ้นจากการสอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องมีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ คุณสมบัติคุณลักษณะหรือสมรรถนะของผู้เรียนที่ต้องปลูกฝังจนติดตัว เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามที่คาดหวัง อาจกล่าวโดยสรุปว่า การนำเสนอรูปแบบการสอนตามแนวคิดของจอยซ์และคณะนี้ ครูผู้สอนต้องเข้าใจทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง โดยการฝึกฝนตนเองให้สามารถใช้รูปแบบการสอนดังกล่าวให้เกิดประโยชน์และมีความเหมาะสม

สรุปรูปแบบการสอนตามแนวคิดของจอยซ์นั้นประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่เป็นรูปแบบเชิงปฏิบัติประกอบด้วยกระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน

นอกจากนี้ กาเย่ บริกส์ และ วาเยอร์ (Gagene, Briggs and Wager, 1992: 78-81) เสนอรูปแบบสำหรับออกแบบการเรียนการสอน หรือการดำเนินการสอน ที่เรียกชื่อว่า Gagene and Briggs model ซึ่งเป็นรูปแบบประเภทกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับการจัดระบบสภาพการณ์การเรียนการสอนของแต่ละผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งมีการดำเนินงาน 9 ขั้นตอน คือ 1) สร้างความสนใจ 2) ฟื้นฟูข้อมูลที่มีอยู่เดิม 3) บอกวัตถุประสงค์แก่ผู้เรียน 4) นำเสนอวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นสิ่งเร้า 5) แนะนำแนวทางการเรียนรู้ 6) ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ 8) ประเมินการปฏิบัติของผู้เรียน และ 9) เพิ่มความคงทนในการเรียนรู้ นอกจากนี้เคมพ์และคณะ (Kemp Morrison and Ross, 1994: 113) ได้นำเสนอวิธีการเชิงระบบในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 9 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดหัวข้อที่จะสอน และเขียนวัตถุประสงค์ทั่วไป 2) ศึกษาคุณลักษณะของผู้เรียน 3) ระบุดมมุ่งหมายของการสอนในเชิงพฤติกรรม

4) กำหนดเนื้อหาวิชาที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ต่อแต่ละข้อ 5) ทดสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนก่อนที่จะทำการสอน 6) เลือกกิจกรรมและแหล่งวิชาการสำหรับการเรียนการสอนเพื่อจะนำเนื้อหาวิชาไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้ 7) ประสานงานในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเงิน บุคลากร อาคารสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ และดำเนินการไปตามแผนที่กำหนดไว้ 8) ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด และ 9) พิจารณาว่าควรแก้ไขปรับปรุงแผนการเรียนการสอนให้ดีขึ้นอย่างไร ดิกส์และคาเรย์ (Dick and Carey, 2001: 8) เสนอรูปแบบสำหรับนำไปใช้ในการออกแบบระบบการเรียนการสอนที่รู้จักกันในชื่อว่า Dick and Carey model ประกอบด้วย 10 ขั้นตอนคือ 1) ระบุเป้าหมายของการเรียนการสอน 2) วิเคราะห์การเรียนการสอน 3) ระบุพฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน 4) เขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 5) พัฒนาแบบทดสอบอิงเกณฑ์ 6) พัฒนากลยุทธ์ในการเรียนการสอน 7) พัฒนาและเลือกสื่อการเรียนการสอน 8) พัฒนาและดำเนินการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน 9) พัฒนาและประเมินผลหลังการเรียนการสอน 10) ทบทวนการจัดการเรียนการสอน โดยขั้นตอนนี้จะกระทำเป็นระยะ ๆ ในแต่ละขั้นตอนที่ผ่านมา สำหรับนักวิชาการในประเทศ เช่น ทิศนา เหมณี (2545: 20) เสนอรูปแบบ การออกแบบระบบการเรียนการสอนที่มีองค์ประกอบที่ผู้ออกแบบต้องพิจารณาตามลำดับขั้น 5 ส่วน คือ 1) พิจารณาหลักสูตร ปัญหาความต้องการของผู้เรียน ความพร้อมของผู้สอน 2) พิจารณาเนื้อหา มโนทัศน์ วัตถุประสงค์ 3) พิจารณาเลือกยุทธศาสตร์/ยุทธวิธีในการสอน 4) พิจารณาเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อ และ 5) พิจารณาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ทั้งนี้ ตั้งแต่ส่วนที่ 2 เป็นต้นมาจะต้องคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดด้านต่าง ๆ อาทิ ผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน สถานที่ สื่อ งบประมาณ สิ่งแวดล้อม ชุมชน ผู้ปกครอง ฯลฯ

ดังนั้นสรุปได้ว่า การออกแบบระบบการเรียนการสอน (ISD : Instructional System Design หรือ ID : Instructional Design) หมายถึง การจัดการสอนอย่างมีระบบ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ และทฤษฎีการสอนซึ่งรวบรวมองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจออกแบบระบบการเรียนการสอน แล้วจึงทำการทดลองและปรับปรุงแก้ไขจนใช้ได้ผล ซึ่งก็คือการนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ระบบการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยทั่วไปจะประกอบไปด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ สารความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานสมรรถนะที่ส่งเสริมการเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนองและสิ่งสนับสนุน

จากการศึกษารายละเอียดของรูปแบบการออกแบบรูปแบบการสอนของนักวิชาการต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบกระบวนการจัดระบบการเรียนการสอนที่มีการดำเนินงานสัมพันธ์กันเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ประยุกต์กับขั้นตอนการออกแบบระบบการเรียนการสอน (Instructional System Design) ADDIE Model ตามแนวคิดของเควิน ครูส (Kevin Kruse, 2008: 1) ประยุกต์เป็น 4 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนา (Design and Development) การนำไปใช้ (Implement) และการประเมินผล (Evaluation) ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กำหนดขั้นตอนการวิจัยและพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ดังนี้คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : R₁) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D) : การพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation : I) : การทดลองใช้รูปแบบการสอน และขั้นตอนที่ 4 (Development : D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) : การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน

ทฤษฎี และแนวคิดการสร้างความรู้

การสร้างความรู้มีแนวคิดตั้งอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งความรู้นี้จะฝังติดอยู่กับคนสร้าง ดังนั้น ความรู้ของแต่ละคนเป็นความรู้เฉพาะตัว (Available on) การสร้างความรู้เป็นแนวคิดที่ว่าผู้เรียนสร้างความรู้เพื่อตนเอง และเพื่อแต่ละกลุ่ม เมื่อการเรียนรู้เกิดขึ้น การสร้าง คือ การเรียนรู้ การสร้างความรู้เชื่อว่าความจริงอยู่ในสมองของคนมากกว่าที่จะมีที่อยู่ที่อื่น คนสร้างสิ่งที่เรียกว่าความจริงหรืออย่างน้อยก็สร้างความหมายของความจริงขึ้นมาบนพื้นฐานจากประสบการณ์ส่วนตัวของแต่ละคน แนวคิดการสร้างความรู้เกี่ยวกับการสร้างความรู้ของมนุษย์จากประสบการณ์และจากโครงสร้างในสมอง (ภาพในใจ) สมองหรือการรับรู้ของสมองและการจัดการกับสิ่งที่รับรู้ และจากความเชื่อซึ่งไข่แปลความหมายเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร สมองสร้างโลกส่วนตัวของแต่ละคนขึ้นมา ดังนั้น ไม่มีโลกของใครที่จะเหมือนจริงที่สุด ไม่มีความจริงและไม่มีแก่นแท้ที่เป็นรูปธรรม การสร้างความรู้เชื่อว่าหัวสมอง (mind) เป็นเครื่องมือและส่วนประกอบที่สำคัญที่จะแปลความหมายของเหตุการณ์ วัตถุ และทัศนะในโลกรของความเป็นจริง สิ่งที่สมองรับรู้

และเข้าใจประกอบกันเป็นฐานความรู้เฉพาะส่วนตัวของแต่ละคน โลกส่งผ่านทุกอย่างมาล้นกรองยังสมองก่อนที่จะออกมาเป็นสิ่งที่รับรู้และเข้าใจ กล่าวโดยสรุป สิ่งสำคัญของความเชื่อแนวการสร้างความรู้ คือ แต่ละคนรับรู้และเข้าใจโลกภายนอกค่อนข้างจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เกี่ยวกับโลกภายนอกนั้น และความเชื่อเกี่ยวกับประสบการณ์เหล่านั้น (Harvey et al., 2008 : 2)

แนวคิดหลักของ การสร้างความรู้คือ ความรู้ทั้งหมดถูกประดิษฐ์หรือถูกสร้างขึ้นในหัวสมอง (mind) ของคน ความรู้ไม่ได้ถูกค้นพบ หรือพูดอีกอย่างได้ว่าความรู้ที่ครูสอนผู้เรียนนั้น ไม่ใช่ความเป็นอยู่จริง (reality) ความรู้เป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น มนุษย์สร้างความรู้ สร้างความหมาย ความคิด และภาษาขึ้นมาเพราะมันล้วนมีประโยชน์ หาใช่เพราะมันเป็นความจริง (truth) ไม่ ความจริงทั้งหมดนั้นมีอยู่แน่แท้ในเชิงนามธรรม มันอยู่ในหัวสมองของแต่ละคนที่เข้าถึงมัน ไม่มีใครอ้างได้ว่าความจริงในความรู้สึกของตนเป็นรูปธรรมกว่าใครคนอื่นเพราะความจริงของแต่ละคนนั้นเป็นเพียงสิ่งที่แต่ละคนสร้างขึ้นมาเองทั้งสิ้น โดยนิตี เอียวศรีวงศ์ (2536: 12) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ความรู้ถ่ายทอดให้แก่กันไม่ได้ ความรู้ของเรานั้นเราต้องเป็นผู้เชื่อมโยง ข้อเท็จจริงให้เกิดเป็นความสัมพันธ์กันเอง คนอื่นจะมาสร้างเราไม่ได้ ถ้าเรียนรู้ความรู้ของคนอื่นขึ้นมาใหม่ด้วยตัวเอง ความรู้ของคนอื่นก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงเท่านั้น สำหรับ วรรณจริย มังสิงห์ (2541: 40) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ใช้คำว่า ปรัชญาสร้างสรรค์ความรู้นิยม ปรัชญาแนวนี้เชื่อว่าความรู้ไม่ได้มาจากการค้นพบจากภายนอกหรือสิ่งแวดล้อม แต่เป็นความรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้นภายในจิต จากการทำความเข้าใจหรือให้ความหมายกับเหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือข้อสนเทศ โดยอาศัยความรู้เดิมหรือความเชื่อ ทฤษฎีและความคาดหวังของตนในการแปลความหมายเพื่อทำความเข้าใจต่อสถานการณ์นั้น ๆ ความรู้ไม่ใช่ความจริง เพราะมนุษย์ไม่สามารถใช้ประสบการณ์อธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามสภาพที่แท้จริงได้ เนื่องจากสิ่งที่คนเราสังเกตเห็นหรือรับรู้จะถูกเลือกตามความคาดหวังของบุคคล เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่จะรวบรวมข้อมูลทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งเรียกว่า การสร้างความรู้ว่า ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้โดยผู้เรียน หรือ นิรมิตนิยม (นิรมิต แปลว่า สร้าง) สรุปได้ว่า “นิรมิตนิยมเชื่อว่า ความรู้ ก็คือ สิ่งที่ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของเขา ขึ้นอยู่กับการแปลความหมายของเขา เราไม่สามารถจะถ่ายทอดความรู้จากการสอนโดยตรง แต่เด็กจะต้องค้นพบความรู้ด้วยตัวของเขา ซึ่งก็หมายความว่า เด็กต้องสร้าง (construct) ความรู้ขึ้นด้วยตัวของเขาเอง การสร้างรู้นั้น ก็มีหลักการว่า ต้องเรียนรู้อะไรจากบริบทที่แวดล้อมอยู่ ต้องเรียนจากการทำจริง ปฏิบัติจริงจากสถานการณ์ที่เป็นจริง ครุยังมีบทบาทสำคัญ ไม่ใช่ฐานะผู้สอนแต่เป็นผู้อำนวยความสะดวก

สะดวกเด็กต้องมีอิสระที่จะเลือก ที่จะเรียน เด็กต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนผู้เรียนด้วยกันมีส่วนร่วม ที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ฯลฯ หลักการต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เด็กสามารถนิรมิต (construct) ความรู้ใหม่ (สำหรับตัวเขา) ขึ้นได้”

ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับการออกแบบระบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน ตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ที่สำคัญ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยม (Constructivism) โดยทฤษฎีนี้มีหลักการที่สำคัญว่า ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำ (active) และสร้างความรู้ แต่ในกลุ่มนักจิตวิทยา กลุ่มการสร้างความรู้ (Constructivists) มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้อะไรหรือการสร้างความรู้ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจากความเชื่อพื้นฐานของ Constructivists ซึ่งแบ่งทฤษฎีการเรียนรู้ออกเป็น 2 ทฤษฎี ที่สำคัญ คือ

1. พุทธิปัญญานิยม (Cognitive Constructivism) เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของพียาเจต์ ทฤษฎีนี้ถือว่าผู้เรียนเป็นผู้กระทำ (active) และเป็นผู้สร้างความรู้ขึ้นในสมอง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีบทบาทในการก่อให้เกิดความไม่สมดุลทางพุทธิปัญญาขึ้น เป็นเหตุให้ผู้เรียนปรับความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ให้เข้ากับข้อมูลข่าวสารใหม่ จนกระทั่งเกิดความรู้ใหม่ขึ้น (Fowler 1994: 10)

2. การสร้างสรรค์นิยม (Social Constructivism) เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของวิกทอทสกี (Vygotsky) ซึ่งถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น (ผู้ใหญ่หรือเพื่อน) ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองาน ในสถานะสังคม (Social Context) ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญและขาดไม่ได้ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้องหรือซับซ้อนกว้างขวางขึ้น (Fowler, 1994: 28)

คุณลักษณะร่วมของทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivists) ระหว่างแนวคิดกลุ่มพุทธิปัญญานิยม (Cognitive Constructivists) และการสร้างสรรค์นิยม (Social Constructivists) จะมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการอธิบายว่าผู้เรียนสร้างความรู้ได้อย่างไร แต่ทุกคนต่างก็เห็นร่วมกันในคุณลักษณะที่สำคัญของการสร้างความรู้ (Constructivist) คือ 1) ผู้เรียนสร้างความรู้เข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง 2) การเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิม และความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน 3) การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ 4) การจัดสิ่งแวดล้อม กิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายนำไปปรับใช้และใช้ในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ประมวลข้อมูลข่าวสารจากการที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและสำรวจสิ่งแวดล้อม การรับรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งที่เลือกหรือสิ่งรับรู้ขึ้นกับความใส่ใจของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ การเรียนรู้จะเกิดจากการค้นพบ คือ 1) การเรียนรู้ต้องเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง 2) ผู้เรียนแต่ละคนมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างแต่ละบุคคล 3) พัฒนาการทางเขาวนปัญญาจะเห็นได้ชัด โดยที่ผู้เรียนสามารถรับสิ่งเร้าที่ให้เลือกได้หลายอย่างพร้อม ๆ กัน

การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนหลาย ๆ วิธี ซึ่งแต่ละวิธีมีหลักการแนวทางการดำเนินการที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายเดียวกัน คือ การให้ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะที่มีความรู้ ที่จำเป็น คิดเป็น ปฏิบัติเป็น และอยู่รอดปลอดภัย เพื่อจรรโลงและพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้าต่อไป การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงมีการบูรณาการผสมผสานกันหลายแนวคิด หลายเทคนิควิธีเข้าด้วยกัน อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน บริบทในการเรียน การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ ต้องใช้ตัวความรู้ที่สำคัญ เพื่อการทำให้เกิดการเรียนรู้ และทักษะอื่น ๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ต้องมีการปฏิบัติใช้การคิด และการปฏิบัติตน มีการส่งเสริมและฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน และผลการเรียนที่เกิดขึ้น ต้องใช้ความร่วมมือร่วมใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญดังกล่าว คือ ปัจจัยที่ส่งผลให้พัฒนาผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย และประสบผลสำเร็จ นั่นคือจะต้องจัดการกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย เช่น การร่วมมือกันเรียนรู้ (Collaborative Learning) การเรียนรู้ด้วยการฝึกงาน (Cognitive Apprenticeship Approach) การเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา หรือการศึกษาเป็นรายกรณี (Case based Learning) การเรียนรู้เพื่อการสร้างสิ่งใหม่ (Generative Learning) การเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะ (Inquiry based Learning) และการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project based learning) ดังนั้น วิธีการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ควรมีวิธีผสมผสานการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคต่าง ๆ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ให้เหมาะสม เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุผลสูงสุดกับผู้เรียน (วัชรภา เล่าเรียนดี, 2553: 76 – 85)

จากหลักการแนวความคิดการสร้างความรู้ได้มีการนำเสนออย่างแพร่หลาย ที่ประกอบด้วยแบบแผน กระบวนการ หรือขั้นตอนการเรียนการสอนไว้ตรงกัน เช่น เยเกอร์ (Yager, 1991: 30) ได้เสนอรูปแบบการสอนตามแนวการสร้างความรู้ (The Constructivist learning Model) โดยแบ่ง

ออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเชิญชวน ได้แก่ 1.1) ให้ผู้เรียนสังเกตสิ่งรอบตัวด้วยความอยากรู้อยากเห็น 1.2) ให้ผู้เรียนถามคำถาม 1.3) ให้ผู้เรียนพิจารณาคำตอบที่เป็นไปได้ของคำถามที่ตั้งขึ้น 1.4) ให้ผู้เรียนจดบันทึกปรากฏการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้นแต่ได้เกิดขึ้น 1.5) ให้ผู้เรียนชี้สถานการณ์ที่การรับรู้ของผู้เรียนแตกต่างกัน 2. ขั้นสำรวจ ได้แก่ 2.1) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม 2.2) ระดมพลังสมองเกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้ 2.3) ให้ผู้เรียนสืบค้นหาสารสนเทศ 2.4) ทำการทดลองโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ 2.5) ให้ผู้เรียนสังเกตปรากฏการณ์ที่เฉพาะเจาะจง 2.6) ให้ผู้เรียนออกแบบรูปแบบ 2.7) ให้ผู้เรียนรวบรวมและจัดกระทำข้อมูล 2.8) ให้ผู้เรียนใช้ยุทธวิธีการแก้ปัญหา 2.9) เลือกทรัพยากรที่เหมาะสม 2.10) ให้ผู้เรียนอภิปรายการแก้ปัญหาร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ 2.11) ให้ผู้เรียนออกแบบและดำเนินการทดลอง 2.12) ให้ผู้เรียนประเมินทางเลือกที่หลากหลาย 2.13) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน 2.14) ให้ผู้เรียนชี้การเสี่ยงและผลที่ตามมา 2.15) ให้ผู้เรียนสร้างขอบเขตของการสืบเสาะหาความรู้ 2.16) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อมูล 3. ขั้นนำเสนอคำอธิบายและคำตอบของปัญหา ได้แก่ 3.1) ให้ผู้เรียนสื่อความหมายข้อมูลและความคิดเห็น 3.2) ให้ผู้เรียนสร้างและอธิบายรูปแบบ 3.3) ให้ผู้เรียนสร้างคำตอบใหม่ 3.4) ให้ผู้เรียนทบทวนและวิจารณ์คำตอบของปัญหา 3.5) ให้ผู้เรียนประเมินผลการเสนอคำตอบ 3.6) ให้ผู้เรียนรวบรวมคำตอบที่หลากหลาย 3.7) ให้ผู้เรียนชี้ให้เห็นถึงคำตอบที่เหมาะสม 3.8) ให้ผู้เรียนบูรณาการคำตอบที่ได้กับความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ 4. ขั้นนำไปปฏิบัติ ได้แก่ 4.1) ให้ผู้เรียนการตัดสินใจ นำความรู้และทักษะไปใช้ 4.2) ให้ผู้เรียนถ่ายโยงความรู้และทักษะ 4.3) ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนสารสนเทศและความคิดเห็น 4.5) ให้ผู้เรียนถามคำถามใหม่ 4.6) สนับสนุนให้ผู้เรียนได้คำตอบที่เป็นเหตุเป็นผล

นอกจากนี้ อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill, 1991: 25) ได้กล่าวถึงข้อตกลงเบื้องต้นของการเรียนรู้แบบการสร้างความรู้ไว้ ดังนี้ 1) ความขัดแย้งทางปัญญา และความอยากรู้อยากเห็น เป็นกลไกหลักสองประการที่จูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน 2) การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างความขัดแย้งทางปัญญา 3) ความขัดแย้งทางปัญญาก่อให้เกิดกิจกรรมไตร่ตรอง 4) การไตร่ตรองเป็นองค์ประกอบหลักซึ่งกระตุ้นให้เกิดการสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา 5) ข้อ 1, 2, 3 และ 4 เป็นวงจร 6) วงจรข้างต้นนี้เกิดขึ้นเสมอในประสบการณ์ของผู้เรียน และ 7) วงจรนี้ให้อำนาจแก่ผู้เรียนในการควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง

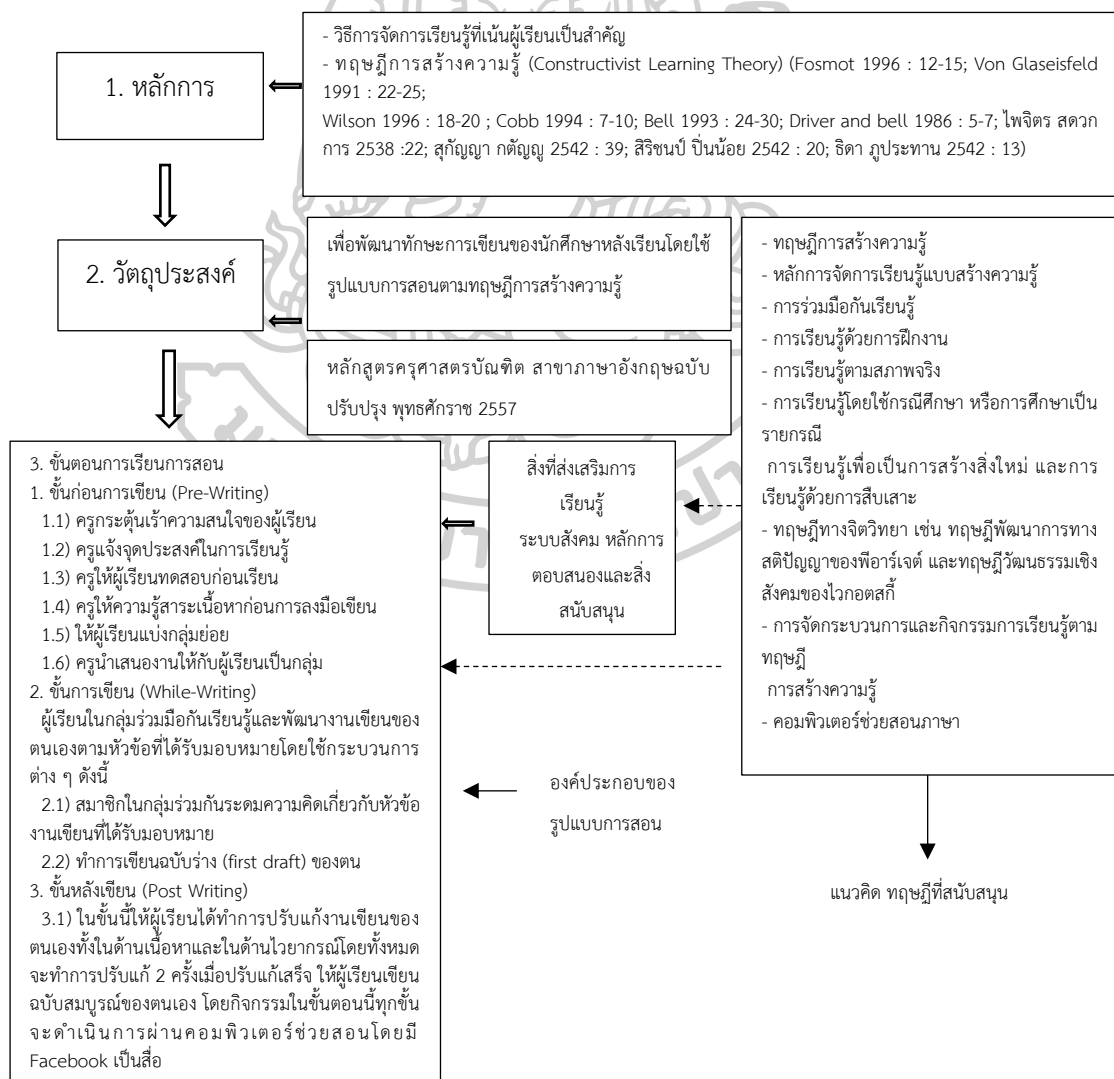
สำหรับนักการศึกษาของไทย โดยทิตนา แชมมณี (2542: 24) ได้เสนอรูปแบบการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสานห้าแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ คือ การช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันที่สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

นอกจากนี้ ไพจิตร สดวกการ (2539: 96) ได้เสนอรูปแบบการสอนตามแนวการสร้างความรู้ ดังนี้ 1. ขั้นสร้างความขัดแย้งทางปัญญา ได้แก่ 1.1) ครูเสนอปัญหาที่นำไปสู่การสร้างโครงสร้างทางปัญญา ให้ผู้เรียนทำเป็นรายบุคคล 1.2) ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อยแสดงวิธีทำต่อสมาชิกกลุ่ม 2. ขั้นดำเนินกิจกรรมไตร่ตรอง ได้แก่ 2.1) กลุ่มย่อยสร้างสถานการณ์ตัวอย่าง 2.2) กลุ่มย่อยใช้สถานการณ์ตัวอย่างตรวจสอบและปรับเปลี่ยนวิธีทำของสมาชิกกลุ่ม 2.3) กลุ่มย่อยเลือกวิธีทำที่สมาชิกกลุ่มเห็นชอบมากที่สุดเสนอต่อกลุ่มใหญ่ 2.4) กลุ่มใหญ่ตรวจสอบวิธีทำของกลุ่มย่อย 2.5) ครูเสนอวิธีทำที่เตรียมมา แต่ถ้าซ้ำกับวิธีทำของผู้เรียนครูไม่ต้องเสนอ 2.6) ผู้เรียนตั้งโจทย์เอง แล้วแลกเปลี่ยนกันทำและตรวจสอบ 3. ขั้นสรุปผลการสร้างโครงสร้างปัญญา ได้แก่ 3.1) กลุ่มใหญ่สรุปมโนทัศน์ ขั้นตอนการคำนวณและการแก้โจทย์ปัญหา 3.2) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยนำแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้มาพัฒนา ร่วมกับการออกแบบระบบการเรียนการสอน โดยใช้แนวคิดของ เยเกอร์ (Yager, 1991: 30) ฮันเดอร์ฮิล (Underhill, 1991: 25), ทิตนา แชมมณี (2542: 24) และ ไพจิตร สดวกการ (2539: 96) และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความรู้ เช่น การร่วมมือกันเรียนรู้ (Collaborative Learning) การเรียนรู้ด้วยการฝึกงาน (Cognitive Apprenticeship Approach) การเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) วิธีการเรียนโดยใช้กรณีศึกษา หรือการศึกษาเป็นรายกรณี (Case based Learning) การเรียนรู้ด้วยการสร้าง (Generative Learning) การเรียนรู้ด้วยการสืบเสาะ (Inquiry based Learning) และการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project based learning) เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา โดยมีหลักการ

สำคัญคือ การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้ รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวิเคราะห์การปฏิบัติ การวางแผนการปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติจริง และแก้ไขปัญหา ตรวจสอบและนำเสนอผลงานด้วยตนเอง และกลุ่ม มีการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถนำความรู้ใหม่ที่ได้นำไปใช้ในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ และประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายเป็นตัวผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ (วิชรา เล่าเรียนดี, 2553 : 76 – 85)

จากแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรู้ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบแนวคิดทฤษฎี ได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอน

สำหรับแนวคิดตามแบบแผนการวิจัยและพัฒนา เพื่อการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ และหลักการแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้นำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสร้างความรู้ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา เป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบายการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ วิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2557 วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D) : การพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอน ได้แก่ ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ที่ชัดเจน ร่างรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ ศึกษาและกำหนดเงื่อนไข และความพร้อมของผู้เรียน ก่อนเรียน ขณะการเรียน และหลังเรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินความสอดคล้องของรูปแบบการสอน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและรวบรวมข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญ และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและรวบรวม และเครื่องมือต่าง ๆ โดยหาประสิทธิภาพ (Tryout) กับผู้เรียนที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation : I) : การทดลองใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ โดยทดลองกับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 30 คน เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) แล้วดำเนินการทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามที่กำหนดไว้ จากนั้นทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ขั้นตอนที่ 4 (Development : D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) : การประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินงานเขียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ และแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้โดยมีกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.1 เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.2 เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

3. เพื่อรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ และจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบฯ

คำถามเพื่อการวิจัย

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 หรือไม่

2. รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาได้หรือไม่

3. รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์มีคะแนนผลการรับรองรูปแบบฯเฉลี่ยเกิน 3.51 หรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
2. นักศึกษามีพัฒนาการทางการเขียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนการสอนเขียนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้ และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ จำนวน 5 แผน ๆ ละ 4 คาบ ซึ่งเนื้อหาในแต่ละแผนประกอบด้วย

- การเขียนเชิงเล่าเรื่อง (Narrative composition)
- การเขียนเชิงชักจูง (Persuasive composition)
- การเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative composition)
- การเขียนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative composition)
- การเขียนเชิงเหตุและผล (Cause and effect composition)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาพัฒนาการทางด้านทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้แก่

- 1) แบบทดสอบการเขียนเชิงเล่าเรื่อง (Narrative composition)
- 2) แบบทดสอบการเขียนเชิงชักจูง (Persuasive composition)
- 3) แบบทดสอบการเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative composition)
- 4) แบบทดสอบการเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative composition)
- 5) แบบทดสอบการเขียนเชิงเหตุและผล (Cause and effect composition)

ระยะที่ 2 เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพวงศ์ ได้แก่

- แบบทดสอบทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพวงศ์ หลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ใหม่ได้ด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่มระหว่างผู้เรียน

2. กิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ คือ กิจกรรมปรับปรุงงานเขียนซึ่งประกอบด้วย การให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านไวยากรณ์ ซึ่งใช้เฟซบุ๊กเป็นช่องทางในการดำเนินกิจกรรม

3. ทักษะการเขียน คือ ทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแต่ละประเภทให้ถูกต้องตามหลักการเขียนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ โดยประเภทงานเขียนที่ผู้เรียนจะได้เขียนนั้น ประกอบไปด้วย เรียงความเชิงเล่าเรื่อง เรียงความเชิงชักจูง เรียงความเชิงโต้แย้ง เรียงความเชิงเปรียบเทียบ และเรียงความเชิงให้เหตุผล

4. **นักศึกษา** คือ ผู้เรียนที่กำลังเรียนชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสาร แหล่งวิทยาการต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ และได้รวบรวมนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2557

1.1 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

- ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 คำอธิบายรายวิชา

2. รูปแบบการสอน

2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

2.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

2.3 การพัฒนารูปแบบการสอน

2.4 การนำเสนอรูปแบบการสอน

3. การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และกิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านทางออนไลน์

3.1 แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

3.2 การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

3.3 ขั้นตอนของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางออนไลน์

3.4 ประโยชน์ของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ

- 4.1 ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ
- 4.2 หลักการให้ข้อมูลย้อนกลับ
- 4.3 ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับ
- 4.4 เทคนิควิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
- 4.5 รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ
- 4.6 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
- 4.7 ผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

5. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

- 5.1 ความหมายของการเขียน
- 5.2 ความสำคัญของการเขียน
- 5.3 องค์ประกอบของการเขียน
- 5.4 ทักษะการเขียน
- 5.5 แนวคิดในการสอนเขียน
- 5.6 การวัดและประเมินทักษะการเขียน

1. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2557

1.1 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1.1.1 ปรัชญา ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- ปรัชญา

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาคู่มือสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีความคิดสร้างสรรค์ ความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ การออกแบบ การพัฒนา การใช้สื่อการสอน การจัดการชั้นเรียน การประเมินผลและการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถถ่ายทอด พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม จิตอาสา มีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู มีความรับผิดชอบต่องานและสังคม

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิต

1. มีความรอบรู้และมีความสามารถประยุกต์ความรู้ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีวิจัย เพื่อสร้างความรู้ใหม่ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. มีคุณธรรม มีความอดทน ใจกว้างและมีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีจิตอาสา และมีความรับผิดชอบสูงต่อวิชาการ วิชาชีพ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม
3. มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้เรียนและผู้ร่วมงานทุกกลุ่ม
4. มีความริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมและปฏิบัติได้
5. มีความสามารถในการพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการ วิชาชีพและสังคมอย่างมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล โดยการบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน
6. มีความสามารถในการติดตามพัฒนาการของศาสตร์ทั้งหลายและมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาสมรรถนะของตนอยู่เสมอ

1.2 คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 1094307 3(2-2-5)

การเขียนความเรียงประเภทต่าง ๆ เช่น การเขียนเชิงเล่าเรื่อง การเขียนเชิงโน้มน้าว การเขียนเชิงโต้แย้ง การเขียนเชิงเปรียบเทียบ และการเขียนเชิงให้เหตุผล โดยทั้งนี้ให้ใช้ทักษะที่ได้ศึกษาจากรายวิชาหลักภาษาสำหรับครูภาษาอังกฤษและรายวิชาไวยากรณ์ขั้นสูงสำหรับครูภาษาอังกฤษ การให้ความสนใจแก่การเขียนความเรียงที่เป็นทางการ ได้แก่ การให้คำจำกัดความ การพรรณนา การยกตัวอย่าง

2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน

การจัดการเรียนการสอนนั้นถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เราควรคำนึงถึงเพื่อส่งผลให้ การศึกษามีคุณภาพ ซึ่งการเรียนการสอนจะได้ก็ต่อเมื่อ ผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร วิธีสอน และการ วัดผลประเมินผล ต้องมีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน แต่อย่างไรก็ตามการจัดการ เรียนการสอนนั้นจะต้องจัดอย่างเป็นระบบ จึงจะช่วยให้ผลที่ตามมาบรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการพัฒนารูปแบบการสอน ดังนี้

2.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน หมายถึงการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยคำนึงถึง ธรรมชาติ ความต้องการและพฤติกรรมและปัญหาของผู้เรียน โดยพิจารณาถึงแนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้ วิธีสอนต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินในทุกด้าน ตั้งแต่ความรู้เดิมของผู้เรียน การประเมินในขณะ เรียน และการประเมินหลังการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินรูปแบบการเรียนรู้ (Dickand Carey 2005)

มีนักการศึกษาและนักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของรูปแบบการ สอนเอาไว้แตกต่างกัน อย่างเช่น จอยซ์ และเวล (Joyce and Weil, 2000 : 7) ได้ให้ความหมายของ รูปแบบการสอนว่า รูปแบบการสอนนั้นคือ แผนหรือ แบบที่ผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

นักการศึกษาไทยได้ให้คำนิยามว่า รูปแบบการสอน คือสภาพลักษณะของการเรียนการสอน ที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ

แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ (ทีศนา แคมมณี, 2550: 221)

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2550) กล่าวว่า รูปแบบการสอนแสดงแผนผังที่จะช่วยผู้สอนในการเตรียมการสอน ว่าควรเตรียมการสอนอย่างไร โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนว่ามีตัวแปรสำคัญอะไรบ้าง และควรจะเริ่มและจบบทเรียนอย่างไร รูปแบบการสอนจะช่วยให้ครูให้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนและเป็นครูที่ดีมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่ารูปแบบการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อโดยใช้วิธีสอนเทคนิคการสอนเข้ามาช่วยทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ สามารถนำไปใช้เป็นแนวการสอนของผู้สอน ซึ่งในรูปแบบต้องกำหนดรายละเอียดในการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน และการประเมินผล เพื่อให้ทราบถึงวิธีที่ผู้เรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.2 การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000: 25-34) จัดกลุ่มรูปแบบการสอนออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ส่งเสริมแรงขับภายในของบุคคลในการได้รับข้อมูล และการจัดการข้อมูล (Information Processing Models) การรู้ปัญหา การหาข้อสรุป และการสร้างมโนทัศน์และภาษาในการระบุปัญหา รูปแบบการสอนนี้ ได้แก่ รูปแบบการสอนการคิดเชิงอุปมานของทาบ (Taba's Inductive Thinking Model) รูปแบบการสอนมโนทัศน์ของบรูเนอร์ (Bruner's Concept Attainment Model) และรูปแบบการสอนการฝึกการคิดสืบค้นของซัคแมน (Suchman's Inquiry Training Model) เป็นต้น

2. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทางสังคม (The Social Models) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการทำงานร่วมกัน ใช้พลังในการร่วมมือสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ในการจัดการชั้นเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างการทำงานร่วมกัน และสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียน รูปแบบการสอนนี้

ได้แก่ รูปแบบการสอนการทำงานเป็นกลุ่มของ จอห์น ดิวอี้ (Dewey's Group Investigation Model) การสอนแบบบทบาทสมมติของชาฟเทล (Shaftel's Role Playing Model) เป็นต้น

3. รูปแบบการสอนที่เน้นการเสริมสร้างบุคลิกภาพ (Personal Models) รูปแบบนี้เริ่มจาก จินตทัศน์ของแต่ละคน ที่พยายามจะให้การศึกษาเพื่อให้เข้าใจตนเองได้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อการศึกษา และเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้แข็งแกร่งขึ้น มีการรับรู้มากขึ้น และมีความคิดสร้างสรรค์ ทำให้คุณภาพของชีวิตดีขึ้น รูปแบบการสอนดังกล่าวให้ความสำคัญกับจินตทัศน์ของแต่ละบุคคล ที่ส่งเสริมความเป็นอิสระซึ่งทำให้บุคคลเพิ่มความตระหนักในตนเองและรับผิดชอบในโชคชะตาของตน เช่น การสอนแบบไม่ชี้นำของ โรเจอร์ส (Rogers' Nondirective Teaching Model) และการสอนแบบส่งเสริมให้รู้คุณค่าของตนเองของ มาสโลว์ (Maslow's Enhancing Self-Esteem Model) เป็นต้น

4. รูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรม (Behavioral Models) เป็นรูปแบบที่เน้นความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่บุคคลตอบสนองต่อภาระงานและการป้อนกลับ รูปแบบนี้มุ่งสังเกตพฤติกรรม และกำหนดภาระงาน และวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้า เช่น การเรียนแบบรู้รอบของบลูม (Bloom's Mastery Learning Model) และรูปแบบการสอนโดยตรงของกูตและคณะ (Good's Direct Instruction Model) เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดรูปแบบการสอน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของคุณลักษณะของเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของผู้เรียน ความต้องการของผู้เรียนและสังคม คือเน้นที่เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการสอนที่นำเอาแนวคิดของจอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000) หลายรูปแบบมาใช้ร่วมกัน คือรูปแบบการสอน ที่เน้นการส่งเสริมแรงขับจากภายในของบุคคล ในการได้รับและการจัดการข้อมูล (Information Processing Models) และรูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรม (Behavioral Models) ซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นความรู้เกี่ยวกับวิธีที่บุคคลตอบสนองต่อภาระงานและการป้อนกลับ มุ่งสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ของตน

2.3 การพัฒนารูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการสอน คือ การจัดรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน หลักสูตร และสังคมโดยอาจเน้นในด้านเนื้อหาวิชา ความสามารถเฉพาะ คุณลักษณะของผู้เรียน สังคมและความต้องการของผู้เรียนหรือเน้นที่เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน

จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000: 7) กล่าวว่ารูปแบบการสอน (Models of Teaching) คือรูปแบบของการเรียน (Model of Learning) เนื่องจากเป็นการช่วยผู้เรียนให้ได้รับ ข้อมูล ความคิด ทักษะ คุณค่า วิธีคิด วิธีที่จะแสดงความสามารถของตน และมีการสอนวิธีเรียนให้กับผู้เรียนอีกด้วย ผลของการเรียนการสอนในระยะยาวที่สำคัญคือ การเพิ่มความสามารถในการเรียนทำให้สามารถเรียนได้ง่ายขึ้น และเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต เนื่องจากความรู้ทักษะ และกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนได้ฝึกจนเกิดความชำนาญ

ในการพัฒนารูปแบบการสอนนั้น มีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้พัฒนาดังต่อไปนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการ แนวคิด ทฤษฎีของรูปแบบ และข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์ปัจจุบัน
2. การกำหนดหลักการ เป้าหมายวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการสอน จะช่วยให้สามารถเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด
3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ จะต้องคำนึงถึงผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ
4. การประเมินรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัย

4.3 การปรับปรุงรูปแบบการสอน มี 2 ระยะ คือ

4.3.1 ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

4.3.2 ระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้ใช้ข้อมูลจากการทดลองเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และอาจมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการสอนต้องมีการศึกษาข้อมูล ทฤษฎีหลักการและข้อค้นพบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดหลักการเป้าหมายจุดประสงค์ ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานพร้อมกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ ประเมินรูปแบบการสอนทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติการ และมีการปรับปรุงทั้งระยะก่อนนำไปใช้ และหลังจากนำรูปแบบการสอนไปใช้

2.4 การนำเสนอรูปแบบการสอน

การนำเสนอรูปแบบการสอนที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายจะช่วยให้สามารถนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จอยส์และเวล (Joyce and Weil, 2000) นำเสนอรูปแบบการสอนต่าง ๆ ในหนังสือ Model of Teaching ซึ่งเป็นหนังสือที่เขียนถึงรูปแบบการสอนต่าง ๆ ไว้อย่างสมบูรณ์ มีการนำเสนอรูปแบบการสอนด้วยการอธิบายรูปแบบการสอน ทฤษฎีที่รองรับ การนำรูปแบบไปใช้และผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอน ไว้ดังนี้

1. ที่มาของรูปแบบการสอน (Orientation to the Model) อธิบายถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบการสอน ทฤษฎีและสมมุติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบ หลักการ กลยุทธ์ในการสอน และแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ

2. รูปแบบการสอน (Model of Teaching) อธิบายถึงรูปแบบการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

2.1 โครงสร้างของรูปแบบ (Syntax) กล่าวถึงรายละเอียดของขั้นตอนการสอน และลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ระบบของสังคม (Social System) การอธิบายถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และความสัมพันธ์ของผู้เรียนกับผู้เรียน

2.3 หลักของการตอบสนอง (Principles of Reaction) กล่าวถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน อาทิ การให้รางวัลเมื่อผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรม การให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น การประเมินที่ไม่มีการถูกผิด เป็นต้น

2.4 ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอน (Support System) กล่าวถึงเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้น ๆ ให้ได้ผล เช่น ผู้เรียนต้องฝึกในสถานการณ์จริง หรือรูปแบบการสอนในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

3. การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) การเสนอคำแนะนำ และข้อสังเกตต่าง ๆ ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ประเภทของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับรูปแบบระดับชั้นและอายุของผู้เรียน สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบ เป็นต้น

4. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instructional and Nurturant Effects) ระบุถึงผลของการใช้รูปแบบการสอนที่คาดว่าจะเกิดแก่ผู้เรียนทั้งผลทางตรงซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบ และผลทางอ้อมซึ่งเป็นผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอนนั้น อันเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการพิจารณาและเลือกรูปแบบการสอนไปใช้

สรุปว่า การนำเสนอรูปแบบการสอนตามวิธีของ จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000) นำเสนอโดยการกล่าวถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการสอน เช่น เป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีและสมมุติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบ หลักการ กลยุทธ์ในการสอน และแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ และกล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นรายละเอียดในการลำดับขั้นตอนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การตอบสนองและการสนับสนุนผู้เรียน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และระบุผลของการใช้รูปแบบการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม อันเป็นแนวทางให้ผู้สอนพิจารณานำรูปแบบการสอนไปใช้ได้ตรงจุดประสงค์หรือเป้าหมาย

3. การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และกิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านทางออนไลน์

3.1 แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive constructivism) กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา มีรากฐานทางปรัชญาของทฤษฎี มาจากความพยายามที่จะเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ ด้วยกระบวนการที่พิสูจน์อย่างมีเหตุผล เป็นความรู้ ที่เกิดจากการไตร่ตรอง ซึ่งถือเป็นปรัชญาปฏิบัตินิยม ประกอบกับรากฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อพื้นฐานแนวคิดนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการชาวสวิส คือ เพียเจต์ (Jean Piaget) ทฤษฎีของเพียเจต์จะแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ช่วงอายุ (Ages) และ ลำดับขั้น (Stages) ซึ่งทั้งสององค์ประกอบนี้จะทำนายว่าเด็กจะสามารถหรือไม่สามารถเข้าใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดเมื่อมีอายุแตกต่างกัน และทฤษฎีเกี่ยวกับด้านพัฒนาการที่จะอธิบายว่าผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถทางการรู้คิด (Cognitive abilities) ทฤษฎีพัฒนาการที่จะเน้นจุดดังกล่าวเพราะว่าเป็นพื้นฐานหลักสำหรับวิธีการของคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา โดยด้านการจัดการเรียนรู้นั้นมีแนวคิดที่ว่า มนุษย์เราต้อง “สร้าง” ความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านทางประสบการณ์ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างโครงสร้างทางปัญญา หรือเรียกว่า สกีม่า (Schemas) รูปแบบการทำความเข้าใจ (Mental model) ในสมอง สกีม่าเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Change) ขยาย (Enlarge) และซับซ้อนขึ้นได้โดยผ่านทางกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และการปรับเปลี่ยน (Accommodation)

สิ่งสำคัญที่สามารถสรุปอ้างอิงทฤษฎีของเพียเจต์ ก็คือ บทบาทของครูผู้สอนในห้องเรียนตามแนวคิดเพียเจต์ บทบาทที่สำคัญคือ การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมที่ให้ผู้เรียนได้สำรวจ ค้นหาตามธรรมชาติห้องเรียนควรเติมสิ่งที่น่าสนใจที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองอย่างเต็มตัว โดยการขยาย สกีม่าผ่านทางประสบการณ์ด้วยวิธีการดูดซึม (Assimilation) และการปรับเปลี่ยน (Accommodation) ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการปรับเข้าสู่สภาวะสมดุล (Equilibrium) ระหว่างอินทรีย์และสิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การดูดซึมเข้าสู่โครงสร้างทางปัญญา (Assimilation) เป็นการตีความ หรือรับข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมมาปรับเข้ากับโครงสร้างทางปัญญา

2. การปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) เป็นความสามารถในการปรับโครงสร้างทางปัญญาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม โดยการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมและสิ่งที่ต้องเรียนใหม่

กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social constructivism)

นักจิตวิทยาของกลุ่มพุทธิปัญญานิยมที่มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่งคือ วีกอทสกี (Lev Vygotsky) ซึ่งเชื่อว่าสังคมและวัฒนธรรมจะเป็นเครื่องมือทางปัญญาที่จำเป็นสำหรับการพัฒนา รูปแบบและคุณภาพของปัญญา ได้มีการกำหนดรูปแบบและอัตราการพัฒนามากกว่าที่กำหนดไว้ในทฤษฎีของเพียเจต์ (Jean Piaget) โดยเชื่อว่า ผู้ใหญ่ หรือผู้ที่มีความอาวุโส เช่น พ่อแม่ และครู จะเป็นตัวเชื่อมสำหรับเครื่องมือทางสังคมวัฒนธรรมรวมถึงภาษา เครื่องมือทางวัฒนธรรมเหล่านี้ ได้แก่ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม บริบททางสังคมและภาษาทุกวันนี้นี้รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ตามแนวคิดของวีกอทสกี (Vygotsky) ดังกล่าวข้างต้นที่ว่า เด็กจะพัฒนาในกลุ่มของสังคมที่จัดขึ้น การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมควรจะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกันมากกว่าที่จะแยกผู้เรียนจากคนอื่น ๆ ครูตามแนวคิดกลุ่มคอนสตรัคติวิสต์ ควรจะสร้างบริบทสำหรับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถได้รับการส่งเสริมในกิจกรรมที่น่าสนใจซึ่งกระตุ้นและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้แทนที่ครูผู้สอนที่เข้ามาสู่กิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ไม่ใช่เข้ามาเฝ้ามองเด็กสำรวจและค้นพบเท่านั้น แต่ครูควรแนะนำเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติงานในกลุ่มในการที่จะคิดพิจารณาประเด็นคำถามและสนับสนุนด้วยการกระตุ้น แนะนำ ให้พวกเขาต่อสู้กับปัญหา และเกิดความท้าทาย และนั่นเป็นรากฐานของสถานการณ์ในชีวิตจริง (Real life situation) ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ และได้รับความพึงพอใจในผลของงานที่พวกเขาได้ลงมือกระทำ ดังนั้น ครูจะคอยช่วยเอื้อให้ผู้เรียนเกิดความเจริญทางด้านสติปัญญา (Cognitive growth) และการเรียนรู้ในทุกชั้นเรียนซึ่งกลยุทธ์ทางเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคมของวีกอทสกี (Vygotsky) อาจจะไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่เหมือนกันทุกอย่างก็ได้ กิจกรรมและรูปแบบอาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามจะมีหลักการ 4 ประการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในช่วงเรียนที่เรียกว่า “Vygotsky” หรือตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social constructivism) ดังนี้

1) เรียนรู้และการพัฒนา คือ ด้านสังคม ได้แก่ กิจกรรมการร่วมมือ (Collaborative activity)

2) โซนพัฒนาการ (Zone of proximal development) ควรจะสนองต่อแนวทางการจัดหลักสูตรและการวางแผนบทเรียน จากพื้นฐานที่ว่า ผู้เรียนที่มีโซนพัฒนาการ จะสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้โดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือ แต่สำหรับผู้เรียนที่อยู่ต่ำกว่าโซนพัฒนาการ จะไม่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้และต้องได้รับการช่วยเหลือ ที่เรียกว่า ฐานการช่วยเหลือ (Scaffolding)

3) การเรียนรู้ในโรงเรียนควรเกิดขึ้นในบริบทที่มีความหมายและไม่ควรแยกจากการเรียนรู้และความรู้ที่ผู้เรียนพัฒนามาจากสภาพชีวิตจริง (Real world) ประสบการณ์นอกโรงเรียน ควรจะมีการเชื่อมโยงนำมาสู่ประสบการณ์ในโรงเรียนของผู้เรียน

จากแนวคิดของกลุ่มการสร้างความรู้ทั้ง กลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงปัญญา (Cognitive constructivism) และกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม (Social constructivism) ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้

1) ความรู้ของบุคคลใด คือ โครงสร้างทางปัญญาของบุคคลนั้นที่สร้างขึ้นจากประสบการณ์ในการคลี่คลายสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการแก้ปัญหาหรืออธิบายสถานการณ์อื่น ๆ ได้

2) ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยวิธีการที่ต่าง ๆ กัน โดยอาศัยประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ความสนใจและแรงจูงใจภายในตนเองเป็นจุดเริ่มต้น

3) ครูมีหน้าที่จัดนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปรับขยายโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนเอง ภายใต้ข้อสมมติฐานต่อไปนี้

- สถานการณ์ที่เป็นปัญหาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

- ความขัดแย้งทางปัญญาเป็นแรงจูงใจภายในให้เกิดกิจกรรมการไตร่ตรองเพื่อขจัดความขัดแย้งนั้น Dewey ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะการไตร่ตรอง (Reflection) เป็นการพิจารณาอย่างรอบคอบ กิจกรรม การไตร่ตรองจะเริ่มต้นด้วยสถานการณ์ที่เป็นปัญหา น่าสงสัย งงวย ยุ่งยาก ซับซ้อน เรียกว่า สถานการณ์ก่อนไตร่ตรอง และจะจบลงด้วยความแจ่มชัดที่สามารถอธิบายสถานการณ์ดังกล่าว สามารถแก้ปัญหาได้ ตลอดจนได้เรียนรู้และพึงพอใจกับผลที่ได้รับ

- การไตร่ตรองบนฐานแห่งประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิมภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กระตุ้นให้มีการสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา

ดังนั้นกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นแนวการสอนที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเหมาะกับการเรียนในทุกวิชาและผู้เรียนทุกระดับอายุ และสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ คือ การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกไว้วางใจที่จะได้รับและให้การช่วยเหลือเสริมศักยภาพผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อจะให้งานออกมาประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากที่สุด อย่างเช่น Scaffolding เป็นการสอนที่ได้แนวคิดจากทฤษฎี

Constructivism ซึ่งมีแนวคิดที่ว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตัวเองหรือสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนและครู ซึ่งการช่วยเหลือกันลักษณะนี้ โครงการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อที่จะสร้างความรู้ใหม่หรือเรียกว่า scaffolding ผู้เรียนที่อยู่ต่ำกว่าเขตที่สามารถพัฒนาได้จึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็นเพื่อนนักเรียนหรือเป็นครูก็ตาม ขณะที่ผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ครูและเพื่อนจะเข้าไปช่วยเพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการการเรียนรู้เพื่อที่จะแก้ปัญหา เขตการพัฒนาของผู้เรียนจะถูกขยายออกไปจนถึงเขตการพัฒนาสูงสุด (The Zone of Proximal Development)

3.2 การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

จากแนวคิดข้างต้นนี้กระบวนการเรียนรู้ตามกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ จึงมักเป็นไปในแบบที่ให้นักเรียนสร้างความรู้จากการร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaborative problem solving) กระบวนการเรียน การสอน จะเริ่มต้นด้วยปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive conflict) นั่นคือประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ไม่สามารถจัดการกับปัญหานั้นได้ ลงตัวพอดีเหมือนปัญหาที่เคยแก้มาแล้ว ต้องมีการคิดค้นเพิ่มเติมที่เรียกว่า “การปรับโครงสร้าง” หรือ “การสร้างโครงสร้างใหม่” ทางปัญญา (Cognitive restructuring) โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ถกเถียงปัญหา ซักค่านจนกระทั่งหาเหตุผล หรือหลักฐานในเชิงประจักษ์มาจัดความขัดแย้งทางปัญญาภายในตนเอง และระหว่างบุคคลได้

การจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ เชื่อว่า ครูผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้แต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับขยายโครงสร้างทางปัญญา โดยการจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะเสียสมดุล หรือก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาขึ้น ซึ่งก็คือสภาวะที่โครงสร้างทางปัญญาเดิมใช้ไม่ได้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องประสบการณ์มากขึ้นหรือเกิดโครงสร้างทางปัญญาใหม่นั้นเอง

เงื่อนไขการเรียนรู้ตามแนวคิดของกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) เกิดขึ้นได้ดังนี้

- 1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิบัติ (Active process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล

2) ความรู้ต่างๆจะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิม มาสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเอง

3) ความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลจะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณีและประสบการณ์ของผู้เรียนจะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจและจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ หรือการเรียนรู้ นั่นเอง

นอกจากนี้ Bednar et al. (1995) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ เงื่อนไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของกลุ่มแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) อาจเกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้

1) การสร้างการเรียนรู้ (Learning constructed) ความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง จากประสบการณ์ โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิม มาสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเอง

2) การเรียนรู้เป็นผลที่เกิดจากการแปลความหมายตามประสบการณ์ของแต่ละคน

3) การเรียนรู้เกิดจากการลงมือกระทำ (Active learning) การที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำจะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมายในสิ่งที่ตนเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์ตนเอง

4) การเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือ (Collaborative learning) ความหมายในการเรียนรู้ เป็นการต่อรองจากแนวคิดที่หลากหลาย การพัฒนาความคิดรวบยอดของตนเองได้มาจากการร่วมแบ่งปันแนวคิดที่หลากหลายในกลุ่มและในขณะเดียวกันก็ปรับเปลี่ยนการสร้างสิ่งที่แทนความรู้ในสมอง (Knowledge representation) ที่สนองตอบต่อแนวคิดที่หลากหลายนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ในขณะที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการอภิปราย เสนอความคิดเห็นที่หลากหลายของแต่ละคน ผู้เรียนจะมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ของตนด้วย และสร้างความหมายของตนเองขึ้นมาใหม่

5) การเรียนรู้ที่เหมาะสม (Situated learning) การเรียนรู้ควรเกิดขึ้นในสภาพจริง หรือต้องเหมาะสมหรือสะท้อนบริบทของสภาพจริง จะนำไปสู่การเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา แนวคิดเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเริ่มแปรเปลี่ยนไป จากแบบเดิม ซึ่งเปลี่ยนจากการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน เปลี่ยนเป็นการสอนเขียนแบบเน้น กระบวนการ วิธีสอนเขียนแบบเน้นผลงานเขียนนี้ เป็นวิธีการสอนเขียนโดยที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง

ซึ่งการจัดกิจกรรมในลักษณะที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางนั้นจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถ สร้างความรู้ได้ด้วยตัวเองและยังขาดทักษะการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เพิ่งส่งผลกระทบต่อทักษะทางสังคมของผู้เรียน ผู้สอนควรปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อที่จะให้ผู้เรียนฝึกทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงมีครูผู้สอนและผู้วิจัยนำแนวคิดการสร้างความรู้ (Constructivism) มาประยุกต์กับกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ผู้เรียนจะเกิดกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นหรือประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างเพื่อนกับเพื่อน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทาง ด้านความฉลาดทางความคิดและความฉลาดทางอารมณ์ไปพร้อม ๆ กันรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้จากการพิจารณาสิ่งที่ได้เรียน และนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งในกระบวนการนี้ผู้เรียนจะใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมบวกกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ที่ได้พูดคุยกันกับเพื่อนภายในกลุ่ม จนผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ด้วยตนเอง ซึ่งการสอนเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์รู้นั้นประกอบด้วยกระบวนการสอน 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการเขียน ขั้นการเขียน และ ขั้นหลังการเขียน โดยขั้นตอนทั้ง 3 มีกลไกควบคุม (Monitoring) กำกับอยู่

3.3 ขั้นตอนของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางออนไลน์

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาตามผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างหลากหลายเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing)

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่มมาใช้เขียนงานของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนงานฉบับร่าง (First draft) ของตนเอง ซึ่งในขั้นการเขียนนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รวมถึงเงื่อนไขในชั้นเรียน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ในกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเขียนงานของตนเอง โดยในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ แต่ให้คำนึงถึงความชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)

ในขั้นหลังเขียนนี้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือ ในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หลังจากผู้เรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ถูกต้องไว้ หลังจากนั้น เพื่อนในกลุ่มมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา (Content Checklist) โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่องแสดงความคิดเห็นใต้งานเขียนของเพื่อน

2. เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาเหล่านั้น มาพิจารณาดูว่า แต่ละ

ประเด็นนั้นมีความเหมาะสมที่ผู้เรียนควรจะต้องแก้ไขหรือไม่ เมื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำการปรับแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนทำการแก้ไขงานเขียนเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำการเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนโดยในรอบนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ เมื่อเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนจึงนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนไปโพสต์แสดงลงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ได้สร้างขึ้นไว้

3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา (Language Checklist)

4. หลังจากที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนแต่ละคนทำการพิจารณาประเด็นแก้ไขงานเขียนแต่ละประเด็นที่ได้รับว่าควรแก้ไขหรือไม่ หลังจากที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ไขงานเขียนของตนตามประเด็นแก้ไขที่ผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊ก ให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้งหนึ่ง

จะเห็นได้ว่าการประยุกต์ใช้ Facebook มาเป็นเครื่องมือในกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกระบวนการปรับปรุงงานเขียนนั้น เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนและยังเป็นการทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลกับระยะเวลาที่มาเป็นตัวจำกัดในกระบวนการเขียน

3.4 ประโยชน์ของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ นั้นพบว่าการสอนทักษะการเขียนตามแนว ความคิดสร้างสรรค์ความรู้ สามารถส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ Moore (2004) พบว่า การสอนเขียนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมนั้นเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันแถมยังมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ซึ่งกันและกันจนทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Sarkar et al. (1994: 23) ได้ทดลองออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งในด้านก่อนเขียนระหว่างเขียนและหลังเขียน กลุ่มนักศึกษาเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา มีนักศึกษาถึง ร้อยละ 85 ที่มีพัฒนาการขึ้นอย่างชัดเจน

สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น วิธีสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการนี้ในปี 2541 กาญจนา ไชยพันธ์ ได้กล่าวว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้มีรากฐานมาจาก Vygotsky โดยองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้คือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อสร้างความรู้ใหม่ กล่าวคือ ผู้เรียนจะเกิดกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นหรือประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างเพื่อนกับเพื่อน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทาง ด้านความฉลาดทางความคิดและความฉลาดทางอารมณ์ไปพร้อมๆกัน รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนโดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้จากการพิจารณาสิ่งที่ได้เรียนและนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ศรีจันทร์ภาศ (2550) การใช้การสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ โดยหลังเรียนผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยถึงร้อยละ 82.61 ทั้งนี้ผู้เรียนยังมีคะแนนความฉลาดทางด้านอารมณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอีกด้วย

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นเราจะสรุปได้ว่าการสอนเขียนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้าน การเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

การจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนในปัจจุบันนั้นมีการประยุกต์เอาสื่อสังคมออนไลน์เข้ามาใช้เป็นเครื่องมือ ในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมลงตัว ดังเช่น Ackerman (2006) ได้ทดลองใช้เว็บบล็อก ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนนั้น พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาการเขียนที่เห็นได้อย่างเด่นชัด โดยผู้เรียนได้ใช้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ได้รับจากเพื่อนร่วมชั้น ที่แสดงความเห็นผ่านเว็บบล็อก มาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของตน และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่

ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีเว็บบล็อกเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ กฤติกา อินตา (2553) พบว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เว็บบล็อกมาเป็นเครื่องมือในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และผลิตงานเขียนออกมา และยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านการเขียนอย่างชัดเจนอีกด้วย

นอกจากนั้น Yang (2009) พบว่าการใช้บล็อกเป็นสื่อกลางในการสะท้อนคิด ทำให้นักศึกษามีการแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้ของเพื่อนร่วมชั้นและสะท้อนคิดผ่านบล็อกอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญให้แก่กัน นั่นแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการใช้บล็อกเป็นสื่อกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Olander (2007) ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองได้โดยผ่านกิจกรรมการฝึกฝนการเขียนโดยใช้เว็บบล็อก ส่วน Kuo (2006) พบว่าผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการเขียนที่สูงขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ที่เน้นการฝึกฝนทางสังคมโดยมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงว่าตนเองมีหน้าที่อะไรในสังคม รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ

4.1 ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

นักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้ความหมายของข้อมูลย้อนกลับไว้ดังต่อไปนี้ กาเย่ (Gagne, 1975: 57) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับหมายถึงการให้ผู้เรียนสังเกตเห็นผลการกระทำของตนเอง

ดิส และฮัลส์ (Desse and Hulse, 1967: 455) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับหมายถึงการให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับการตอบสนองของเขา ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้เรียนได้แก้ไขสิ่งที่ผิดให้ถูกต้องในการทดสอบครั้งต่อไป และการให้ผู้เรียนรู้ผลการกระทำโดยตรงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เฉพาะแต่ในด้านพฤติกรรมเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะเจาะจงบางอย่างซึ่งทำให้การกระทำของผู้เรียนเข้าใกล้เกณฑ์ (Criterion) ที่กำหนดไว้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

แคชดิน (Kazdin, 1984: 104-105) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับคือการให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนเองรวมทั้งความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นซึ่งอาจจะสามารถเสริมแรงของตนเองได้

ฟร็ดแมน (Freedman, 1986) ได้ให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับว่าเป็นปฏิกริยาโต้ตอบทุกอย่างที่มีต่องานเขียนของนักเรียนในรูปแบบการเขียนหรือพูดปากเปล่าจากครูผู้สอนหรือเพื่อนที่มีต่องานเขียนฉบับร่างหรือฉบับจริงโดยการชี้แนะอย่างชัดเจนหรือให้แนวคิดอย่างคร่าว ๆ ก็ได้ทั้งสิ้นกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกระบวนการในการทำงานร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเขียนงานของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นจนสามารถเขียนได้อย่างอิสระ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549: 202) ให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับว่า หมายถึง การชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่บุคคลกระทำนั้นได้ผลเป็นอย่างไรจากการที่รู้ตัวว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นผลอย่างไรจะทำให้เกิดเป็นแรงเสริมในการดำเนินกิจกรรมต่อไป

สรุปได้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกถึงปฏิกริยาใดๆก็ตามที่มีต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการแสดงออกผ่านการเขียนหรือการพูดปากเปล่านั้นก็ได้เพื่อเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

4.2 หลักการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับไปยังผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์เต็มที่ผู้สอนควรเข้าใจในหลักการให้ข้อมูลย้อนกลับว่าให้ไปเพื่ออะไรข้อมูลย้อนกลับมีกี่ประเภทอะไรบ้างแต่ละประเภทเหมาะสมกับผู้เรียนระดับใดและจะมีวิธีการในการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างไรในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไปหากผู้สอนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับมีความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ดีแล้วเชื่อได้ว่าผู้เรียนย่อมได้รับข้อมูลย้อนกลับในแบบที่เหมาะสมและมีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อการเรียนอย่างแน่นอน

เจนกินส์ (Jankins, 1961 อ้างถึงใน เบญจวรรณ เลิศเมธากุล, 2545: 23) ได้เสนอหลักการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับควรเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้เฉพาะอย่างไม่ใช่บอกอย่างกว้างจนผู้รับข้อมูลย้อนกลับไม่ทราบว่าจะจุดใดเป็นจุดบกพร่องที่ควรแก้ไข
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับควรจะทำให้ในสิ่งที่บุคคลนั้นสามารถแก้ไขบังคับตนเองได้
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ให้แต่ละบุคคลจะต้องเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้น ๆ มีพัฒนาการด้านอารมณ์

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องให้ในลักษณะที่ไม่คุกคามสวัสดิภาพของผู้รับคือผู้รับจะต้องไม่เกิดความรู้สึกกลัวหรือเกรงว่าจะเกิดอันตรายขึ้นกับตนเอง

5. ภาษาที่ใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับควรเป็นภาษาที่ผู้รับสามารถเข้าใจได้ง่าย

6. ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับควรหลีกเลี่ยงการใช้คำนิยมของตนเองตัดสินใจ

7. ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับไม่สามารถเปลี่ยนความรู้สึกหรือพฤติกรรมของผู้รับได้นอกจากผู้รับข้อมูลย้อนกลับจะใช้ข้อมูลย้อนกลับนั้นปรับปรุงตนเอง

ตัคแมน (Tuckman, 1976: 341-344) ได้ให้หลักการของการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับต้องให้ในรูปของพฤติกรรมหรือลักษณะที่เป็นรูปธรรมเท่าที่จะเป็นไปได้

2. ข้อมูลย้อนกลับที่จะต้องชัดเจนบ่งชี้ถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยที่ผู้รับปฏิเสธไม่ได้

3. ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับต้องเป็นที่เชื่อถือและได้รับการยอมรับในแง่ของการมีความตั้งใจในการให้ข้อมูล

4. ข้อมูลย้อนกลับต้องอยู่ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครูโดยตรงเพื่อครูจะได้เข้าใจง่าย

5. ผู้รับข้อมูลย้อนกลับจะต้องมีความคาดหวังอยู่ในใจว่าพฤติกรรมที่ควรจะเป็นของเขาอยู่ในลักษณะอย่างไร

6. ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องตระหนักว่าบุคคลอื่นตั้งความคาดหวังในตัวเขาไว้เช่นไร

7. ผู้รับข้อมูลย้อนกลับจะต้องยืนยันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นสำหรับตนเองได้อย่างชัดเจน

8. ข้อมูลย้อนกลับต้องทำให้เกิดความวิตกกังวลด้วยเพื่อเป็นแรงจูงใจไปสู่การเปลี่ยนแปลงเพราะหากผู้ได้รับข้อมูลย้อนกลับรับข้อมูลที่ตรงกับความเห็นของตนเองเสมอไปแล้วการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก็จะไม่เกิดขึ้น

9. ต้องทำให้เห็นว่าข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้รับจะต้องยอมรับเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงไม่ว่าจะเป็นทางบวกหรือทางลบ

10. ต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับ

11. สำหรับประโยชน์ของกลุ่มจากการให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ต่อเนื่องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันเพราะการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คนอื่นนั้นย่อมพัฒนาตนเองไปด้วย

คลิฟฟอร์ด (Clifford, 1981: 114) ได้สรุปหลักทั่วไปของการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งจูงใจในการเรียนแก่ผู้เรียน
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการกระทำของตนเองให้ดีขึ้น
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับในลักษณะจำเพาะเจาะจงจะทำให้ผู้เรียนปรับปรุงการเรียนได้ดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับในลักษณะการให้รายละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการเรียนรู้ในสิ่งที่มีความซับซ้อนมาก

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับควรให้ตรงต่อเวลา
5. การลดการให้ข้อมูลย้อนกลับมีผลทำให้ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติสัทธิการเรียนรู้อย่างดีขึ้น
6. เมื่อไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับผู้เรียนจะพยายามใช้วิธีอื่นแทนเช่นดูของเพื่อนแล้วตัดสินใจด้วยตัวเอง

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2549: 202-203) ได้เสนอหลักการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ควรให้ข้อมูลย้อนกลับที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในทางบวก
2. ข้อมูลย้อนกลับที่ให้นั้นต้องชัดเจนและเป็นข้อมูลย้อนกลับที่แท้จริงของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

3. ควรให้ข้อมูลย้อนกลับที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าในการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับในระยะเริ่มแรกต้องให้ข้อมูลย้อนกลับในทันทีและเมื่อเกิดการเรียนรู้แล้วจึงให้ข้อมูลย้อนกลับแบบยืดเวลา

5. ควรมีการบันทึกข้อมูลย้อนกลับไว้อย่างชัดเจนทุกครั้ง
6. ผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับควรจะต้องเป็นบุคคลที่ผู้ถูกปรับพฤติกรรมเชื่อถือและได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความตั้งใจและจริงจังในการให้ข้อมูลย้อนกลับ

7. ควรอธิบายให้บุคคลเห็นความสำคัญของข้อมูลย้อนกลับเพื่อจะนำไปปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้ดีขึ้น

8. ให้ผู้ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายที่ตนเองต้องการที่จะปรับปรุง

9. พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงภายหลังจากการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นควรเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

10. การให้ข้อมูลย้อนกลับควรใช้ควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก

Svinicki (2001: 19-23); Rubin (2006: 385-388); Shute (2008: 19-20) ได้สรุปหลักการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดีไว้ดังนี้

1. มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจนและการกำหนดทิศทางให้ผู้เรียนสามารถไปถึงเป้าหมายได้

2. ข้อมูลย้อนกลับนั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมีความเฉพาะเจาะจงมีความชัดเจนไม่ยาวจนเกินไปหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่แสดงอารมณ์

3. ให้สารสนเทศในเชิงบวกและมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถที่เปรียบเทียบเฉพาะในตัวบุคคลไม่เปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ

4. ทันเวลาต่อการนำไปใช้ โดย Shute (2008: 15) แนะนำว่าสำหรับกิจกรรมที่ใหม่และยากควรให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทันใดแต่หากต้องการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยการถ่ายทอดความรู้ที่มีสู่ความสามารถและการลงมือทำควรให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

นอกจากนี้ งานวิจัยของ Zheng (2012: 121) พบว่าผู้เรียนยังต้องการข้อมูลย้อนกลับจากครูด้วย ดังนั้นครูควรดำเนินการให้ข้อมูลย้อนกลับร่วมกับผู้เรียนและกำกับติดตามกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อน บทบาทของครูสรุปได้ดังนี้

1. ครูควรสร้างแรงจูงใจในการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเพื่อนเนื่องจากผู้เรียนบางคนไม่เห็นความสำคัญทั้งนี้งานวิจัยของ Svinicki (2001: 19) สร้างแรงจูงใจโดยการเพิ่มคะแนนให้แก่ผู้เรียน

2. ฝึกปฏิบัติการให้ข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้เรียนและชี้ประเด็นที่มีความเหมาะสมว่าเป็นอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้อย่างเหมาะสม Svinicki (2001: 23)

3. ครูมีการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนสำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีเวลาพิจารณาการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น Svinicki (2001: 22)

4. ข้อมูลย้อนกลับที่ดีต้องไม่มากเกินไปโดยงานวิจัยของ Ackerman and Gross (2010: 177) พบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับมากเกินไปจะรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรมแต่การได้รับข้อมูลย้อนกลับประมาณ 1-2 รายการจะทำให้รู้สึกดีและมีความพึงพอใจมากกว่า

5. ครูควรให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมกับผู้เรียนหากผู้เรียนมีความสามารถน้อยเหมาะสมกับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทันใดมีความตรงไปตรงมาและเสนอแนะถึงความถูกต้องของสิ่งที่จะต้องทำหากผู้เรียนที่มีความสามารถสูงเหมาะสมกับข้อมูลย้อนกลับแบบย้อนหลังซึ่งทั้ง 2 แบบมีข้อดีต่างกันคือข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทันใดก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานและไม่ลืมนัดในส่วนของคุณภาพที่ไม่พึงประสงค์ (Shute, 2008: 15)

สรุปได้ว่าหลักการให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนตรงต่อเวลา มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายซึ่งเป็นแรงจูงใจเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยมีการปรับปรุงและพัฒนาผลงานของตนเองให้ดีขึ้น โดยมีการบันทึกข้อมูลย้อนกลับไว้อย่างชัดเจนทุกครั้ง

4.3 ประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไปดังนั้นนักการศึกษาได้แบ่งประเภทไว้ดังนี้

Sullivan and Higgins (1983) ได้แบ่งวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับสอบปากเปล่า
  2. การให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับแบบฝึกหัดหรือรายงาน
    1. การให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับตอบปากเปล่า ในแต่ละสถานการณ์มีวิธีการดังนี้
      - 1.1 เมื่อผู้เรียนตอบถูกควรพูดว่าดีมาก
      - 1.2 เมื่อผู้เรียนตอบผิดหรือไม่ตอบควรบอกคำตอบที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนแล้วให้ผู้เรียนกล่าวคำตอบนั้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง
      - 1.3 เมื่อผู้เรียนลังเลควรเสนอคำตอบให้ผู้เรียนเลือกตอบว่าใช่หรือไม่แต่ไม่ควรชี้แนะผู้เรียน
    2. การให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับแบบฝึกหัดหรือรายงานอาจใช้วิธีการเหล่านี้
      - 2.1 เขียนติชมหรือกระตุ้นนักเรียน

2.2 ทำเครื่องหมายถูกหรือผิดแล้วคืนให้นักเรียนอย่างรวดเร็ว

2.3 ตรวจสอบให้นักเรียนแล้วทบทวนคำตอบอีกครั้งหนึ่งสำหรับแบบฝึกหัดง่าย ๆ หรือสั้น ๆ ควรทบทวนทุกข้อแต่ถ้าเป็นแบบฝึกหัดยาว ๆ ควรทบทวนเฉพาะส่วนที่สำคัญเท่านั้น

2.4 ครูควรตรวจ และบอกคำตอบที่ถูกต้องแล้วให้นักเรียนตรวจเองพร้อมให้นักเรียนแก้ที่ผิดให้ถูกต้อง

พรณี ชูทัย เจนจิต (2545) แบ่งประเภทการให้ข้อมูลย้อนกลับเอาไว้ 2 ประเภทดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก เป็นการให้ผู้เรียนได้ทราบผลการตอบสนองของตนหรือสะท้อนให้เห็นส่วนดีซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดปัญหากับผู้เรียน

2. การให้ข้อมูลย้อนกลับทางลบ เป็นการให้ผู้เรียนได้ทราบผลการตอบสนองของตนหรือสะท้อนให้เห็นจุดบกพร่องซึ่งเป็นปัญหาของผู้เรียน

De Cecco (1968) ได้แบ่งประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งไว้ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามเวลาที่ให้ข้อมูลย้อนกลับประกอบด้วย

1.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

1.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

2. แบ่งตามวิธีการที่ให้ข้อมูลย้อนกลับประกอบด้วย

2.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นคำพูด

2.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นภาพ

2.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นเสียงในเทปและเสียงบันทึก

2.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นคำเฉลย

การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทำได้โดยให้นักเรียนรู้ผลการกระทำอย่างทันทีทันใดว่าการกระทำนั้นถูกหรือผิดเหมาะสมหรือไม่เนื่องจากถ้าต้องการให้การเสริมแรงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้วจะต้องจัดสิ่งเร้าที่เป็นตัวเสริมแรงให้ในเวลาทีใกล้เคียงกับการตอบสนองที่ได้แสดงออกไปแล้ว Beeson (1973) พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทันใดส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าเป็นการให้ผู้เรียนรู้ผลการกระทำทีหลังหลังจากตอบสนองแล้วและเว้นระยะไว้ช่วงหนึ่งจากการศึกษางานวิจัยของ Sturges (1968) การศึกษาเกี่ยวกับการให้

ข้อมูลย้อนกลับพบว่าทำให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีจะส่งผลในแง่ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ แต่การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าจะส่งผลในแง่ความคงทน

ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับตามวิธีการนั้น De Cecco (1968) พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีการอธิบายประกอบเนื้อหานั้นมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากซึ่งสอดคล้องกับ Krumboltz and Bouawitz (1962) ที่กล่าวว่าทำให้ข้อมูลย้อนกลับในรูปแบบประโยคประกอบอธิบายเหตุผลจะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีและส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเพียงแต่บอกว่าถูกหรือผิดโดยไม่มีคำอธิบายใด ๆ

Shute (2008) ได้แบ่งประเภทของข้อมูลย้อนกลับออกเป็น 2 ระยะเวลาคือ

1. ข้อมูลย้อนกลับเพื่อความก้าวหน้าหมายถึงการให้ข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมสนับสนุนความสามารถของผู้เรียนที่ไม่ใช่การประเมินเพื่อมุ่งตัดสินวัตถุประสงค์หลักคือการส่งเสริมการเรียนรู้หรือความสามารถโดยให้สารสนเทศที่ถูกต้องตรงกับเป้าหมายและทักษะเชื่อมโยงกับการวินิจฉัยและบุคลิกภาพของนักเรียน

2. ข้อมูลย้อนกลับแบบสรุปผลรวม คือข้อมูลย้อนกลับที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการสอบแล้ว

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่าประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถแบ่งได้ 2 แบบซึ่งแต่ละประเภท จะส่งผลต่อการเรียนรู้ต่างกันในการเลือกนำไปใช้ควรพิจารณาความเหมาะสมของผู้เรียนที่เป็นผู้รับข้อมูลย้อนกลับซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับตามระยะเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าและแบบสรุปผลรวม

4.4 เทคนิควิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ซึ่งการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้แนวคิดนี้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียนระหว่างผู้เรียนและครูพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนโดยมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในระยะยาวมากกว่าข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากครุรวมถึงการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้แบบมิตร

การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนใน 3 ลักษณะได้แก่

การให้ข้อมูลกระตุ้นการเรียนรู้ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการให้ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ต่อยอด เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนตระหนักในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการประเมินผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสำคัญกับการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินเพื่อการเรียนรู้ และการใช้การประเมินเป็นเครื่องมือการเรียนรู้

จุดมุ่งหมายการประเมินระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแต่ขึ้นอยู่กับบริบทการจัดการเรียนรู้การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนที่มีประสิทธิภาพจะต้องตรงประเด็นอธิบายผลที่เกิดขึ้นตามจริงและทันเวลาเพื่อให้ นักเรียนจะได้แก้ไขได้ทันท่วงทีจะไม่ตัดสินใจถูกหรือผิดแต่จะบอกนักเรียนให้นักเรียนเห็น ประเด็นตามเกณฑ์แล้วสรุปการปฏิบัติตนเองว่าเป็นอย่างไรห่างจากเป้าหมายอย่างไรและต้องทำอะไรต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การให้ข้อมูลแก่นักเรียนที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเพราะนักเรียนได้ฝึกฝนการประเมินตนเอง

อย่างไรก็ตาม Fisher and Frey (2011) ได้เสนอรูปแบบการประเมินระหว่างเรียนที่มีประสิทธิภาพว่าการให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนมีองค์ประกอบ 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และการประเมินที่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในการเรียนรู้และการประเมินทำให้ครูมั่นใจได้ว่านักเรียนมีความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ความคิดรวบยอดภาระงานและการประเมินผล

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบความเข้าใจเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการพูดคุยตอบคำถาม การนำเสนอและการเขียน

ขั้นที่ 3 การให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสำเร็จและสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขแก่นักเรียน

ขั้นที่ 4 การให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดพัฒนาการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

4.5 รูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ

การให้ผลสะท้อนกลับและการให้นักเรียนแก้ไขผลงานเป็นอีกแนวทางในการใช้การประเมินเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนการตรวจงานของครูควรให้ข้อเสนอแนะแทนการให้เป็นคะแนน

หรือเกรตเพื่อให้นักเรียนและครูสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าได้ข้อเสนอแนะเหล่านั้นควรมีการจดบันทึกไว้สม่ำเสมออาจทำในรูปแบบบันทึกการเรียนรู้อาจให้ผลสะท้อนกลับของครูควรมีลักษณะเชิงบวกควรมีการชมเชย และระบุจุดเด่นของงานในขณะเดียวกันก็ควรให้การแนะแนวทางปรับปรุงให้นักเรียนรู้ว่าจะพัฒนางานได้อย่างไรครูอาจจะเป็นแม่แบบในการให้ผลสะท้อนกลับเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในการประเมินผลงานของเพื่อนได้ด้วยครูอาจนำงานหรือการบ้านที่นักเรียนทำผิดมาเป็นประเด็นในการอภิปรายเพื่อช่วยแก้ไขความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนอย่างไรก็ตามครูไม่ควรสร้างบรรยากาศเชิงลบ หรือทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการซ้ำเติมนอกจากการให้ผลสะท้อนกลับแล้วครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแก้ไขผลงานของตนเองซึ่งครูควรจัดเวลาเพื่อไว้หลังจากการตรวจงานเขียนของนักเรียนนอกจากนั้นครูควรมีการติดตามให้นักเรียนได้แก้ไขงานตามผลสะท้อนกลับที่ได้รับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับของครูสามารถดำเนินการได้ 4 รูปแบบได้แก่

1. การให้ผลสะท้อนกลับเกี่ยวกับผลงานว่าผลงานที่ปฏิบัติดีหรือไม่ถูกต้องหรือไม่ เช่นการแก้ไขข้อผิดพลาดข้อนี้ถูกต้องหรือการแก้ไขข้อผิดพลาดข้อนี้ผิด
2. การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับกระบวนการว่ากระบวนการที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีข้อบกพร่องอย่างไรจะแก้ไขข้อบกพร่องของกระบวนการอย่างไรมีทางเลือกในการปฏิบัติงานด้วยวิธีอื่นหรือไม่เช่นนักเรียนลองตรวจสอบดูใหม่ว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดข้อนี้ยังมีข้อบกพร่องตรงไหนหรือการแก้ไขข้อผิดพลาดข้อนี้ถูกต้องแล้วแต่มีวิธีการแก้ไขข้อผิดพลาดวิธีอื่นหรือไม่ในขณะที่แก้ไขข้อผิดพลาดนักเรียนคุยกับเพื่อนอยู่นักเรียนลองนั่งทำคนเดียวไม่คุยกับเพื่อนดูว่าคำตอบจะเหมือนเดิมหรือไม่
3. การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการกำกับติดตามตนเองว่านักเรียนต้องตรวจสอบผลงานได้อย่างไรเช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดไม่ทันเวลาครหาหน้านักเรียนจะทำอย่างไรให้ทันเวลาหรือครหานี้นักเรียนลืมนำงานมาส่งครูจะทำอย่างไรไม่ให้นักเรียนลืมนึก
4. การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินตนเองว่าผลงานของตนเองเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับเกณฑ์ มีคุณภาพระดับใดเช่นนักเรียนพอใจในผลงานของตนเองแล้วหรือยังหรือผลงานของนักเรียนมีคุณภาพระดับใดหรือถ้าครูให้โอกาสปรับปรุงผลงานอีกครั้งนักเรียนจะปรับปรุงหรือไม่ถ้าปรับปรุงจะปรับปรุงอย่างไร (โชติมา หนูพริก, 2514: 4-6)

4.6 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับมีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ด้วยสังคม (Social constructivism)

ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ด้วยสังคมนี้เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการของ Vygotsky ซึ่งถือว่าผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น (ผู้ใหญ่หรือเพื่อน) ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานในสภาวะสังคมซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญและขาดไม่ได้การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยการเปลี่ยนแปลงความเข้าใจเดิมให้ถูกต้องหรือซับซ้อนกว้างขวางขึ้นโดยทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ด้วยสังคมมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง
2. การเรียนรู้สิ่งใหม่ขึ้นกับความรู้เดิมและความเข้าใจที่มีอยู่ในปัจจุบัน
3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญต่อการเรียนรู้
4. การจัดสิ่งแวดล้อมกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

อย่างมีความหมาย

2. ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบของ Bruner theory

Bruner (1961) ได้ให้ชื่อการเรียนรู้ของท่านว่า Discovery Approach หรือการเรียนรู้โดยการค้นพบ Bruner เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมซึ่งนำไปสู่การค้นพบการแก้ปัญหาผู้เรียนจะประมวลข้อมูลข่าวสารจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและจะรับรู้สิ่งที่ตนเองเลือกหรือสิ่งที่ใส่ใจการเรียนรู้แบบนี้จะช่วยให้เกิดการค้นพบเนื่องจากผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นซึ่งจะเป็นแรงผลักดันในการให้สำรวจสิ่งแวดล้อมและทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการค้นพบโดยมีแนวคิดที่เป็นพื้นฐานดังนี้

การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตัวเอง ผู้เรียนแต่ละคนจะมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่ต่างกันการเรียนรู้จะเกิดจากการที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับความรู้เดิมแล้วนำมาสร้างเป็นความหมายใหม่นอกจากนี้ Bruner ยังมีความคิดสอดคล้องกับ Piaget ว่า คนเรามีโครงสร้างสติปัญญาตั้งแต่เกิดในวัยทารกสติปัญญายังไม่ซับซ้อนเพราะยังไม่พัฒนาต่อเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้โครงสร้างทางสติปัญญาจะมีการขยายและซับซ้อนขึ้นหน้าที่ของโรงเรียนคือการช่วยเอื้อการขยายของโครงสร้างสติปัญญาของผู้เรียนซึ่ง Bruner ได้ให้หลักการเกี่ยวกับการสอนดังต่อไปนี้

1. กระบวนการคิดของเด็กแตกต่างกับผู้ใหญ่เวลาเด็กทำผิดเกี่ยวกับความคิดผู้ใหญ่ควรจะคิดถึงการพัฒนาการทางเขาวนปัญญาซึ่งเด็กแต่ละวัยมีลักษณะการคิดที่แตกต่างไปจากผู้ใหญ่ครูหรือผู้มีความรับผิดชอบทางการศึกษาจะต้องมีความเข้าใจว่าเด็กแต่ละวัยมีการเรียนรู้การคิดอย่างไรและกระบวนการเรียนรู้ของเด็กไม่เหมือนกับผู้ใหญ่

2. เน้นความสำคัญของผู้เรียนถือว่าผู้เรียนสามารถจะควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนได้และเป็นผู้ที่ริเริ่มหรือลงมือทำฉะนั้นผู้มีหน้าที่สอนและอบรมมีหน้าที่จัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้โดยการค้นพบโดยให้โอกาสผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

3. ในการสอนควรจะเริ่มจากประสบการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคยหรือประสบการณ์ที่ใกล้ตัวไปหาประสบการณ์ที่ไกลตัวเพื่อให้ผู้เรียนจะได้มีความเข้าใจเช่นการสอนให้นักเรียนรู้จักการใช้แผนที่ควรเริ่มจากแผนที่ของจังหวัดของผู้เรียนก่อนแผนที่จังหวัดอื่นและแผนที่ประเทศไทย

3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social cognitive learning theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาเป็นทฤษฎีของศาสตราจารย์บันดูราแห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งศาสตราจารย์บันดูรา มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบและเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวอยู่เสมอทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคมซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกันโดยได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ของอินทรีย์และสิ่งแวดล้อมและถือว่าการเรียนรู้ก็เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ทฤษฎีนี้ไม่เชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะคงตัวอยู่เสมอทั้งนี้เป็นเพราะสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและทั้งสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมมีอิทธิพลซึ่งกันและกันตัวอย่างเช่น เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวก็คาดหวังว่าผู้อื่นจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อตนด้วยความคาดหวังนี้เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวและผลพวงก็คือเด็กอื่นก็จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองแบบก้าวร้าวด้วยและเป็นเหตุให้เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวยิ่งแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากยิ่งขึ้น

นักจิตวิทยาหลายท่านในกลุ่มพฤติกรรมนิยม ได้กล่าวถึงตัวแปรในกระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีคุณภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังนี้

1. สกินเนอร์ ได้ตั้งทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบอาการกระทำ จนได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางโดยยึดหลักการให้การเสริมแรงเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้เองแล้วทันทีเมื่อ

ให้ผู้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมที่เขาแสดงนั้นเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ถูกต้องหรือเป็นการแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

2. ธอร์นไคต์ ได้ให้กำเนิดทฤษฎีการเรียนรู้ทฤษฎีหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายนั่นคือทฤษฎีการเชื่อมโยงทฤษฎีนี้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยที่การตอบสนองมักจะออกมาเป็นรูปแบบต่างๆหลายรูปแบบจนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีที่สุดเหมาะสมที่สุด

3. ฮัลล์ ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่องระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองและเขากล่าวว่า "การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อการปฏิบัตินั้นได้รับการเสริมแรงและพื้นฐานของการเรียนรู้เกิดจากการเสริมแรงมากกว่าการจูงใจ"

4. บลูม ได้เสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนซึ่ง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของบลูมนั้นประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของนักเรียนองค์ประกอบด้านจิตใจก่อนการเรียนรู้และคุณภาพการสอนเป็นตัวกำหนดผลการเรียนอัน ได้แก่ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอัตราการเรียนรู้และผลทางด้านจิตใจหลังการเรียนรู้

ตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ของบลูม คือคุณภาพของการสอน การสอนที่มีคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของนักเรียนโดยตรงและองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพคือ

1. การชี้แนะ คือบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนบอกงานและวิธีการที่นักเรียนจะต้องทำอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มสอน

2. การเสริมแรง หมายถึง การให้สิ่งที่จะช่วยเสริมแรงให้นักเรียนมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มาเร้าอยู่ตลอดเวลาทุกครั้งเช่นคำชมเชยรางวัลซึ่งรวมเสนอว่าควรให้การเสริมแรงในระหว่างการเรียนรู้ การสอนส่วนจะให้ในลักษณะไหนและปริมาณเท่าใดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและการเสริมแรงให้เด็กบางคนแล้วทำให้เกิดผลดีต่อการเรียนแต่ในสิ่งเสริมแรงเช่นเดียวกันนี้อาจทำให้ผลการเรียนของเด็กอีกคนหนึ่งด้อยลงไป

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนหมายถึงการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเช่นการโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

4. การให้ผลย้อนกลับและแก้ไขสิ่งบกพร่อง คือการแจ้งผลการสอบย่อยแต่ละหน่วยของการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองยังบกพร่องในเรื่องใดและครูจะต้องซ่อมเสริมตรงไหนจึงจะบรรลุเกณฑ์ที่ตั้งไว้ บลูม (1976: 172)

4.7 ผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มากและเมื่อพิจารณาในแง่จิตวิทยาพบว่าข้อมูลย้อนกลับมีบทบาทต่งที่นักวิชาการและนักวิจัยได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังต่อไปนี้

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต (2549) การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงเสริมทางบวก การรู้ผลการกระทำของตน ทำให้ทราบว่าการกระทำของตนห่างจากเป้าหมายเพียงใดก่อให้เกิดความพยายามที่จะปรับปรุงพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้นเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

สุโท เจริญสุข (2515, อ้างถึงใน ทิพนิกา อรุณวิภาส, 2556: 15) ได้กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงจูงใจ

การให้ผู้เรียนทราบความสำเร็จของตนอาจด้วยคำพูดหรือท่าทางจะเป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมโต้ตอบเพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนครั้งต่อไป

คณิต เขียววิชัย (2554, อ้างถึงใน ทิพนิกา อรุณวิภาส, 2556: 15) ได้กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยในการกำหนดพฤติกรรมทั้งนี้เพราะข้อมูลย้อนกลับให้รายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ผู้เรียนจึงสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนไปสู่วิธีการที่ถูกต้องหรือใกล้เคียงได้

อุบล อุบลสวัสดิ์ (2526, อ้างถึงใน ทิพนิกา อรุณวิภาส, 2556: 15) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยลดความเครียดเนื่องจากผู้เรียนทราบว่าการกระทำของตนถูกต้องหรือผิดอย่างไรและควรปรับปรุงอย่างไร

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530: 77-78) กล่าวถึงผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้กระทำได้ทราบผลการกระทำของตนเองว่าถูกต้องเหมาะสมหรือบกพร่องอย่างไร

2. เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลของความก้าวหน้าของตนเองซึ่งการทราบว่าตนเองนั้นมีผลงานก้าวหน้าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองใกล้ถึงจุดหมายปลายทางแล้วหรือหากมีข้อบกพร่องประการใดจะได้แก้ไขได้ทันที่

จากที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับสามารถสรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับคือองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาความรู้และทักษะนับเป็นปัจจัยในการสร้างแรงจูงใจสำหรับการเรียนรู้รวมถึงการส่งผลให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลการกระทำของตนเองว่าสิ่งที่ทำไปนั้นถูกหรือผิดและสามารถปรับปรุงข้อบกพร่องได้อย่างถูกต้อง

5. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของการเขียน

เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะเชิงผลิต (Productive skill) กล่าวคือ ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ซับซ้อนเพราะฉะนั้นการที่ผู้เขียนไปเขียนให้ผู้อ่านอ่านได้เข้าใจผู้เขียนต้องมีความรู้และความสามารถทางด้านทักษะการเขียนเป็นอย่างดีรวมถึงต้องมีความรู้แต่ละองค์ประกอบของการเขียนเป็นอย่างดีด้วย Byrne (1979) เป็นกระบวนการเรียบเรียงคำจากคำต้องเอาแต่ละคำมาเรียบเรียงเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงความหมายที่สื่อแทนการใช้คำพูด ทั้งนี้ ประโยคเหล่านั้นจะต้องมีใจความเกี่ยวเนื่องกันและนำมาเรียบเรียงเชื่อมโยงเข้าด้วยกันตามแนวทางหรือจุดประสงค์ที่ต้องการใช้ข้อความเหล่านั้นเป็นสื่อ Hughey, et.al. (1983) ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่เป็นการสื่อสารทางเดียว และยังเป็นทักษะที่ซับซ้อน ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์อย่างมากที่จะสื่อสารออกมาได้ดี

5.2 ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการสื่อสาร ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้ Duncan (1985: 272) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวัน เนื่องจาก ในบรรดาทักษะในการสื่อสารนั้น การเขียนเป็นทักษะที่ใช้ถ่ายทอดข้อมูลหรือเนื้อหาได้ละเอียดกว่าทักษะการพูด เพราะพูดเขียนมีเวลาในการค้นหาและเรียบเรียงข้อมูล ทั้งยังสามารถตรวจทาน แก้ไข สิ่งที่ยืนยันไปแล้วได้ Mcdonald (1996: 7-8) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ

ในการเรียน และการประกอบวิชาชีพทั้งหลาย โดยสรุป การเขียนเป็นทักษะที่ใช้การถ่ายทอดข้อมูล และความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ให้ผู้อ่านได้ทราบ

5.3 องค์ประกอบของการเขียน

ผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการเขียนไว้ต่าง ๆ กัน อาทิเช่น Lado (1964) การที่ผู้เขียนจะเขียนได้สื่อความหมายได้ถูกต้องให้ผู้อ่านเข้าใจความหมาย ตามที่ตนต้องการจะสื่อ นั้นผู้เขียนต้องมีความรู้ความสามารถในหลายองค์ประกอบในเรื่องของการเขียนอย่างเช่น องค์ประกอบทางด้านเนื้อหา องค์ประกอบทางด้านการใช้ไวยากรณ์ องค์ประกอบ การเลือกใช้คำศัพท์ องค์ประกอบการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น จึงจะสามารถผลิตงานเขียนที่สามารถถ่ายทอดจินตนาการของผู้เขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน และ Harris (1974) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการเขียนว่าจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาสาระของงานเขียน ตลอดจนความคิดของผู้เขียนที่แสดงออกมา
2. รูปแบบ ได้แก่ การเรียบเรียง จัดลำดับเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกัน
3. ไวยากรณ์หรือหลักภาษา ได้แก่ ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มาเขียนประโยคที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลาภาษา ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวน โวหารต่าง ๆ ในการเขียนเพื่อทำให้เกิดอารมณ์และอรรถรสของงานเขียน
5. กลไกในการเขียน ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษา เช่น เครื่องหมายวรรคตอน อักษรตัวใหญ่ การสะกดตัวอักษร ที่ถูกต้องตามแบบแผนของภาษาที่เขียน

นอกจากนี้ Paulston and Bruder (1976) ได้อธิบายองค์ประกอบหลัก ๆ ของการเขียน มีอยู่ 3 ประการคือ

1. การใช้ภาษาที่ถูกต้อง
2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องเหมาะสม
3. การจัดระเบียบเรียบเรียงเนื้อหาที่เขียน

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่า การที่เราจะเขียนได้ดีนั้นต้องมีความรู้ความสามารถทางการเขียนเบื้องต้นใน 3 องค์ประกอบของการเขียน คือ

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์และกลไวยากรณ์ ซึ่งผู้เขียนต้องมีความสามารถทั้งในด้านการเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา และความสามารถในด้านกลไวยากรณ์ที่เกี่ยวกับ การสะกดตัวอักษร การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและอักษรตัวใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

2. ความสามารถด้านลีลาภาษา ได้แก่ความสามารถในการเลือกใช้ประโยคถ้อยคำหรือสำนวนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียน

3. ความสามารถด้านเนื้อหา คือ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับ เนื้อหาสาระของงานเขียน ตลอดจนการเรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด และเหมาะสมกับกลุ่มผู้อ่าน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเขียนเรียงความที่ดี ผู้เขียนต้องมีทักษะทั้งทางด้านไวยากรณ์และลีลาภาษา ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหา จึงจะสามารถสร้างงานเขียนได้อย่างมีคุณภาพ

5.4 ทักษะการเขียน

มีผู้กล่าวถึงทักษะการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

White (1980: 6) ได้กล่าวว่าทักษะการเขียน คือความสามารถในการเรียงลำดับ ประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผล รวมถึงความสามารถ ในการเขียนโดยตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนและสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างที่ต้องการโดย ไมคลุมเครือ

Davis (1981: 232) กล่าวถึงทักษะการเขียนไว้ว่าความสามารถในการ เขียน คือ ความสามารถที่ผู้เรียนถ่ายทอดเนื้อหา และรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายตามที่ต้องการ

Jacobs et al. (1981) ได้กล่าวถึงทักษะการเขียนสรุปได้ว่าทักษะการเขียน คือทักษะการเขียนเนื้อหาได้อย่างสมบูรณ์ และความสามารถในการเรียบเรียงเรื่องราว อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ยังหมายถึงความสามารถในการเลือกใช้อรรถาภิธานอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อความตามหลักไวยากรณ์ ตลอดจนความสามารถในการใช้ เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

Johnson (1987: 83) กล่าวถึงทักษะการเขียนว่า หมายถึงการที่ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและรายละเอียดต่าง ๆ ออกมาเป็นข้อความที่สื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์

Zamel (1982: 1) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการเขียน คือการที่ผู้เขียนสามารถเปิดเผย ความคิดของตนให้ผู้อ่านทราบด้วยการเขียนข้อความ ซึ่งผู้เขียนจะได้เรียนรู้ความคิดของตน ไปในขณะเดียวกันกับที่เขียนงานด้วย

จากคำกล่าวของนักการศึกษาข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าทักษะการเขียน หมายถึง การที่ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิด และเนื้อหาสาระต่าง เพื่อสื่อความหมายได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ อย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

5.5 แนวคิดในการสอนเขียน

แนวคิดในการสอนเขียนอาจจำแนกได้เป็นแนวคิดกว้าง ๆ ดังนี้

5.5.1 แนวคิดการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน (Product Approach)

แนวคิดการสอนเขียนแบบเน้นผลงานเป็นแนวคิดที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างงานเขียนเพื่อให้อ่านเข้าใจภาษาใหญ่ถูกต้อง โดยผู้เรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดซึ่งอาจมาอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมประโยคให้สมบูรณ์หรือการเติมคำเชื่อม ซึ่งท้ายที่สุดผู้เรียนจะต้องฝึกเขียนงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ได้ศึกษาไปแล้วโดยใช้ข้อมูลของตัวเอง แม้ว่าแนวคิดดังกล่าวจะยังเป็นที่ยอมรับอยู่ในปัจจุบัน แต่ก็มีข้อด้อยในเรื่องการให้ความสำคัญกับกระบวนการในการเขียนที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างการเรียนรู้

5.5.2 แนวคิดการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach)

แนวคิดการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะที่แตก ต่างไปจากแนวคิดการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน กล่าวคือผู้เรียนจะมีโอกาสได้ฝึกเขียนตามขั้นตอนต่าง ๆ (Campbell, Corbally, Nystrand, 1983) อันได้แก่การเตรียมความพร้อม ก่อนการเขียน (Prewriting) การเรียบเรียง/การจัดทำร่าง (Composing/ Drafting) การทบทวน และแก้ไข (Revising and Editing) (Badger and White, 2000: 154 cited in Kim: 34) จึงอาจกล่าวได้ว่า แนวคิดการสอนเขียนดังกล่าว เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นที่กระบวนการย่อย ๆ ในการ

เขียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการสื่อความหมายและเข้าใจเนื้อหาที่ตนต้องการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ (Kim: 35)

5.5.3 แนวคิดการสอนเขียนแบบเนนจอร์ (Genre-Based Approach)

แนวคิดการสอนเขียนแบบเนนจอร์เป็นแนวคิดที่อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า ความรู้ทางภาษามีความเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายในเชิงสังคม (Social Purposes) และมุ่งเน้นที่มุมมองของผู้อ่าน มากกว่าผู้เขียน โดยผู้เขียนจะได้ศึกษาจอร์ชนิดต่าง ๆ และฝึกเขียนจอร์ชนิดนั้น ๆ ให้ชำนาญ (Badger and White, 2000: 155-156 cited in Kim: 35) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้ตามจุดประสงค์ของสถานการณ์ต่าง ๆ (Paltridge, 2004: 14-15)

กล่าวโดยสรุป แนวคิดการสอนเขียน อาจแบ่งได้อย่างกว้าง ๆ เป็น แนวคิด การสอนเขียนแบบ เนนผลงาน แนวคิดการสอนเขียนแบบเนนกระบวนการ และแนวคิดการสอน เขียนแบบเนนจอร์ โดยแนวคิดการสอนเขียนแบบเนนผลงานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างงานเขียนโดย ศึกษาจากตัวอย่างงานเขียน และเขียนงานให้ออกมาใกล้เคียงกับต้นแบบ แต่มีข้อยกเว้น ที่ไม่ได้ฝึก ให้ผู้เรียนเขียนตามกระบวนการและขั้นตอนในการเขียน ส่วนแนวคิดการสอนเขียนแบบเนน กระบวนการ เน้นให้ ผู้เรียนฝึกเขียนงานตามกระบวนการในการเขียน เช่น การวางแผน การจัดทำ ร่าง รวมทั้ง การ ทบทวนและแก้ไข สำหรับ แนวคิดการสอนเขียนแบบเนนจอร์นั้น เป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนฝึกเขียนโดยศึกษาจากงานเขียนตัวอย่าง คล้ายคลึงกับแนวคิด ในการสอนเขียนแบบ เนนผลงาน แต่มีข้อแตกต่าง คือ แนวคิดการสอนเขียนแบบเนนจอร์ เน้นที่การใช้ภาษาโดยคำนึงถึง บริบททางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงผู้อ่านด้วย

5.6 การวัดและประเมินทักษะการเขียน

เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาและองค์ประกอบทาง การเขียนหลายอย่าง การที่จะบ่งชี้ถึงคุณภาพของผลงานหรือทักษะการเขียนนั้นต้องอาศัย องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งคือ การวัดและการประเมินทักษะการเขียน จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าเราสามารถแยกเนื้อหาสาระของการวัดและประเมินผล ดังกล่าวได้ 2 ประเด็นคือ

1. หลักการวัดและประเมินทักษะการเขียน

นักวิชาการและนักการศึกษาต่างๆได้อธิบายและให้คำจำกัดความเกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินทักษะการเขียนไว้ดังต่อไปนี้

Diederich (1968, cited in McColly, 1970) ได้อธิบายถึงการประเมินทักษะการเขียนไว้ในแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ความต่อเนื่อง ความชัดเจน ความเป็นเหตุเป็นผลของความคิด
2. เรียบเรียงและ ลำดับความคิดได้อย่างมีระบบ สมเหตุ สมผล
3. การนำเสนองานเขียนมีอรรถรส มีลีลาในการเขียนดี
4. ใช้ไวยากรณ์และเครื่องหมายวรรคตอนในงานเขียนได้ถูกต้อง
5. เลือกใช้คำศัพท์ที่จะนำมาเขียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

Harris (1969) อธิบายถึงหลักการวัดความสามารถทางด้านการเขียนไว้อยู่ 3 องค์ประกอบหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการใช้โครงสร้างภาษาและลีลาการใช้ ได้แก่ การวัดว่าผู้เรียนมีความรู้ด้านโครงสร้างทางด้านภาษาเขียนหรือไม่
2. ความสามารถในการเรียบเรียงข้อความ ได้แก่ การวัดว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียบเรียงประโยคที่สลับไปสลับมาให้เป็นลำดับตามเนื้อเรื่องได้หรือไม่
3. ทักษะด้านการใช้กลไกในการเขียน ได้แก่ การวัดว่าผู้เรียนสามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนหรือใช้คำขึ้นต้นประโยคตัวเล็กตัวใหญ่ รวมถึงการสะกดคำได้ถูกต้องหรือไม่

สำหรับวิธีการวัดและประเมินผลทักษะการเขียนนั้น อาจแยกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การวัดเฉพาะทักษะการเขียนอย่างเดียว เช่น การบรรยายภาพ หรือการวัดทักษะการเขียนที่สัมพันธ์ไปกับทักษะอื่น ๆ เช่น ผู้เรียนอาจเขียนตามคำบอก หรือเขียนสรุปความจากเรื่องที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
2. การวัดจุดย่อยหรือวัดรวมสรุป ได้แก่
  - 2.1 การวัดจุดย่อยของทักษะการเขียน เช่น การเขียนเครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเรียงคำในประโยค การสะกดคำ เป็นต้น

2.2 การวัดรวมสรุปของทักษะการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ ตามแนวที่กำหนดหรือเขียนโดยเสรี การเขียนบรรยายภาพ การเขียนเรียงลำดับประโยคที่สับสนให้เป็นประโยคที่แสดงเหตุการณ์ต่อเนื่องกัน

3. การวัดทักษะการเขียนทางตรงหรือวัดทางอ้อม การวัดทางตรงนั้นเราก็จะทำการวัดจากผลงานเขียนของผู้เรียนทางตรงเลย แต่ในทางปฏิบัติ เราอาจจะต้องใช้การวัดความสามารถทางด้านการเขียนแบบทางอ้อม โดยที่เราจะให้ผู้เรียนได้ดูรูปแบบประโยคหลาย ๆ ประโยคและถามผู้เรียนว่าประโยคใดไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง ถ้าผู้เรียนสามารถแยกประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากประโยคอื่น ๆ ได้ ก็จะถือว่าผู้เรียนมีทักษะในการถ่ายโยงระดับการเขียนจริง ๆ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวถึงหลักสำคัญในการประเมินการเขียนว่า ต้องพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการของการสื่อสาร ได้แก่

1. จุดเน้นของการเขียนหรือหัวใจของเรื่องที่เป็นกุญแจสำคัญของการเข้าสู่แก่นเรื่องตามหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนด

2. ความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

3. ความต่อเนื่อง

4. การดำเนินเรื่องซึ่งรวมถึงการตั้งต้นเขียน การสานต่อเรื่อง และการสรุป

หลังจากที่ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินทักษะการเขียน สามารถสรุปได้ว่า การวัดทักษะการเขียนนั้นควรคำนึงถึงองค์ประกอบหรือทักษะที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียน ได้แก่ โครงสร้างและการใช้ภาษา เนื้อหา กลไภษา รวมถึงการเล่าเรื่องได้อย่างต่อเนื่องไม่ขัดกัน ส่วนในด้านของการประเมินงานเขียนนั้นผู้ประเมินจะประเมินตามองค์ประกอบย่อย ๆ หรือองค์ประกอบรวม ก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการประเมินอีกที

2. การตรวจให้คะแนนงานเขียน

Jacobs et al. (1981: 89-105) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับการตรวจเรียงความ อีกวิธีหนึ่ง คือเตรียมประเมินว่าผู้เขียนสามารถ เขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้รับทราบและเข้าใจ ความหมายที่ตนพยายามสื่อได้หรือไม่ ถ้าประเมินออกมาแล้วพบว่าผู้เขียนสามารถเขียนแล้วสื่อความหมายได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถ เรียบเรียงประโยค ได้อย่างเป็นระบบ สามารถถ่ายทอด

ความคิดตนเองออกมาได้อย่างชัดเจน ทำให้การสื่อสารออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็มีนักวิชาการหลายท่านที่ไม่มีความเชื่อมั่นกับการตัดสินคุณภาพงานในลักษณะนี้ ผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นได้ให้ความเห็นว่าผู้ตรวจบางท่านอาจมีความลำเอียงในขณะตรวจอาจมีความคาดหวังในตัวผู้เขียนเอาไว้ก่อนหน้าแล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องของลายมือการใช้ภาษาเช่น ลายมือ คำที่สะกดผิด หรือกลไกทางภาษา และความผิดพลาดทางโครงสร้างภาษา ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ประเมินด้านการสื่อสาร รวมถึงจุดมุ่งหมายในการตรวจของผู้ตรวจแต่ละคนที่แตกต่างกัน เช่น บางผู้ตรวจบางคนอาจจะให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดของผู้เขียนเป็นหลัก ผู้ตรวจบางคนก็อาจจะให้น้ำหนักกับโครงสร้างไวยากรณ์เป็นหลัก เป็นต้น ด้วยเหตุดังกล่าว Jacobs (1981) จึงเสนอแนวทางการตรวจงานเขียนเอาไว้ ซึ่งสามารถลดปัญหาเหล่านี้ลงได้ ซึ่งจะเป็นการประเมินงานเขียนในภาพรวม แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 องค์ประกอบดังนี้

1. เนื้อหา (Content)	30	คะแนน
2. การเรียบเรียง (Organization)	20	คะแนน
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	20	คะแนน
4. การใช้ภาษา (Language use)	25	คะแนน
5. กลไกภาษา (Mechanics)	5	คะแนน

แต่ละส่วนมี 4 ระดับคือ

1. ดีมากถึงดีเยี่ยม (Very Good to Excellent)
2. ปานกลางถึงดี (Average to Good)
3. อ่อนถึงใช้ได้ (Poor to Fair)
4. อ่อนมาก (Very Poor)

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ Jacob et al. (1981)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	30-27	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	มีความรู้เรื่องที่เขียนดี เขียนได้ ความดี ขยายความได้อย่าง ต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เนื้อหา เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
	29-22	ดี-ปานกลาง	มีความรู้เรื่องที่เขียนบ้าง เขียนพอ ได้ความ พอที่จะขยายความ ต่อเนื่องและเนื้อหาส่วนใหญ่ เกี่ยวกับเรื่องที่ให้เขียนแต่ขาด รายละเอียด
	21-17	พอใช้-อ่อน	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนอย่างเขียน ได้ความน้อย ไม่สามารถขยาย ความได้
	16-13	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียนเลยเขียน ไม่ได้ใจความเขียนไม่ตรงประเด็น หรือประเมินไม่ได้
การเรียบเรียงความคิด	20-18	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	เขียนความเรียงได้อย่างสละสลวย ความคิด แสดงความคิดเห็นได้ อย่างชัดเจน และมีเหตุผลมา สนับสนุนเขียนได้ความกะทัดรัด และตรงจุด สามารถเรียบ เรียงความคิดได้ดี ประมวล ความคิดอย่างมีเหตุผล แสดง ความคิดอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ Jacob et al. (1981) (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	17-14	ดี-ปานกลาง	บางครั้งความคิดไม่ต่อเนื่อง ประมวลความคิดไม่ถี่นักแต่ยังจับใจความสำคัญได้ ไม่ค่อยมีรายละเอียดมาสนับสนุนมากนักเขียนมีเหตุผลแต่ขาดลำดับความคิด
	13-10	พอใช้-อ่อน	เขียนไม่ถี่นัก ความคิดยังสับสนหรือไม่ต่อเนื่อง ขาดการลำดับความคิดและการพัฒนาความคิด
	9-7	อ่อนมาก	เขียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีการประมวลความคิดหรือเขียนน้อยมากจนประเมินไม่ได้
การใช้ศัพท์	20-18	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	ใช้ศัพท์ที่มีความหมายลึกซึ้ง เลือกใช้ศัพท์และสำนวนได้อย่างเหมาะสม ใช้ศัพท์รูปจริง ใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสม
	17-14	ดี-ปานกลาง	ใช้ศัพท์ได้ตามความต้องการ บางครั้งใช้ศัพท์และสำนวนไม่ถูกต้องแต่สื่อความหมายได้
	13-10	พอใช้-อ่อน	ใช้ศัพท์ในวงจำกัด ใช้ศัพท์และสำนวนผิดบ่อย ๆ และไม่สามารถสื่อความได้

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ Jacob et al. (1981) (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	9-7	อ่อนมาก	ใช้ศัพท์จากภาษาแรก มีความรู้เรื่องศัพท์ สำนวนและรูปคำน้อย มีข้อมูลน้อยเกินกว่าการประเมินได้
การใช้ไวยากรณ์	25-22	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	ใช้รูปประโยคซับซ้อนได้ดี มีข้อผิดพลาดน้อยมาก ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้กาล รูปนามพหูพจน์ การเรียงลำดับคำ คำนำหน้า คำสรรพนามและบุรพบท
	21-18	ดี-ปานกลาง	ใช้รูปประโยคได้ถูก แต่เป็นแบบง่าย ๆ มีข้อผิดพลาดน้อย ในเรื่องโครงสร้างของประโยค มีข้อผิดพลาดหลายแห่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์การใช้กาลรูปนามพหูพจน์ระหว่างประธานและกริยา การเรียงลำดับคำ คำนำหน้า คำสรรพนาม และบุรพบท แต่ข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน
	17-11	พอใช้-อ่อน	มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในเรื่องโครงสร้างของประโยค พบข้อผิดพลาดบ่อยในเรื่องการใช้รูป

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ Jacob et al. (1981) (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
			ปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้กาลรูปนามพหูพจน์ การเรียงลำดับคำ คำนำหน้า คำสรรพนาม และบุพบท และเขียนเป็นช่วง ๆ โดยเว้นคำ
	10-5	อ่อนมาก	ข้อผิดพลาดมีมากจับใจความไม่ได้ ไม่รู้เรื่องของโครงสร้างของประโยค พบแต่ที่ผิด สื่อความไม่ได้
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า	5	ยอดเยี่ยมดีมาก	มีความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ของการเขียนดี มีข้อผิดพลาดน้อยมากในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำและการขึ้นที่ละย่อหน้า
	4	ดี-ปานกลาง	พบข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำและการขึ้นย่อหน้าเป็นบางครั้ง แต่ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน
	3	พอใช้-อ่อน	พบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน หน้า เขียนลายมืออ่านไม่ออกจับใจความไม่ได้

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนของ Jacob et al. (1981) (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	2	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ของการเขียนเลย พบแต่ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำและการขึ้นย่อหน้าเขียนไม่เป็นตัว มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินได้

จากองค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนดังกล่าวจึงมีขั้นตอนการตรวจดังนี้

อ่านครั้งที่ 1 ผู้ตรวจอ่านงานเขียนและสนใจเฉพาะสาระความคิดเห็นที่ผู้เขียนเสนอ เพื่อประเมินว่าผู้เขียนได้เสนอข้อเขียนอย่างชัดเจนและสมบูรณ์หรือไม่ เน้นลักษณะที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนั้นในการอ่านครั้งที่ 1 โดยให้คะแนนในส่วนที่ 1 และ 2 คือ เนื้อหาและการเรียบเรียง

อ่านครั้งที่ 2 ผู้ตรวจพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกประทับใจในครั้งแรก โดยพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ในส่วนที่ 3-4-5 และให้คะแนนในแต่ละประเด็นโดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนว่า องค์ประกอบแต่ละประเด็นมีผลอย่างไรต่อการสื่อความหมายของงานเขียน และผู้ตรวจจะต้องไม่พิจารณาแต่ละองค์ประกอบโดยแยกจากกัน เพราะในการสื่อสารที่แท้จริงแล้ว องค์ประกอบเหล่านี้จะประสานเข้าด้วยกันทั้งหมด ดังนั้นเมื่อให้คะแนนในแต่ละประเด็นแล้วจึงรวมคะแนนทั้งหมด ซึ่งคะแนนที่ได้นั้นจะเป็นตัวสะท้อนความสามารถของผู้เขียนได้อย่างชัดเจน การให้คะแนนในลักษณะนี้เป็นการผสมผสานองค์ประกอบทุกส่วนของเรียงความซึ่งจะลดความเสี่ยงที่จะเกิดความลำเอียงของผู้ตรวจได้ จุดเน้นของการประเมินแบบนี้ คือผู้เขียนสามารถสร้างสรรค์งานเขียนออกมาและสามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษา” เป็นการวิจัยลักษณะวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ร่วมกับแนวคิดของ ADDIE Model ของ เควิน ครูส (Kevin Kruse, 2008: 1) ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D&D)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) : การทดลองใช้รูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) : การประเมินและการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี งานวิจัย และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนารูปแบบการสอนและทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิด สรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

วิธีดำเนินการ

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบายการศึกษาแผนพัฒนาศึกษาแห่งชาติ
2. วิเคราะห์หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ
3. วิเคราะห์เป้าหมายการผลิตบัณฑิต
4. วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอน
5. วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีสร้างสรรค์

ความรู้

6. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของนักศึกษา (Need Analysis)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. แบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการในการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาจำนวน 1 ฉบับ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

แบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการ

1. ศึกษาเอกสารสร้างแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการ
2. สร้างแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการ โดยข้อมูลครอบคลุมเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ วิเคราะห์หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษฉบับปรับปรุง 2557 วิเคราะห์เป้าหมายการผลิตบัณฑิต วิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบนักทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

3. นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ภาษา และวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาคือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

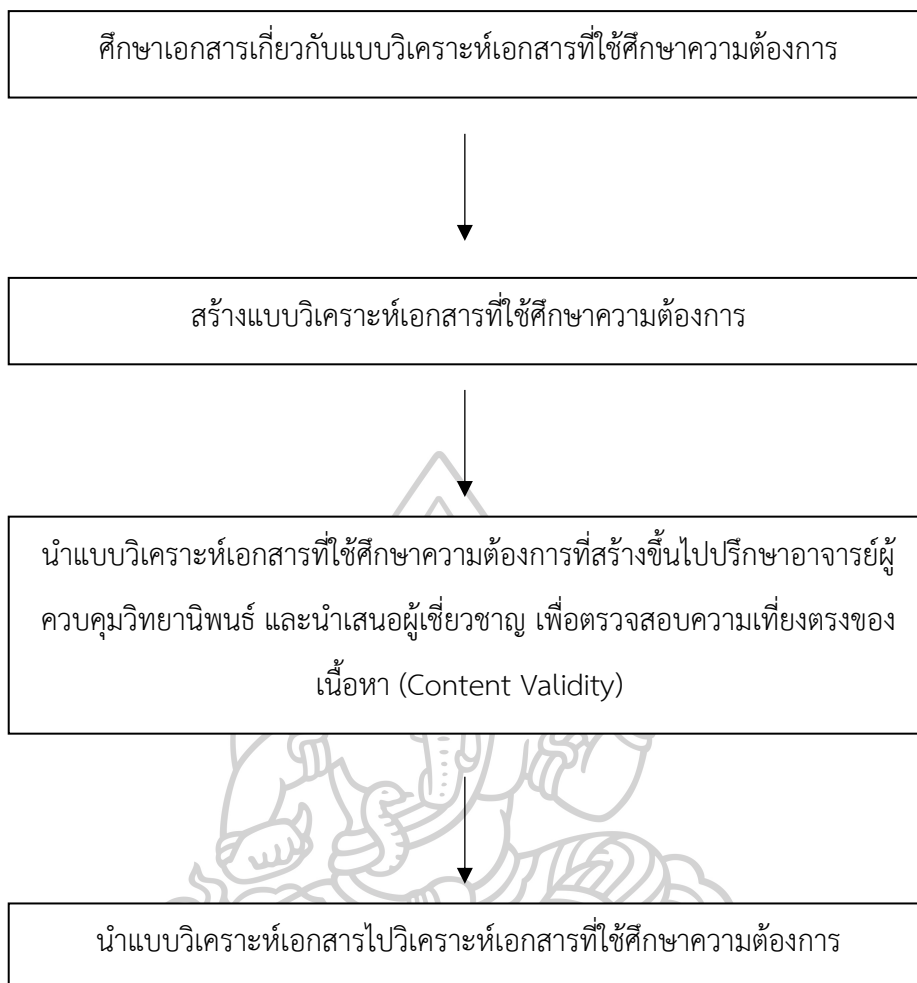
เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

นำข้อมูลที่ผ่านมาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

4. นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้วไปวิเคราะห์เอกสาร

จากขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการในการสร้างรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ศึกษาความต้องการ

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางดำเนินการดังต่อไปนี้

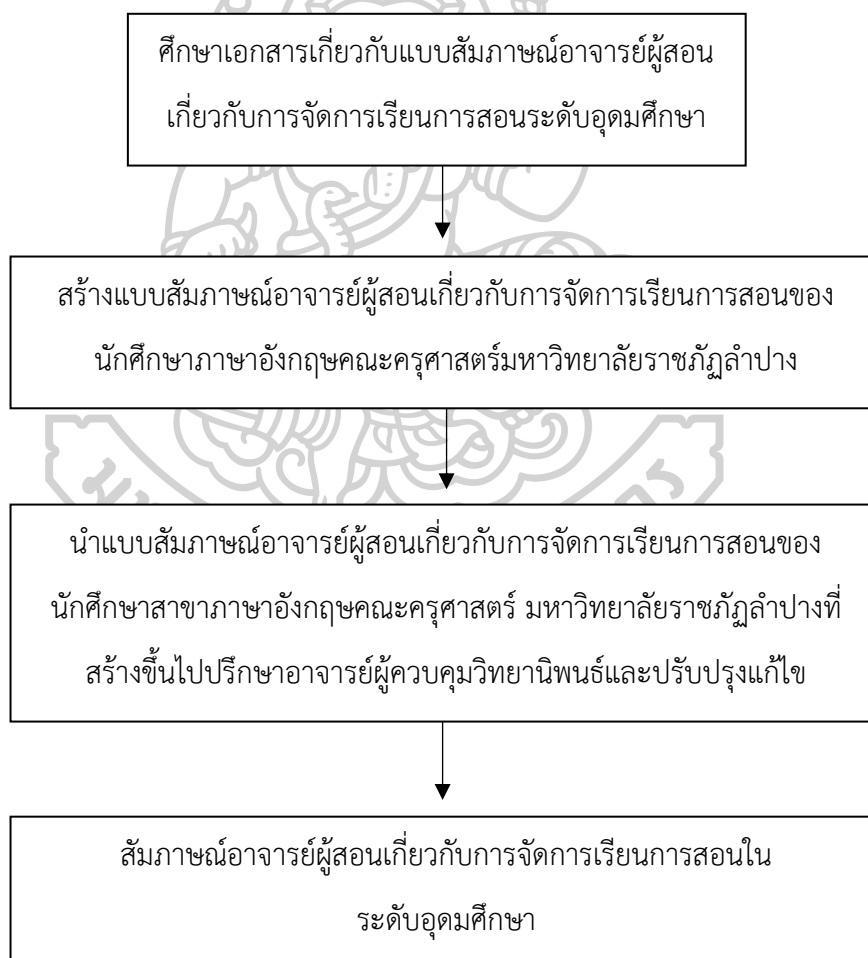
1. ศึกษาเอกสารการสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2. สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

3. นำแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่ได้สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และทำการปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไปสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนจำนวน 5 ท่าน

จากขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางสามารถสรุปได้ดังแผนผังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

จากขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) สำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
1. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบายการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ	ศึกษาเอกสาร	- นโยบายการศึกษา - แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ	แบบวิเคราะห์เอกสาร/ การวิเคราะห์เนื้อหา	ข้อมูลนโยบายการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
2. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ(ฉบับปรับปรุง 2557)	ศึกษาเอกสาร	หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ (ฉบับปรับปรุง 2557)	แบบวิเคราะห์เอกสาร/ การวิเคราะห์เนื้อหา	ข้อมูลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ (ฉบับปรับปรุง 2557)
3. เพื่อวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา	สัมภาษณ์	อาจารย์ผู้สอน จำนวน 5 คน	แบบสัมภาษณ์/ การวิเคราะห์เนื้อหา	ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

ตารางที่ 2 สรุปขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) สำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
4. เพื่อวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้	ศึกษาเอกสาร	แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้	แบบวิเคราะห์ เอกสาร/ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Validity)	ข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) : การพัฒนาและการหาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

วิธีดำเนินการ

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมีรายละเอียดดังนี้

1. พัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

2. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินความสามารถในด้านการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มีดังนี้

1. รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

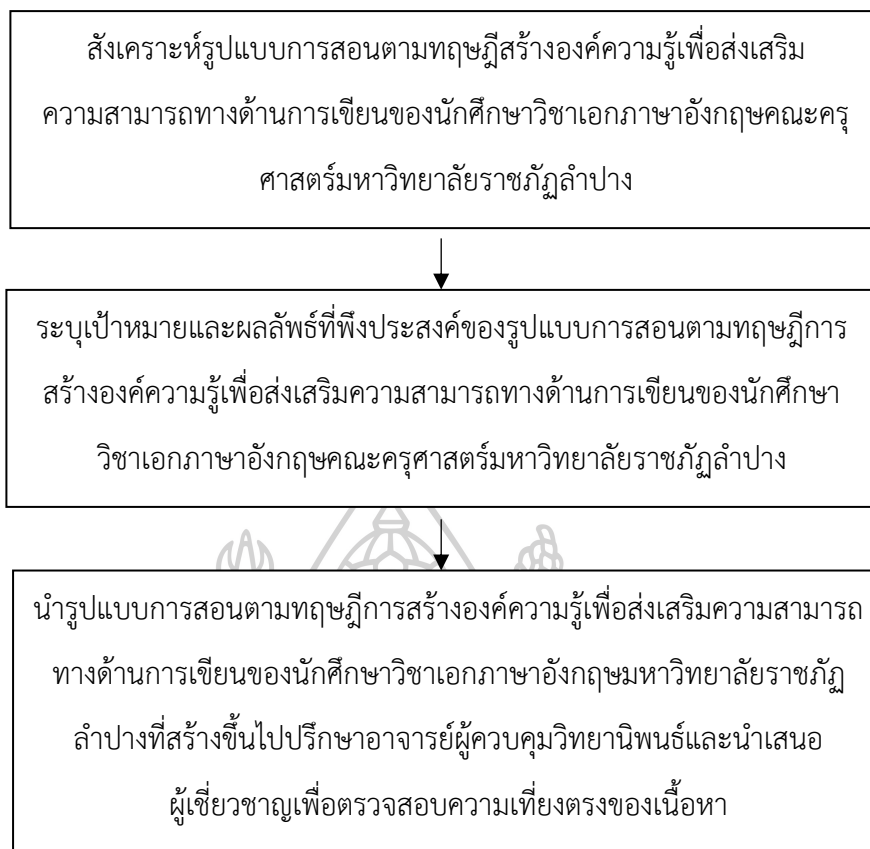
1. การพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1.1 นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่หนึ่งมาสังเคราะห์รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

1.2 ระบุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

1.3 นำรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) และทำการแก้ไขตามคำแนะนำ

จากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางสามารถสรุปได้ดังนี้

แผนภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างองค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะ
การเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

2. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

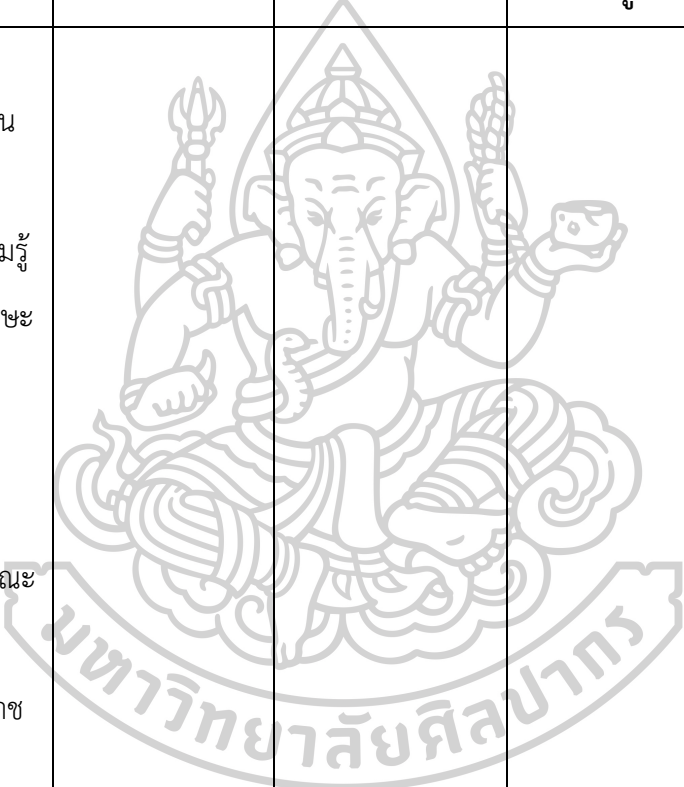
แผนการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 5 แผน ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อเรื่อง กำหนดเวลาเรียน สาระสำคัญ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนและการวัดผลประเมินผล พัฒนาขึ้นโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2557
2. ศึกษาจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา
3. จัดทำแผนการเรียนรู้วิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องตามรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้หรือส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แล้วนำมาปรับปรุงเกี่ยวกับรายละเอียดในกระบวนการเรียนการสอนในขั้นตอนต่าง ๆ ตามคำแนะนำ
5. จัดทำแบบประเมินความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยปรับมาจากแบบประเมินการเขียนเรียงความของ Jacobs et al. (1981) เพื่อประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
6. นำแบบประเมินความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แล้วนำมาปรับปรุงเกณฑ์การประเมินต่าง ๆ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาเอกภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางจำนวนหนึ่งแผนไปทดลองสอนกับนักศึกษาระดับปริญญาเอกภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถใกล้เคียงกันจำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้จากการ

ปฏิบัติการสอนไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ
เนื้อหาสาระ

ตารางที่ 3 สรุปลักษณะที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and
Development : D and D): การพัฒนารูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
1. เพื่อพัฒนา รูปแบบการสอน ตามทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะ การเขียนของ นักศึกษา สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏรำปาง				

ตารางที่ 3 สรุปขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D): การพัฒนารูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
1.1 สังเคราะห์ ปัญหาเกี่ยวกับ การจัดการเรียน การสอนทักษะ การเขียน เรียงความ ภาษาอังกฤษใน ปัจจุบัน	สัมภาษณ์/ สังเคราะห์	-ข้อมูลที่ได้จาก การสังเคราะห์ แบบสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหา การจัดการเรียน การสอนทักษะ การเขียน เรียงความ	แบบสัมภาษณ์	ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์
1.2 สังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้	สังเคราะห์	-ข้อมูลที่ได้จาก การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีสร้างสรรค์ ความรู้	การวิเคราะห์ เนื้อหา	รูปแบบการสอน ตามทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ ความสามารถ เขียนของ นักศึกษา สาขาวิชาภาษา อังกฤษคณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏลำปาง

ตารางที่ 3 สรุปขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D): การพัฒนารูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
1.3 ระบุองค์ประกอบของรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	สังเคราะห์	กรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	- แผนการจัดการเรียนรู้ - คู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์
1.4 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ	สอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน		รูปแบบการสอนฯ (ต้นแบบ) ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้อง

ตารางที่ 3 สรุปขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D): การพัฒนารูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
2. เพื่อพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ใน การรวบรวมข้อมูล ได้แก่แผนการ จัดการเรียนรู้ และแบบประเมิน ความสามารถ ทางการเขียน				
2.1 ศึกษาเอกสาร ต่างๆ	ศึกษาเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล	เอกสาร	การวิเคราะห์ เนื้อหา	ข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2.2 เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวม ข้อมูล	สร้าง	เครื่องมือที่ใช้ใน การรวบรวมข้อมูล		เครื่องมือที่ใช้ใน การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการ จัดการเรียนรู้ และแบบประเมิน ความสามารถ ทางการเขียน

ตารางที่ 3 สรุปขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development : D and D): การพัฒนารูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/ การวิเคราะห์ ข้อมูล	ผลที่ได้
2.3 หาประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	สอบถาม	ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน	แบบประเมิน ความสอดคล้อง / และการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	เครื่องมือที่ใช้ใน การรวบรวมข้อมูล ที่ตรวจสอบความ เที่ยงตรงโดย ผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I): การทดลองใช้รูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์ เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-shot case study design (รุ่งนภา นรมาตย์, 2556: 111) ดังแสดงตามแผนภาพดังนี้

X	→	O
X	=	กิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์
O	=	ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

แผนภาพที่ 6 แบบแผนการวิจัยแบบ One-shot case study design

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มนักศึกษา กลุ่มละเท่าๆกัน โดยแต่ละกลุ่มนั้นต้องประกอบด้วยนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ร่วมกัน เพื่อให้นักศึกษาได้ช่วยเหลือกันในขณะที่ทำกิจกรรม
2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอน โดยสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง หลังการสอนแต่ละแผนผู้วิจัยนำงานเขียนมาประเมิน โดยใช้เกณฑ์ประเมินงานเขียน ที่รับมาจาก Jacobs et al. (1981) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในการตรวจงานเขียนอีกสองท่าน
3. ขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

จากขั้นตอนการทดลองใช้รูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ Implementation: I) สามารถสรุปเขียนเป็นขั้นตอนดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 สรุปลขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลอง			ได้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่ผ่านการนำไปใช้จริง
	2. ผู้วิจัยได้ชี้แจงหลักการ เหตุผล และประโยชน์ของการวิจัยให้กับนักศึกษาพร้อมทั้งทำความเข้าใจกับนักศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการสอนเพื่อให้ผลการใช้	นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียน		

ตารางที่ 4 สรุปขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
	รูปแบบการสอน เกิดประโยชน์ สูงสุด	วิชาการเขียน เรียงความ ภาษาอังกฤษ ใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562		
	3. ดำเนินการ ทดลองด้วย รูปแบบการสอน จำนวน 5 แผน	นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี สาขาวิชาภาษา อังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏลำปาง จำนวน 30 คน ที่ ลงทะเบียนเรียน วิชาการเขียน เรียงความ ภาษาอังกฤษ ใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562	- แผนการจัดการ เรียนรู้ - ตรวจให้ คะแนนงานเขียน	- ผลการใช้ รูปแบบการสอน ตามทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถใน ด้านการเขียนของ นักศึกษา สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏลำปาง

ตารางที่ 4 สรุปขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
	4. นำแบบทดสอบความสามารถทางการเขียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ไปทำการทดสอบนักศึกษาเพื่อเป็นการทดสอบหลังเรียน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562	- ตรวจให้คะแนนงานเขียน - $\bar{X}$, S.D.	- ผลการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์มหาวิทาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เพื่อศึกษาความพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์มหาวิทาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เพื่อพิจารณาปรับปรุงรายละเอียดของรูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทาลัยราชภัฏลำปาง

4. เพื่อรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีดำเนินการ

1. หลังจากที่ผู้วิจัยดำเนินการสอนจนครบทุกแผนแล้ว จึงทดสอบความสามารถทางด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ หลังจากทำการทดสอบแล้ว ผู้วิจัยจึงนำผลคะแนนเฉลี่ยทางด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของผู้เรียนไปเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2. นำผลการทดสอบความสามารถทางด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังแผนในแต่ละแผนมาทำการวิเคราะห์ ศึกษาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์มหาวิทาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

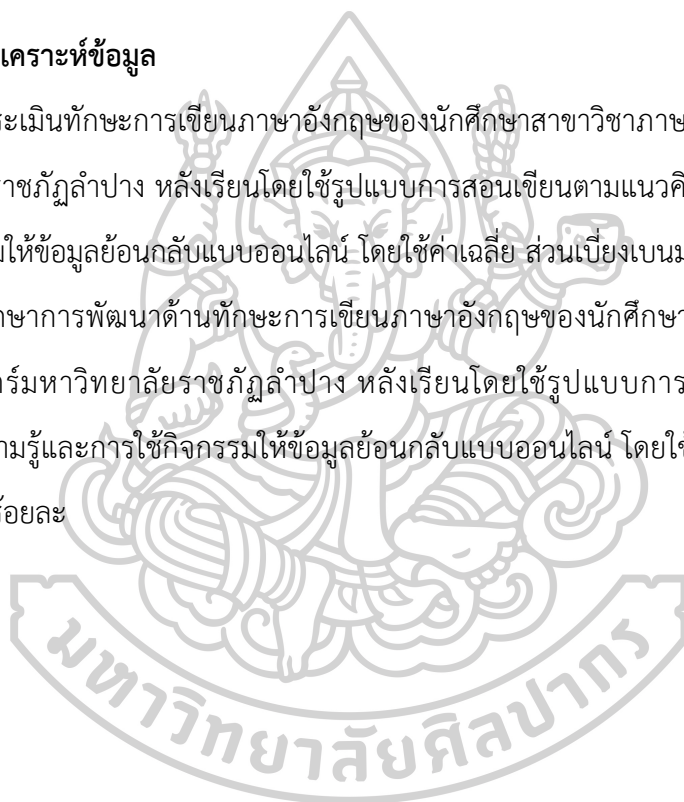
3. ปรับปรุงรายละเอียดของรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

4. นำรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านรับรองรูปแบบฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

2. ศึกษาการพัฒนาด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ

ตารางที่ 5 สรุปวิธีการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษา				
1.1 เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน	ทดสอบหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์	นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน ที่	แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา / ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลการประเมินคะแนนสอบหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

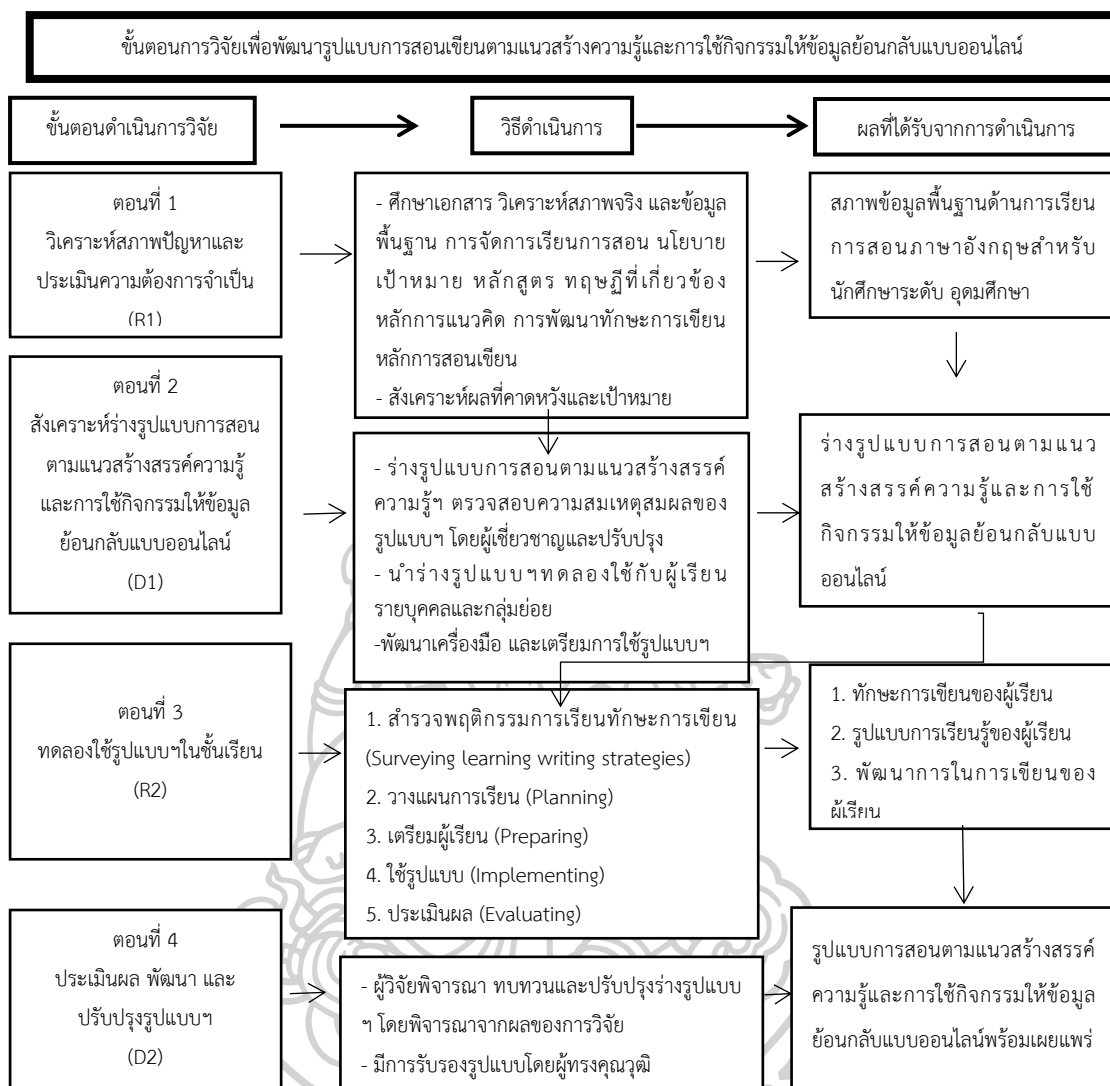
ตารางที่ 5 สรุปวิธีการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
เขียนตามแนวคิด สร้างสรรค์ความรู้ และการใช้กิจกรรม ให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบออนไลน์		ลงทะเบียนเรียน วิชาการเรียงความ ภาษาอังกฤษใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562		
1.2 เพื่อศึกษาการ พัฒนาทักษะการ เขียนของนักศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏรำปาง หลัง เรียนโดยใช้รูปแบบ การสอนเขียนตาม แนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้และการใช้ กิจกรรมให้ข้อมูล ย้อนกลับแบบ ออนไลน์	ทดสอบทำยบท	นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้น ปีที่ 2 คณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏรำปาง จำนวน 30 คน ที่ ลงทะเบียนเรียน วิชาการเรียงความ ภาษาอังกฤษใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562	แบบทดสอบวัด ความสามารถ ทางการเขียน ภาษาอังกฤษของ นักศึกษา / ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ผลการประเมิน คะแนนสอบหลัง เรียนโดยใช้ รูปแบบการสอน ตามทฤษฎีสร้าง ความรู้และการให้ ข้อมูลย้อนกลับ แบบออนไลน์

ตารางที่ 5 สรุปวิธีการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E): การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอน (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
2. เพื่อปรับปรุงรูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	พิจารณาตรวจสอบโดยละเอียด ทุกองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	แบบประเมินความสามารถทางด้านการเขียนรูปแบบการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้	รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างความรู้สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางที่สมบูรณ์

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวสร้างความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาดังแสดงในแผนภาพที่ 7 ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวสร้างความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาการเรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาการเรียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

3.1 ผลการประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

3.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 4 ผลการรับรองรูปแบบการเรียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 1 ผลการการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับ การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิด สร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

1.1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

หลังจากได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า จุดเน้น
ในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)
ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ทั้งภายนอกและภายในประเทศที่
ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและ ความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ
ข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้าง
ภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคมและระบบเศรษฐกิจ
ของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถ
พัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ความสำคัญของภาษาอังกฤษคือใช้เป็นสื่อกลางในการเข้าถึงข้อมูลแห่งยุคเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมแห่ง
การเรียนรู้ ซึ่งจัดว่าเป็นภาระสำคัญ ในการนำพาประเทศไปสู่การแข่งขันในสังคมทั้งในระดับภูมิภาค
และนานาชาติ

จะเห็นว่าหลักสูตรได้ให้ความสำคัญของทักษะภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้เรียนได้
พัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะ (ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน) เพื่อ
นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ผลการวิเคราะห์เป้าหมายการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เป้าหมายการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ พบว่า หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นหลักสูตรที่มีการมุ่งเน้น
ผลิตบัณฑิตบัณฑิตที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เนื่องจากว่า นอกจากหลักสูตรครุ
ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จะเน้นผลิตครูสอนภาษาอังกฤษมืออาชีพแล้ว หลักสูตรครุ
ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ยังมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่สามารถออกไปประกอบอาชีพอย่าง
อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย อย่างเช่น นักวิชาการศึกษา นักวิจัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล พนักงานธุรกิจการโรงแรม และ พนักงานธุรกิจการ
ท่องเที่ยวและการบริการ

จะเห็นได้ว่าจุดเน้นการผลิตบัณฑิตของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จะ
เน้นผลิตบัณฑิตที่พร้อมที่จะออกไปประกอบอาชีพที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการ
สื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีรายวิชา
หลากหลายรายวิชาเพื่อมารองรับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน
อย่างเช่นรายวิชาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านของการสื่อสารใน
ชีวิตประจำวันทั้งสิ้น

1.3 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

ผู้วิจัยสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนใน
ปัจจุบัน โดยแบ่งการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ให้ความเห็น
ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน ยากต่อผู้สอน
ที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดกับผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบรายบุคคล มักจะไม่เน้นการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่ม ดังนั้นเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาระหว่างเรียน จึงไม่สามารถปรึกษา
เพื่อนได้ และอีกทั้งยังไม่กล้าที่จะปรึกษาอาจารย์ผู้สอนอีกด้วย

“การเรียนรายบุคคลที่ไม่เน้นกิจกรรมกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถช่วยเหลือซึ่ง
กันและกันได้เมื่อเกิดปัญหขึ้นระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน”

“ผู้เรียนบางคนไม่กล้าที่จะถามผู้สอนโดยตรง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบ
กลุ่มจะทำให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มได้”

ส่วนในเรื่องของระยะเวลาที่ผู้เรียนได้ใช้ในกิจกรรมการเขียนเรียงความในห้องเรียนนั้น มีค่อนข้างจำกัด ทำให้ผู้เรียนเกิดอาการเร่งรีบในขณะที่เขียน ส่งผลให้งานเขียนของผู้เรียนนั้นออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

“ระยะเวลาในการเขียนของผู้เรียนค่อนข้างจำกัด ทำให้งานเขียนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร”

ประเด็นต่อไปในเรื่องของขั้นตอนการปรับแก้งานเขียนของผู้เรียน พบว่า อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ที่ชิ้นงานของผู้เรียนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร อีกหนึ่งสาเหตุหลัก ๆ คือ ผู้เรียนยังขาดกระบวนการขั้นตอนการปรับแก้งานเขียน แต่อาจารย์ผู้สอนบางท่านก็ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เนื่องจากกระบวนการปรับแก้งานเขียนของผู้เรียนนั้นมีเวลาที่จำกัด เนื่องจากได้ใช้เวลาในคาบเรียนเท่านั้น ในการปรับแก้งานเขียนให้เพื่อน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพิจารณางานเขียนของเพื่อนได้อย่างละเอียดลออ จึงทำให้ประเด็นที่จำเป็นต้องแก้ไข หรือเพิ่มเติมนั้น ต้องตกหล่นไป อีกทั้งหลังหมดเวลาในคาบเรียนแล้ว ผู้เรียนแทบจะไม่มีโอกาสในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อน หรือผู้สอนเพื่อขอข้อเสนอแนะในการปรับแก้งานเขียนของตน ต้องให้เวลารอประมาณ 1 สัปดาห์เพื่อที่จะได้พบเจอเพื่อนและผู้สอนอีกครั้ง ซึ่งเป็นระยะเวลาที่รอคอยเพื่อที่จะได้ปรับแก้งานเขียนที่ยาวนานเกินไป

“ขั้นตอนการปรับแก้งานเขียน เป็นอีกหนึ่งขั้นตอนที่สำคัญมากในการสร้างงานเขียนให้มีคุณภาพ แต่เนื่องจากเวลาในการสอนทักษะการเขียนในแต่ละคาบนั้นมีเวลาค่อนข้างจำกัด จึงทำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมปรับแก้งานเขียนได้อย่างไม่เต็มที่”

ส่วนในประเด็นเรื่องหัวข้องานเขียนนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า อาจารย์ผู้สอนทุกคนมีความเห็นว่า หัวข้องานเขียนควรเป็นหัวข้อที่ผู้เรียนคุ้นเคย อาจจะเป็นหัวข้อที่ผู้เรียนได้พบเจอในชีวิตประจำวันของผู้เรียนอยู่แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้พื้นฐานเพื่อนำมาเขียนเรียงความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“หัวข้องานเขียนควรเป็นหัวข้อที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยอย่างเช่น หัวข้อที่ผู้เรียนได้พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้พื้นฐานไปเขียนสนับสนุนในงานเขียนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

และประเด็นสุดท้ายในด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คือเรื่อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนมากเห็นด้วยว่าการ สอนทักษะการเขียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควรทำให้บรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษออกมาในลักษณะของการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม (Traditional Instruction) อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายก็เป็นได้

“ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ซักถามผู้สอนมากเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากจำนวน ผู้เรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเขินอายที่จะถามผู้สอนในห้องเรียน เพราะฉะนั้นผู้สอนควรเปิดโอกาส หรือ สร้างช่องทางในการติดต่อสื่อสารเพื่อการซักถาม อาจจะใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเช่นสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร สำหรับนักศึกษา วิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นในการซักถามประเด็นที่สงสัยหรือไม่เข้าใจ”

ตอนที่ 2 ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการเขียนนั้น ส่วนใหญ่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบรายบุคคลโดยไม่ได้เน้นกิจกรรม กลุ่ม ทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสที่จะปรึกษาหารือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง หรือ แม้กระทั่ง ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเองก็ตาม อาจเนื่องมาจากจำนวนผู้เรียนในห้องเรียนแต่ละห้องมีค่อนข้าง เยอะ อาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกเขินอายที่จะซักถามผู้สอนถึงประเด็นที่ตนเองสงสัย หรือยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นผู้สอนควรจัดให้มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่หลากหลายระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และ ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และยังพบอีกว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษนั้นมีระยะเวลาในการสอนในแต่ละคาบค่อนข้างจำกัด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกถูกบีบบังคับด้วย ระยะเวลาในห้องเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสร้างสรรค์งานเขียนออกมาอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ รวมถึง ระยะเวลาในกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับในห้องเรียนเช่นเดียวกัน ที่ผู้เรียนถูกบีบบังคับด้วยเวลา ส่งผลให้การให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อนนั้น ไม่ละเอียดเท่าที่ควรจะเป็น รวมถึงการให้ข้อมูล ย้อนกลับของผู้เรียนนั้นยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากอาจจะเกิดมาจากความไม่มั่นใจใน ความสามารถของตนเองในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนเพื่อน และอาจจะเป็นเพราะว่าผู้เรียน ยังคงมีความรู้สึกเกรงใจเพื่อนจนไม่ยอมให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนอย่างตรงไปตรงมา

“เนื่องจากระยะเวลาในคาบนั้นไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียน เพราะ เนื่องจากกิจกรรมในแต่ละชั้นกว่าผู้เรียนจะผลิตผลงานออกมาได้ 1 ชิ้น ประกอบด้วยหลากหลายขั้นตอน และแต่ขั้นตอนนั้นต้องใช้เวลาานาน”

ส่วนในเรื่องของการซักถามหากผู้เรียนมีข้อสงสัยในห้องเรียนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า ผู้เรียนมักจะไม่ค่อยกล้าที่จะซักถามในชั้นเรียน อาจเนื่องมาจากผู้เรียนน่าจะเกิดความเขินอายเพราะในชั้นเรียนนั้นมีเพื่อนร่วมชั้นอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่มีความเป็นส่วนตัว

“ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะซักถามผู้สอนในห้องเรียน เพราะอาจจะรู้สึกเขินอาย ไม่มีความเป็นส่วนตัว”

อีกเรื่องหนึ่งคือ เมื่อพูดถึงกระบวนการการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของนักเรียนนั้น ถือเป็นอีกหนึ่งกระบวนการที่ค่อนข้างพบปัญหาได้เยอะพอสมควร เพราะว่าธรรมชาติของผู้เรียนนั้น จะมีลักษณะของความเกรงใจเพื่อนค่อนข้างมาก จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่กล้าที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างเต็มที่ รวมไปถึงเรื่องของเวลาที่ผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนถูกเรื่องของเวลาเป็นตัวจำกัด ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถตรวจสอบงานเขียนของเพื่อนได้อย่างละเอียดเพียงพอ และเมื่อได้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนจากเพื่อนเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนก็จะมีเวลาไม่มากพอที่จะปรับแก้ไขงานเขียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากพอ

“ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อน”

“เนื่องจากระยะเวลาที่เรียนในห้องเรียนมีค่อนข้างจำกัด จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลามากพอสำหรับการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อน”

ส่วนในเรื่องการใช้เทคโนโลยีในชั้นเรียนนั้น ถือว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือถือในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แต่โดยมากผู้เรียนจะใช้ในการค้นหาข้อมูลและค้นหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

“ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสืบเสาะหาข้อมูลมาเขียนงาน”

ตอนที่ 3 ด้านผู้สอน จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มักจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแผนการสอนที่ตัวเองได้ออกแบบไว้ เพื่อให้บรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แต่ไม่ได้คำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียนก่อนทำการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ซึ่งส่งผลทำให้ทักษะการเขียนของนักศึกษาไม่เกิดการพัฒนาเท่าที่ควร

“ผู้สอนมักแต่กังวลเรื่องการสอนตามแผนที่ตัวเองวางไว้เพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จนลืมนึกถึงธรรมชาติของผู้เรียน”

และที่สำคัญ อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียน จึงทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นไม่น่าสนใจ เห็นได้ชัดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

“ผู้สอนยังขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ”

และอีกประเด็นหนึ่งคือ บรรยากาศในห้องเรียนที่ไม่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือแม้กระทั่งซักถามระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน รวมถึงระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเองด้วย

“ผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสในการซักถามทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ผู้สอนควรสร้างช่องทางที่หลากหลายในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน หรือแม้กระทั่งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเองก็ตาม เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือ ซักถามในประเด็นต่างๆที่ยังไม่เข้าใจ”

“ผู้สอนควรยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและควรออกแบบแผนการสอนให้เข้ากับความสนใจของผู้เรียนก่อนที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแผนการสอน”

“ผู้สอนควรมีการมอบหมายงานทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอย่างชัดเจนและเหมาะสม”

“ผู้สอนควรเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน” ซึ่งจากข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นตารางดังต่อไปนี้ (ภาคผนวก จ)

1.5 ผลการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบและทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้

1) รูปแบบการสอน

การจัดการเรียนการสอนนั้นถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เราควรคำนึงถึงเพื่อส่งผลให้ การศึกษามีคุณภาพ ซึ่งการเรียนการสอนจะดีได้ก็ต่อเมื่อ ผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร วิธีสอน และการ วัดผลประเมินผล ต้องมีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน แต่อย่างไรก็ตามการจัดการ เรียนการสอนนั้นจะต้องจัดอย่างเป็นระบบ จึงจะช่วยให้ผลที่ตามมาบรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการพัฒนารูปแบบการสอน ดังนี้

1.1) ความหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอน หมายถึงการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยคำนึงถึง ธรรมชาติ ความต้องการและพฤติกรรมและปัญหาของผู้เรียน โดยพิจารณาถึงแนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้ วิธีสอนต่าง ๆ รวมทั้งการประเมินในทุกด้าน ตั้งแต่ความรู้เดิมของผู้เรียน การประเมินในขณะ เรียน และการประเมินหลังการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินรูปแบบการเรียนรู้อิง (Dick and Carey, 2005)

มีนักการศึกษาและนักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของ รูปแบบการสอนเอาไว้แตกต่างกัน อย่างเช่น จอยซ์ และเวล (Joyce and Weil, 1996: 7) ได้ให้ ความหมายของรูปแบบการสอนว่า รูปแบบการสอนนั้นคือ แผนหรือ แบบที่ผู้สอนนำไปใช้ในการ จัดการเรียนการสอน

นักการศึกษาไทยได้ให้คำนิยามว่า รูปแบบการสอน คือสภาพลักษณะของการเรียน การสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี

หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียน การสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้น เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ หรือยอมรับว่า มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของ รูปแบบนั้น ๆ (ทีศนา แคมมณี, 2550: 221)

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2550) กล่าวว่า รูปแบบการสอนแสดงแผนผังที่จะช่วยผู้สอนใน การเตรียมการสอน ว่าควรจะทำเตรียมการสอนอย่างไร โดยมีการวิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอนว่า มีตัวแปรสำคัญอะไรบ้าง และควรจะทำและจบบทการเรียนอย่างไร รูปแบบการสอนจะช่วยให้ครูมี ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนและเป็นครูที่ดีมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่ารูปแบบการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน ที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อโดยใช้วิธีสอนเทคนิค การสอน เข้ามาช่วยทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ สามารถนำไปใช้เป็นแนวการสอน ของผู้สอน ซึ่งในรูปแบบต้องกำหนดรายละเอียดในการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน และการ ประเมินผล เพื่อให้ทราบถึงวิธีที่ผู้เรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.2) การจัดกลุ่มรูปแบบการสอน

จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000: 25-34) จัดกลุ่มรูปแบบการสอนออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ส่งเสริมแรงขับภายใน ของบุคคลในการได้รับข้อมูล และการจัดการข้อมูล (Information Processing Models) การรู้ ปัญหา การหาข้อสรุป และการสร้างมโนทัศน์และภาษาในการระบุปัญหา รูปแบบการสอนนี้ ได้แก่ รูปแบบการสอนการคิดเชิงอุปมานของทาบ่า (Taba's Inductive Thinking Model) รูปแบบการ สอนมโนทัศน์ของบรูเนอร์ (Bruner's Concept Attainment Model) และรูปแบบการสอนการฝึก การคิดสืบค้นของซัคแมน (Suchman's Inquiry Training Model) เป็นต้น

2. รูปแบบการสอนที่เน้นการพัฒนาทางสังคม (The Social Models) เป็น รูปแบบการสอนที่เน้นการทำงานร่วมกัน ใช้พลังในการร่วมมือสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ในการ จัดการชั้นเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างการทำงานร่วมกัน และสร้างความสัมพันธ์ในชั้น เรียน รูปแบบการสอนนี้ ได้แก่ รูปแบบการสอนการทำงานเป็นกลุ่มของ จอห์น ดิวอี้ (Dewey's Group

Investigation Model) การสอนแบบบทบาทสมมุติของชาฟเทล (Shaftel's Role Playing Model) เป็นต้น

3. รูปแบบการสอนที่เน้นการเสริมสร้างบุคลิกภาพ (Personal Models)

รูปแบบนี้เริ่มจากจิตทัศน์ของแต่ละคน ที่พยายามจะให้การศึกษาเพื่อให้เข้าใจตนเองได้ดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อการศึกษา และเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้แข็งแกร่งขึ้น มีการรับรู้มากขึ้น และมีความคิดสร้างสรรค์ ทำให้คุณภาพของชีวิตดีขึ้น รูปแบบการสอนดังกล่าวให้ความสำคัญกับจิตทัศน์ของแต่ละบุคคล ที่ส่งเสริมความเป็นอิสระซึ่งทำให้บุคคลเพิ่มความตระหนักในตนเองและรับผิดชอบในโชคชะตาของตน เช่น การสอนแบบไม่ชี้แนะ ของ โรเจอร์ส (Rogers' Nondirective Teaching Model) และการสอนแบบส่งเสริมให้รู้คุณค่าของตนเองของ มาสโลว์ (Maslow's Enhancing Self-Esteem Model) เป็นต้น

4. รูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรม (Behavioral Models) เป็นรูปแบบที่

เน้นความรู้เกี่ยวกับวิธีการที่บุคคลตอบสนองต่อภาระงานและการป้อนกลับ รูปแบบนี้มุ่งสังเกตพฤติกรรม และกำหนดภาระงาน และวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้า เช่น การเรียนแบบรู้รอบของบลูม (Bloom's Mastery Learning Model) และรูปแบบการสอนโดยตรงของกูตและคณะ (Good's Direct Instruction Model) เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดรูปแบบการสอน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของคุณลักษณะของเนื้อหาวิชา คุณลักษณะของผู้เรียน ความต้องการของผู้เรียนและสังคม คือเน้นที่เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการสอนที่นำเอาแนวคิดของจอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000) หลายรูปแบบมาใช้ร่วมกัน คือรูปแบบการสอน ที่เน้นการส่งเสริมแรงขับจากภายในของบุคคล ในการได้รับและการจัดการข้อมูล (Information Processing Models) และรูปแบบการสอนที่เน้นพฤติกรรม (Behavioral Models) ซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นความรู้เกี่ยวกับวิธีที่บุคคลตอบสนองต่อภาระงานและการ ป้อนกลับ มุ่งสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ของตน

1.3) การพัฒนารูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการสอน คือ การจัดรูปแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน หลักสูตร และสังคมโดยอาจเน้นในด้านเนื้อหาวิชา ความสามารถเฉพาะ คุณลักษณะของผู้เรียน สังคม และความต้องการของผู้เรียนหรือเน้นที่เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน

จอยส์ และเวล (Joyce and Weil, 2000: 7) กล่าวว่ารูปแบบการสอน (Models of Teaching) คือรูปแบบของการเรียน (Model of Learning) เนื่องจากเป็นการช่วยผู้เรียนให้ได้รับ ข้อมูล ความคิด ทักษะ คุณค่า วิธีคิด วิธีที่จะแสดงความสามารถของตน และมีการสอนวิธีเรียนให้กับผู้เรียนอีกด้วย ผลของการเรียนการสอนในระยะยาวที่สำคัญคือ การเพิ่ม ความสามารถในการเรียนทำให้สามารถเรียนได้ง่ายขึ้น และเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต เนื่องจากความรู้ทักษะ และกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนได้ฝึกจนเกิดความชำนาญ

ในการพัฒนารูปแบบการสอนนั้น มีส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้พัฒนาดังต่อไปนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักการ แนวคิด ทฤษฎีของรูปแบบ และข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์ปัจจุบัน
2. การกำหนดหลักการ เป้าหมายวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการสอน จะช่วยให้สามารถเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด
3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ จะต้องคำนึงถึงผู้เรียน และการจัดสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ
4. การประเมินรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้นใช้วิธีการดังต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัย

4.3 การปรับปรุงรูปแบบการสอน มี 2 ระยะ คือ

4.3.1 ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

4.3.2 ระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้ใช้ข้อมูลจากการทดลองเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และอาจมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการสอนต้องมีการศึกษาข้อมูล ทฤษฎีหลักการและข้อค้นพบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดหลักการเป้าหมายจุดประสงค์ ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานพร้อมกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ ประเมินรูปแบบการสอนทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติการ และมีการปรับปรุงทั้งระยะก่อนนำไปใช้ และหลังจากนำรูปแบบการสอนไปใช้

1.4) การนำเสนอรูปแบบการสอน

การนำเสนอรูปแบบการสอนที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายจะช่วยให้สามารถนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จอยส์และเวล (Joyce and Weil, 2000) นำเสนอรูปแบบการสอนต่าง ๆ ในหนังสือ Model of Teaching ซึ่งเป็นหนังสือที่เขียนถึงรูปแบบการสอนต่าง ๆ ไว้อย่างสมบูรณ์ มีการนำเสนอรูปแบบการสอนด้วยการอธิบายรูปแบบการสอน ทฤษฎีที่รองรับ การนำรูปแบบไปใช้และผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอน ไว้ดังนี้

1. ที่มาของรูปแบบการสอน (Orientation to the Model) อธิบายถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบการสอน ทฤษฎีและสมมุติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบ หลักการ กลยุทธ์ในการสอน และแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ

2. รูปแบบการสอน (Model of Teaching) อธิบายถึงรูปแบบการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังต่อไปนี้

2.1 โครงสร้างของรูปแบบ (Syntax) กล่าวถึงรายละเอียดของขั้นตอนการสอน และลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ระบบของสังคม (Social System) การอธิบายถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และความสัมพันธ์ของผู้เรียนกับผู้เรียน

2.3 หลักของการตอบสนอง (Principles of Reaction) กล่าวถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน อาทิ การให้รางวัลเมื่อผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรม การให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น การประเมินที่ไม่มีการถูกผิด เป็นต้น

2.4 ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอน (Support System) กล่าวถึงเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการสอนนั้น ๆ ให้ได้ผล เช่น ผู้เรียนต้องฝึกในสถานการณ์จริง หรือรูปแบบการสอนในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

3. การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) การเสนอคำ แนะนำ และข้อสังเกตต่าง ๆ ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ประเภทของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับรูปแบบ ระดับชั้นและอายุของผู้เรียน สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบ เป็นต้น

4. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instructional and Nurturant Effects) ระบุถึงผลของการใช้รูปแบบการสอนที่คาดว่าจะเกิดแก่ผู้เรียนทั้งผลทางตรงซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบ และผลทางอ้อมซึ่งเป็นผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอนนั้น อันเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการพิจารณาและเลือกรูปแบบการสอนไปใช้

สรุปว่า การนำเสนอรูปแบบการสอนตามวิธีของ จอยส์ และเวล (Joyce and Weil 2004) นำเสนอโดยการกล่าวถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการสอน เช่น เป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีและสมมุติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบ หลักการ กลยุทธ์ในการสอน และแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ และกล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นรายละเอียดในการลำดับขั้นตอนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การตอบสนองและการสนับสนุนผู้เรียน นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงการนำรูปแบบการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และระบุผลของการใช้รูปแบบการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม อันเป็นแนวทางให้ผู้สอนพิจารณา รูปแบบการสอนไปใช้ได้ตรงจุดประสงค์หรือเป้าหมาย

2) การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และกิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านทางออนไลน์

2.1) แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจาก Vygotsky ซึ่งมีแนวคิดที่สำคัญที่ว่า "ปฏิสัมพันธ์มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้" Vygotsky เชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตัวเองโดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ได้แก่ เด็ก กับ ผู้ใหญ่ พ่อแม่ ครูและเพื่อน ในขณะที่ผู้เรียนอยู่ในบริบทของสังคม (Social Context) ผู้เรียนอาศัยความรู้เดิมที่ตนมีในการสร้างความรู้ใหม่โดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือแม้แต่การสังเกตการปฏิสัมพันธ์ของผู้อื่นผู้เรียนก็สามารถสร้างความรู้ใหม่ๆได้ ซึ่งในการเรียนการสอนนั้นจะเน้นการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) ซึ่งการเรียนรู้ร่วมกันเป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-centered) ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ อีกทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ขึ้นได้ด้วยตนเองโดยการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนภายในกลุ่ม เป็นรูปแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยมนำมาประยุกต์ใช้ทั้งในการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ในการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีวิธีการที่เน้น การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่สมาชิกแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแบ่งปันทรัพยากรทางการเรียนรู้รวมถึงการให้กำลังใจแก่กันและกัน สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบการเรียนรู้และภาระงานของตนเอง พร้อมไปกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มเพื่อสร้างความรู้ใหม่ๆโดยอาศัยความรู้เดิมของตนเองเป็นพื้นฐาน กล่าวได้ว่าการเรียนรู้ร่วมกันโดยการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มเป็นกิจกรรมหลักของแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ในการเรียนรู้วิธีนี้ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอื่นทั้งในกลุ่มและนอกกลุ่ม รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการมีปฏิสัมพันธ์เพื่อสร้างงานและจัดการกับความรู้ที่ได้มาให้สำเร็จลุล่วง

ดังนั้นกล่าวได้ว่าการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นแนวการสอนที่เน้น การเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเหมาะกับการเรียนในทุกวิชาและผู้เรียนทุกระดับอายุ และสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ คือ การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในกระบวนการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันนั้นผู้เรียนจะอาศัยความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีแลกเปลี่ยนกับความรู้ใหม่ที่ได้จากเพื่อนและกระบวนการนี้จะช่วยให้ผู้เรียน

ได้สร้างความรู้ใหม่ด้วยตัวผู้เรียนเอง และสุดท้ายผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาการเรียนของตนเองได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ อย่างเช่น ระบบสแคฟโฟลด์ (Scaffold System) เป็นยุทธวิธีการสอนที่ได้แนวคิดพื้นฐานจากทฤษฎี Constructivism มีรากฐานมาจาก Vygotsky ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญา ที่อาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับช่วงของการพัฒนา เรียกว่าเขตที่สามารถพัฒนาได้ (The Zone of Proximal Development : ZPD) แต่ถ้าผู้เรียนมีระดับความสามารถต่ำกว่าเขตที่สามารถพัฒนาได้ แสดงว่าผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในการเรียนรู้ ซึ่งระบบสแคฟโฟลด์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถขยายเขตของศักยภาพในการเรียนรู้ ซึ่งเกิดเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนและครูขณะที่ผู้เรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ในการที่ผู้เรียนมีเพื่อนและครูคอยให้ความช่วยเหลือนั้นจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

2.2) การสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา แนวคิดเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเริ่มแปรเปลี่ยนไปจากแบบเดิม ซึ่งเปลี่ยนจากการสอนเขียนแบบเน้นผลงาน เปลี่ยนเป็นการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ วิธีสอนเขียนแบบเน้นผลงานเขียนนี้ เป็นวิธีการสอนเขียนโดยที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการจัดกิจกรรมในลักษณะที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลางนั้นจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถ สร้างความรู้ได้ด้วยตัวเองและยังขาดทักษะการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เพิ่งส่งผลกระทบต่อทักษะทางสังคมของผู้เรียน ผู้สอนควรปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อที่จะให้ผู้เรียนฝึกทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงมีครูผู้สอนและผู้วิจัยนำแนวคิดการสร้างความรู้ (Constructivism) มาประยุกต์กับกระบวนการสอนการเขียนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ ผู้เรียนจะเกิดกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นหรือประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างเพื่อนกับเพื่อน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทาง ด้านความฉลาดทางความคิดและความฉลาดทางอารมณ์ไปพร้อม ๆ กันรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนโดยมี

กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้จากการพิจารณาสิ่งที่ได้เรียน และนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

การสอนเขียนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้เน้นเป็นการสอนที่เน้นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน มุ่งเน้นกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อแบ่งปันความรู้และช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ได้ด้วยตัวผู้เรียนเองผ่านกิจกรรมพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม ซึ่งกระบวนการนี้เรียกว่ากระบวนการ Scaffolding ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาในทุกขั้นตอนการสอน โดยประกอบด้วย 3 กระบวนการพื้นฐานคือ ขั้นตอนการเขียน (Pre-Writing) ขั้นตอนการเขียน (While-Writing) และ ขั้นตอนการเขียน (Post-Writing) โดยกระบวนการเขียนทั้ง 3 กระบวนการนี้มีกลไกควบคุม (Monitoring) กำกับอยู่

2.3) ขั้นตอนของการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางออนไลน์

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาตามผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อ ให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างหลากหลายเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing)

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่ม มาใช้เขียนงานของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนงานฉบับร่าง (First draft) ของตนเอง ซึ่งในขั้นการเขียนนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รวมถึงเงื่อนไขในชั้นเรียน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ในกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเขียนงานของตนเอง โดยในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ แต่ให้คำนึงถึงความชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)

ในขั้นหลังการเขียนนี้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือ ในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หลังจากที่ผู้เรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ถูกตั้งไว้ หลังจากนั้น เพื่อนในกลุ่มมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา (Content Checklist) โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่องแสดงความคิดเห็นได้งานเขียนของเพื่อน

2. เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาเหล่านั้น มาพิจารณาดูว่าแต่ละประเด็นนั้นมีความเหมาะสมที่ผู้เรียนควรที่จะแก้ไขหรือไม่ เมื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำการปรับแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนทำการแก้ไขงานเขียนเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำการเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนโดยในรอบนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ เมื่อเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนจึงนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนไปโพสต์แสดงลงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ได้สร้างขึ้นไว้

3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา (Language Checklist)

4. หลังจากที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนแต่ละคนทำการพิจารณาประเด็นแก้ไขงานเขียนแต่ละประเด็นที่ได้รับ ว่าควรแก้ไขหรือไม่ หลังจากที่ผู้เรียนทำการพิจารณาในทุกประเด็นแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ไขงานเขียนของตนตามประเด็นแก้ไขที่ผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊ก ให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้งหนึ่ง

จะเห็นได้ว่าการนำ Facebook สื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในขั้นปรับปรุงงานเขียนนั้น จะช่วยให้กระบวนการปรับปรุงงานเขียน

ของผู้เรียนออกมามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพราะผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ไม่ว่าจะผู้เรียนจะอยู่ที่ไหนหรือเวลาใด ผู้เรียนก็จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนเพื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้เรียนไม่มีเรื่องระยะเวลาที่จำกัดในชั้นเรียนมาเป็นตัวควบคุมในการให้ข้อมูลย้อนกลับ ก็จะทำให้ผู้เรียนมีเวลาในการคิด วิเคราะห์ที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนได้อย่างละเอียดลออ เมื่อข้อมูลย้อนกลับมีประสิทธิภาพก็จะทำให้งานเขียนของผู้เรียนมีประสิทธิภาพตามไปด้วย

2.4) ประโยชน์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์

ความรู้

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้นั้นพบว่า การสอนทักษะการเขียนตามแนว ความคิดสร้างสรรค์ความรู้ สามารถส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ Moore (2004) พบว่า การสอนเขียนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้นั้นเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมนั้นเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันแถมยังมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ซึ่งกันและกันจนทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Singh and Sarkar (1994: 23) ได้ลองออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งในด้านก่อนเขียนระหว่างเขียนและหลังเขียน กลุ่มนักศึกษาเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา มีนักศึกษาถึง ร้อยละ 85 ที่มีพัฒนาการขึ้นอย่างชัดเจน

สำหรับการวิจัยภายในประเทศนั้น วิธีสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการนี้ในปี 2541 กาญจนา ไชยพันธ์ (2544) ได้กล่าวว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้มีรากฐานมาจาก Vygotsky โดยองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้คือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อสร้างความรู้ใหม่ กล่าวคือ ผู้เรียนจะเกิดกระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นหรือประสบการณ์ส่วนตัวระหว่างเพื่อนกับเพื่อน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆที่ผู้เรียนพบเจอระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทาง ด้านความฉลาดทางความคิดและความฉลาดทางอารมณ์ไปพร้อม ๆ กัน รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้

ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละเรื่องที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้จากการพิจารณาสิ่งที่ได้เรียน และนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ (2550) การใช้การสอนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้ โดยหลังเรียนผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยถึงร้อยละ 82.61 ทั้งนี้ ผู้เรียนยังมี คะแนนความฉลาดทางด้านอารมณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอีกด้วย

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นเราจะสรุปได้ว่าการสอนเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์

การจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนในปัจจุบันนั้นมีการประยุกต์เอาสื่อสังคมออนไลน์เข้ามาใช้เป็นเครื่องมือ ในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมลงตัว ดังเช่น Ackerman (2006) ได้ทดลองใช้เว็บบล็อก ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนนั้น พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาการเขียนที่เห็นได้อย่างเด่นชัด โดยผู้เรียนได้ใช้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ได้รับจากเพื่อนร่วมชั้น ที่แสดงความเห็นผ่านเว็บบล็อก มาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของตน และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีเว็บบล็อกเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย ในส่วนของ กฤติกา อินตา (2553) ที่พบว่า เมื่อผู้เรียนได้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีการใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างเครือข่ายสังคมออนไลน์ อย่าง เว็บบล็อก มาบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนมีระยะเวลาในการเตรียมงานเขียนในขั้นตอนต่างๆเพิ่มมากขึ้นและยังได้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่องานเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น Yang (2009) พบว่าการใช้บล็อกเป็นสื่อกลางในการสะท้อนคิด ทำให้นักศึกษามีการแสดงความคิดเห็นต่อกระทู้ของเพื่อนร่วมชั้นและสะท้อนคิดผ่านบล็อกอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการแสดงความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญให้แก่กัน นั้นแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการใช้บล็อกเป็นสื่อกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Olander (2007) ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองได้โดยผ่านกิจกรรมการฝึกฝนการเขียนโดยการใช้เว็บบล็อก ส่วน Kuo (2006) พบว่า

ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการเขียนที่สูงขึ้นเมื่อผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ที่เน้นการฝึกฝนทางสังคม โดยมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงว่าตนเองมีหน้าที่อะไรในสังคม รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นฐานคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ เนื่องจากการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ไม่มีรูปแบบหรือขั้นตอนที่ตายตัว ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการสอนจึงทำได้อย่างอิสระและหลากหลาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและทุกคนสามารถเข้าถึงได้ในชีวิตประจำวันอย่างเช่น สื่อสังคมออนไลน์ มาประยุกต์ร่วมกับรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.1 การพัฒนารูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ในขั้นนี้เป็นการสังเคราะห์ร่างต้นแบบรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการในลักษณะควบคู่กันไป ทั้งในขั้นการออกแบบ (Design) และขั้นการพัฒนา (Development) โดยนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) = Research₁ (R₁) ทั้งหมด มาใช้เป็นฐานคิดในการร่างรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการโดยมีขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียน 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาตามผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างหลากหลายเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นชี้แจงกระบวนการจัดการเรียนการสอน และชี้แจงกระบวนการและขั้นตอนการปรับปรุงงานเขียน รวมถึงการใช้แบบรายการตรวจสอบทางด้านเนื้อหา (Content checklist) และรายการตรวจสอบทางด้านไวยากรณ์ (Language checklist) จากนั้นเริ่มให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing)

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่ม มาใช้เขียนงานของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนงานฉบับร่าง (First draft) ของตนเอง ซึ่งในขั้นการเขียนนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รวมถึงเงื่อนไขในชั้นเรียน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ในกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเขียนงานของตนเอง โดยในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ แต่ให้คำนึงถึงความชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)

ในขั้นหลังเขียนนี้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หลังจากผู้เรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ถูกต้องไว้ หลังจากนั้น เพื่อนในกลุ่ม มีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้าน

เนื้อหา (Content Checklist) โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่อง แสดงความคิดเห็นในงานเขียนของเพื่อน

2. เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาเหล่านั้น มาพิจารณาดูว่าแต่ละประเด็นนั้นมีความเหมาะสมที่ผู้เรียนควรจะแก้ไขตามหรือไม่ เมื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำการปรับแก้ในงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนทำการแก้ในงานเขียนเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำการเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนโดยในรอบนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ เมื่อเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนจึงนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนไปโพสต์แสดงลงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ได้สร้างขึ้นไว้

3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา (Language Checklist)

4. หลังจากที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนและคนทำการพิจารณาประเด็นแก้ไขงานเขียนแต่ละประเด็นที่ได้รับว่าควรแก้ไขหรือไม่ หลังจากที่ผู้เรียนทำการพิจารณาในทุกประเด็นแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ในงานเขียนของตนตามประเด็นแก้ไขที่ผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊ก ให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้งหนึ่ง

บทบาทผู้สอน - ในทั้ง 3 ชั้นนั้น ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการเตรียมตัวเองให้พร้อมในการให้คำอธิบาย ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและให้ข้อมูลที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- การเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา คอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ เช่น ให้ข้อมูลหรือความรู้ในเวลาที่คุณเรียนต้องการ เพื่อให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- การเป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง ช่วยสนับสนุนหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมและให้ผู้เรียนนั้นเกิดการปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา

- การเป็นผู้ร่วมกิจกรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มของผู้เรียนพร้อมทั้งให้ความเห็น หรือช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

- การเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (monitor) ตรวจสอบผลการทำงานตามกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ก่อนให้ผู้เรียนสรุปเป็นข้อความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้

- การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร โดยการสนับสนุนเสริมแรง และกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมทำงานกลุ่ม แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยเต็มที่ ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อภิปรายโต้แย้งแสดงความคิดเห็นด้วยท่วงทึนนุ่มนวล ให้เกียรติและเป็นมิตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มบรรลุความสำเร็จ

สรุปว่าผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวในทุกๆด้านอย่างเช่นด้านแหล่งข้อมูลกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน รวมไปถึงการวัดผลและการประเมินผล และสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้สอนต้องเตรียมคือผู้สอนต้องมีบทบาทที่เหมาะสมในทุกกิจกรรม การเรียนการสอนในทุกๆชั้น

บทบาทของผู้เรียน – ในทุก ๆ ชั้นนั้นผู้เรียนมีบทบาทดังต่อไปนี้

- บทบาทการมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

- บทบาทในการศึกษาหรือลงมือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำ ความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริง

- บทบาทในการจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้สะดวกขึ้น

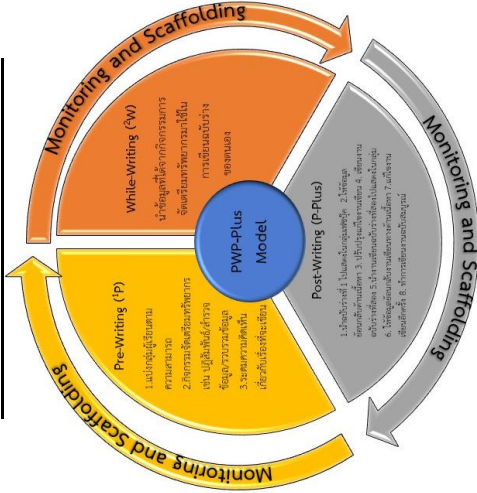
- บทบาทในการให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมถึงความคิดเห็น และความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนนั้นสามารถกระทำได้ตามความสามารถของตน

จะเห็นได้ว่าร่างรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการโดยมีขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการ

เขียน (Pre-writing) ชั้นระหว่างเขียน (While-writing) และชั้นหลังการเขียน (Post-writing) ขั้นตอนสำคัญในการสร้างงานเขียนคือ ชั้นหลังการเขียน (Post-writing) คือ เป็นขั้นตอนของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน และแก้ไขงานเขียนเพื่อที่จะให้งานเขียนของตนเองนั้นออกมาสมบูรณ์ถูกต้องที่สุดในขั้นตอนของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนและการปรับแก้งานเขียนนี้เอง ผู้วิจัยจึงได้นำสื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊ก (Facebook) มาประยุกต์ใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และเป็นการแก้ปัญหาเรื่องเวลาที่เป็นตัวบั่นบັงผู้เรียนในขณะที่เขียนหรือ ในขณะที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียน ซึ่งเป็นสาเหตุให้คุณภาพงานเขียนของผู้เรียนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร จากการสังเคราะห์รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ทำให้ได้ร่างรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ดังแผนภาพต่อไปนี้

PWP-Plus Model

- 1) หลักการ ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การสอน เช่นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ขึ้นมาได้ด้วยตัวผู้เรียนเองผ่านกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 2) วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านภาษาเขียนเรียงความอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

- 4) การวัดประเมินผลงานเขียน มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้
  1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา
  2. องค์ประกอบด้านการเรียงความคิด
  3. องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์
  4. องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์
  5. องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า

3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการเขียน (Pre-writing) - P
 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างหลากหลายเพื่อที่จะได้ขอเลือกภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้กิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนเรียงความของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการเขียน (Writing) - W
 ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่ม มาใช้เขียนเรียงความของตนเอง ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์ แต่ให้ความสำคัญชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing) - P-Plus
 ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยฟีดแบ็กเป็นเครื่องมือ ในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กและ เพื่อนในกลุ่มมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่องแสดงความคิดเห็นของตนเองเพื่อน
2. ผู้เรียนทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนตามข้อเสนอแนะที่ได้รับจากเพื่อน และเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองโดยไม่รอมีผู้วิจารณ์ความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ และนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊ก
3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา
4. หลังจากที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนแต่ละคนทำการพิจารณาประเด็นที่ประเด็นที่ได้รับความเห็นต่างในการพิจารณาในทุกประเด็นแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ไขงานเขียนของตนเองประเด็นแก้ไขผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊กเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้ง

แผนภาพที่ 8 ร่างรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรคความู้และกาใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)

2.2 ผลการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย 1) แผนการสอนจำนวน 5 แผน ที่ถูกออกแบบตามรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) เครื่องมือที่ใช้ในการรับรองรูปแบบฯ ประกอบด้วย 1) ประเด็นการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและ 2) แบบตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2.3 การตรวจสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ด้วยการนำไปทดลองใช้ กับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพาง จำนวน 30 คน โดยทำการสอนตามแผนการสอนที่ถูกออกแบบตามรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)

จากการนำไปทดลองใช้ ทำให้ผู้วิจัยได้ ข้อควรปฏิบัติในการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ดังนี้

1) ในขั้นตอนของการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น ยังมีผู้เรียนส่วนหนึ่งที่มีความกังวล และไม่มั่นใจในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อน อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลากหลายประการ เช่น ความเกรงใจเพื่อน ความไม่มั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง และอาจจะขาดแรงจูงใจในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยควรจัดบรรยากาศเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนนั้นได้ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ได้รับ นำไปปรับแก้ไขงานเขียนของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้งานเขียนของผู้เรียนนั้นถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

แบ่งเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

**3.1 ผลการประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครู
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง** หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์
ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

**3.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง** หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน
เขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

3.1 ผลการประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ผลการทดลองการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้
ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

การทดลองการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ได้ผลดังต่อไปนี้

1) ผลการทดลองการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้เพื่อส่งเสริม
ทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มีการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินโดยการใช้แบบทดสอบทักษะการเขียนเรียงความ
การประเมินหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้
ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ได้ผลการทดสอบดังแสดงในตารางที่ 6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความสามารถทางด้านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปางหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีการสร้างความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)

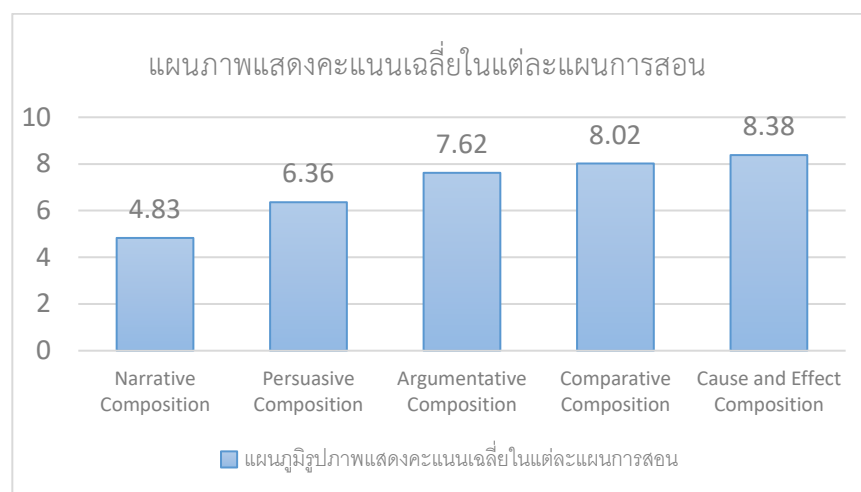
ประเภทงานเขียน	คะแนนเฉลี่ย Narrative	คะแนนเฉลี่ย Persuasive	คะแนนเฉลี่ย Argumentative	คะแนนเฉลี่ย Comparative	คะแนนเฉลี่ย Cause and Effect	คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบการเขียนหลังเรียน
คะแนนเฉลี่ย	4.83	6.36	7.62	8.02	8.38	8.76
ร้อยละ	48.3	63.6	76.2	80.2	83.8	87.6
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.00	0.73	0.43	0.40	0.34	0.29

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนทดสอบความสามารถทางด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรคความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.76 คิดเป็นร้อยละ 87.6 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29

3.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรคความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

เมื่อพิจารณาในแต่ละแผนการสอน ข้อมูลในตารางแสดงให้เห็นว่า แผนที่ 1 การเขียนแบบเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 คิดเป็นร้อยละ 48.3 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 แผนที่ 2 การเขียนเรียงความแบบชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.36 โดยคิดเป็นร้อยละ 63.6 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 แผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.62 โดยคิดเป็นร้อยละ 76.2 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 แผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.02 โดยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.2 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 และแผนสุดท้ายคือ แผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect

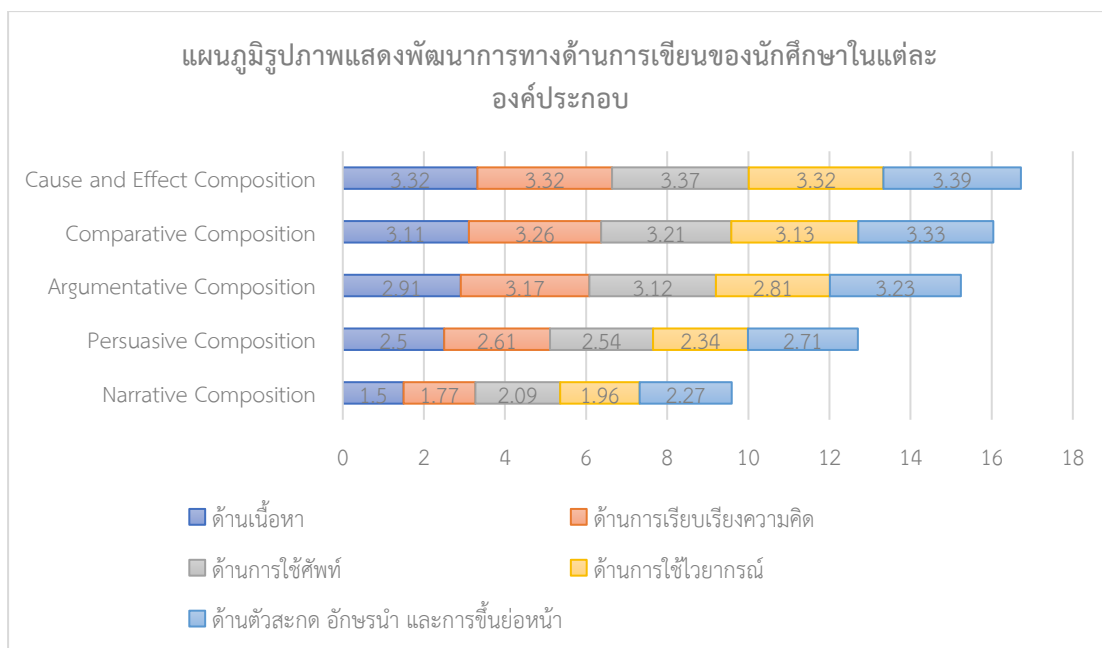
Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.38 โดยคิดเป็นร้อยละ 83.8 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ดังที่แสดงไว้ในแผนภาพที่ 9 ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยในแต่ละแผนการสอน

เมื่อทำการพิจารณาผลการพัฒนาทางการเขียนเรียงความของนักศึกษาในแต่ละองค์ประกอบนั้นจะสามารถเห็นถึงพัฒนาการทางการเขียนของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา
2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด
3. องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์
4. องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์
5. องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า ดังที่แสดงในแผนภาพที่ 10 ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 10 แสดงพัฒนาการทางการเขียนของนักศึกษาในแต่ละองค์ประกอบ

1) องค์ประกอบทางด้านเนื้อหา ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.5 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.5 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.91 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางด้านเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง

2) องค์ประกอบทางการเรียบเรียงความคิด ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.77 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.61 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.17 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล

(Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางการเรียบเรียงความคิดอย่างต่อเนื่อง

3) องค์ประกอบทางการใช้ศัพท์ ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.09 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.54 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.12 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.21 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางการใช้ศัพท์อย่างต่อเนื่อง

4) องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.96 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.34 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.81 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.13 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางการใช้ไวยากรณ์อย่างต่อเนื่อง

5) องค์ประกอบทางด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.27 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.71 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.33 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลคะแนนผลการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละองค์ประกอบพบว่า นักศึกษามีผลการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกองค์ประกอบ

ตอนที่ 4 ผลการรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

การรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ที่พัฒนาขึ้นมีการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) ไปใช้จริงด้วยการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับรองรูปแบบ “รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)” ในวันที่ 15 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุมเอื้องผึ้ง อาคาร 52 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง ซึ่งผลการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญมีมติเป็นเอกฉันท์รับรองรูปแบบ “รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)” ดังคำกล่าวบางตอนจากการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ

“รูปแบบการสอนน่าสนใจ ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนได้ดี”

“เนื้อหา มีความเหมาะสมกับผู้เรียน มีการเรียงลำดับความยากง่ายตามความเหมาะสม”

“การนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสามารถลดปัญหาเรื่องเวลาทำกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีอยู่อย่างจำกัด” ซึ่งผู้วิจัยจะแสดงผลการรับรองรูปแบบฯตามตารางที่ 7 ดังต่อไปนี้

ผลเฉลี่ยการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ตารางที่ 7 สรุปผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านรูปแบบ					
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	4.8	0.40	มาก	1
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.4	0.49	มาก	2
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน	4.2	0.40	มาก	3
ด้านเนื้อหา					
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	4.4	0.49	มาก	1
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน	4.4	0.49	มาก	1
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม	4.4	0.49	มาก	1
7.	เนื้อหา มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียน	4	0.00	มาก	2
8.	เนื้อหา มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.4	0.49	มาก	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	5	0.00	มากที่สุด	1
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์	4.4	0.49	มาก	3
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน	4.8	0.40	มาก	2
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว	4.8	0.40	มาก	2
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยตนเอง	4.4	0.49	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
14.	รูปแบบช่วยส่งเสริมความสามารถทางด้าน การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	5	0.00	มากที่สุด	1
15.	รูปแบบฯ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	4.2	0.40	มาก	2
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ	4.2	0.40	มาก	2
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ	4.2	0.40	มาก	2
คะแนนเฉลี่ยรวม		4.47	0.37	มาก	

จากตารางแสดงให้เห็นว่า ผลการรับรองรูปแบบ “รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ซึ่งถือว่าผลการรับรองรูปแบบอยู่ในระดับ “มาก” ซึ่งเกินเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

โดยภาพรวมแล้ว ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อสรุปว่า รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งเน้น กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกเขียน ฝึกคิด แก้ปัญหา และสามารถสร้างความรู้ใหม่ได้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ในส่วนของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการเรียนการสอนนั้น ยังเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและความสนใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งคำถาม รวมถึงการปรึกษาหารือ เพื่อหาทางออกร่วมกันผ่านช่องทางการสื่อสารที่นำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือ การที่ผู้สอนออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้ รวมถึงยังใช้เฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ทำให้ผู้เรียนทั้งกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน มีความสนใจในการเรียน จึงทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ช่วยกันเพื่อให้ได้ทางออกของปัญหา รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) นี้ยังเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอน รวมถึงผู้เรียนและผู้เรียน มีโอกาสสื่อสารกันนอกชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น เพราะการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ไม่ได้เกิดเพียงในชั้นเรียนเท่านั้น ถ้าผู้เรียนประสบปัญหาทางด้านการเรียน ผู้เรียนก็สามารถสื่อสารเพื่อสอบถามผู้สอนได้ทุกที่ ทุกเวลา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.1) เพื่อประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.2) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ 3) เพื่อรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน มีการทดสอบหลังการทดลอง (One-Shot Design) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสรุปผลการวิจัยได้ โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาารูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.1 ผลการประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 3 ผลการรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาารูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus) มีองค์ประกอบของรูปแบบอยู่ 4 องค์ประกอบคือ

1) **หลักการ** ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ขึ้นมาได้ด้วยตัวผู้เรียนเองผ่านกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2) **วัตถุประสงค์** เพื่อส่งเสริมทักษะทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

3) **กระบวนการจัดการเรียนรู้** ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาตามผลการเรียนภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน อย่างหลากหลายเพื่อที่จะได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing)

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่ม มาใช้เขียนงานของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนงานฉบับร่าง (First draft) ของตนเอง ซึ่งในขั้นการเขียนนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รวมถึงเงื่อนไขในชั้นเรียน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ในกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเขียนงานของตนเอง โดยในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ แต่ให้คำนึงถึงความชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)

ในขั้นหลังเขียนนี้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือ ในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หลังจาก que ผู้เรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ถูกต้องไว้ หลังจากนั้นเพื่อนในกลุ่มมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา (Content Checklist) โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่องแสดงความคิดเห็นใต้งานเขียนของเพื่อน

2. เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาเหล่านั้น มาพิจารณาดูว่า แต่ละประเด็นนั้นมีความเหมาะสมที่ผู้เรียนควรจะแก้ไขตามหรือไม่ เมื่อพิจารณา

เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำการปรับแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนทำการแก้ไขงานเขียนเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำการเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนโดยในรอบนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ เมื่อเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนจึงนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนไปโพสต์แสดงลงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ได้สร้างขึ้นไว้

3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา (Language Checklist)

4. หลังจากที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนแต่ละคนทำการพิจารณาประเด็นแก้ไขงานเขียนแต่ละประเด็นที่ได้รับ ว่าควรแก้ไขหรือไม่ หลังจากที่ผู้เรียนทำการพิจารณาในทุกประเด็นแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ไขงานเขียนของตนตามประเด็นแก้ไขที่ผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊ก ให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้งหนึ่ง

บทบาทผู้สอน - ในทั้ง 3 ชั้นนั้น ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่ในการเตรียมตัวเองให้พร้อมในการให้คำอธิบาย ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและให้ข้อมูลที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- การเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา คอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ เช่น ให้ข้อมูลหรือความรู้ในเวลาที่คุณเรียนต้องการ เพื่อให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- การเป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง ช่วยสนับสนุนหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมและให้ผู้เรียนนั้นเกิดการปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา

- การเป็นผู้ร่วมกิจกรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมในกลุ่มของผู้เรียน พร้อมทั้งให้ความเห็น หรือช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

- การเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (monitor) ตรวจสอบผลการทำงานตามกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ก่อนให้ผู้เรียนสรุปเป็นข้อความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้

- การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร โดยการสนับสนุนเสริมแรง และกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมทำงานกลุ่ม แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยเต็มที่ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อภิปรายโต้แย้งแสดงความคิดเห็นด้วยท่วงทีนุ่มนวล ให้เกียรติและเป็นมิตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มบรรลุความสำเร็จ

สรุปว่าผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวในทุกๆด้านอย่างเช่นด้านแหล่งข้อมูล กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน รวมไปถึงการวัดผลและการประเมินผล และสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้สอนต้องเตรียมคือผู้สอนต้องมีบทบาทที่เหมาะสมในทุกกิจกรรม การเรียนการสอนในทุก ๆ ชั้น

บทบาทของผู้เรียน – ในทุก ๆ ชั้นนั้นผู้เรียนมีบทบาทดังต่อไปนี้

- บทบาทการมีส่วนร่วมในการแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

- บทบาทในการศึกษาหรือลงมือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจ ใช้ความคิดในการกลั่นกรอง แยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริง

- บทบาทในการจัดระบบระเบียบความรู้ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เกิดความคงทน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้สะดวกขึ้น

- บทบาทในการให้ข้อมูลย้อนกลับ รวมถึงความคิดเห็น และความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่ผู้เรียนแต่ละคนนั้นสามารถกระทำได้ตามความสามารถของตน

และ 4) การวัดประเมินผลงานเขียน มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา 2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด 3. องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์ 4. องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ 5. องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

2.1 ผลการประเมินทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครู ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนทดสอบความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตาม

ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.76 คิดเป็นร้อยละ 87.6 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2.2 ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน เขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

เมื่อพิจารณาในแต่ละแผนการสอน พบว่า แผนที่ 1 การเขียนแบบเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 คิดเป็นร้อยละ 48.3 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 แผนที่ 2 การเขียนเรียงความแบบชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.36 โดยคิดเป็นร้อยละ 63.6 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 แผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.62 โดยคิดเป็นร้อยละ 76.2 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 แผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.02 โดยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 80.2 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 และแผนสุดท้ายคือ แผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.38 โดยคิดเป็นร้อยละ 83.8 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

เมื่อทำการพิจารณาผลการพัฒนาทางการเขียนเรียงความของนักศึกษาในแต่ละองค์ประกอบนั้นจะสามารถเห็นถึงพัฒนาการทางการเขียนของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา 2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด 3. องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์ 4. องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ 5. องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า ดังที่แสดงใน

1) องค์ประกอบทางด้านเนื้อหา ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.5 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.5 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่

2.91 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางด้านเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง

2) องค์ประกอบทางการเรียบเรียงความคิด ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.77 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.61 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.17 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางการเรียบเรียงความคิดอย่างต่อเนื่อง

3) องค์ประกอบทางการใช้ศัพท์ ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.09 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.54 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.12 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.21 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางการใช้ศัพท์อย่างต่อเนื่อง

4) องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.96 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.34 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.81 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.13 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล

(Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางด้านการใช้ไวยากรณ์อย่างต่อเนื่อง

5) องค์ประกอบทางด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า ในแผนที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงเล่าเรื่อง (Narrative Composition) นั้น นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.27 คะแนน ในแผนที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงชักจูง (Persuasive Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.71 คะแนน ในแผนที่ 3 การเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง (Argumentative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 คะแนน ในแผนที่ 4 การเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.33 คะแนน และในแผนที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงเหตุและผล (Cause and Effect Composition) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 คะแนน จากข้อมูลจะแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยด้านองค์ประกอบทางด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลคะแนนผลการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละองค์ประกอบพบว่า นักศึกษามีผลการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกองค์ประกอบ

ตอนที่ 3 ผลการรับรองรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ผลการรับรองรูปแบบ “รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model)” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ซึ่งถือว่าผลการรับรองรูปแบบอยู่ในระดับ “มาก” ซึ่งเกินเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

โดยภาพรวมแล้วรูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์นั้น เป็นรูปแบบที่ประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน อย่างเช่น Facebook เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมลงตัว อีกทั้งยังเป็นการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันคิดและฝึกแก้ปัญหาที่เจอร่วมกัน อีกทั้งผู้เรียนยังมีโอกาสในการตรวจสอบประเมินตนเองและประเมินเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งถือว่าเป็นรูปแบบการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม

ร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนสุดท้ายผู้เรียนก็จะสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง รูปแบบการสอนเขียนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ (PWP-Plus Model) นี้ยังเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอน รวมถึงผู้เรียนและผู้เรียน มีโอกาสสื่อสารกันนอกชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น เพราะการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ไม่ได้เกิดเพียงในชั้นเรียนเท่านั้น ถ้าผู้เรียนประสบปัญหาทางด้านการเรียน ผู้เรียนก็สามารถสื่อสารเพื่อสอบถามผู้สอนได้ทุกที่ ทุกเวลา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 คน หลังเรียน ด้วยการใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และเมื่อพิจารณาแผนพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะการเขียนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น

ปัจจัยแรก การใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางออนไลน์ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่ม เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับเพื่อนภายในกลุ่ม ซึ่งตลอดเวลาในการทำกิจกรรมกลุ่มนั้นก็จะมีกระบวนการ Scaffolding และ Monitoring เกิดขึ้นควบคู่ไปด้วยตลอดเวลา ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองและสร้างความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ทิศนา ขัมมณี (2545) ที่เห็นสอดคล้องกันว่า กระบวนการกลุ่มเป็นการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีบทบาทในการเรียนมากที่สุด ทำให้การเรียนการสอนกับกลุ่มสมาชิกเป็นแหล่งที่ฝึกให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การทำงานร่วมกันภายในกลุ่มส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้จากเพื่อน และมีพัฒนาการทางการเขียนที่ดีขึ้น ซึ่งยังสอดคล้องกับ กาญจนา ไชยพันธ์ (2544) ได้กล่าวว่าแนวคิดสร้างสรรค์

ความรู้มีรากฐานมาจาก Vygotsky โดยองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้คือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อสร้างความรู้ใหม่ กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนเองผนวกเข้ากับความรู้ใหม่ที่ได้จากเพื่อนหรือครู นอกจากนี้เราอาจพูดได้ว่าการสร้างความรู้ใหม่ของผู้เรียนนั้นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นผ่านการปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ที่ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รู้จักโต้แย้งในปัญหาต่าง ๆ ที่พบเจอ และช่วยกันแก้ไขปัญหา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับสิ่งใหม่ เกิดความคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ ส่วนเฟซบุ๊กนั้นเป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมทั่วโลก นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์นอห้องเรียนผ่านทางเฟซบุ๊ก ซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดแรงกระตุ้นในการเขียนภาษาอังกฤษและมีพัฒนาการทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Ackerman (2006) ได้ทดลองใช้เว็บบล็อก ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนนั้น พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการพัฒนาการเขียนที่เห็นได้อย่างเด่นชัด โดยผู้เรียนได้ใช้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ได้รับจากเพื่อนร่วมชั้น ที่แสดงความเห็นผ่านเว็บบล็อก มาใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของตน และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีเว็บบล็อกเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ในแผนที่ 1 นั้นหลังจากผู้เรียนได้เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนเขียน ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ ผู้สอนได้ให้ผู้เรียนได้อ่านตัวอย่างงานเขียนแบบเล่าเรื่อง ทำให้ผู้เรียนได้สังเกตเห็นองค์ประกอบส่วนต่างๆของงานเขียนเชิงเล่าเรื่องว่าแต่ละองค์ประกอบนั้นมีลักษณะอย่างไร ในช่วงการสอนแผนที่ 1 การใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนทักษะการเขียนนั้นถือว่าเป็นอะไรที่ยังใหม่อยู่สำหรับนักศึกษา รวมถึงกิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับผ่านทาง Facebook นั้นนักศึกษาบางคนก็ยังสับสนกับกระบวนการ การที่ผู้วิจัยนำ Facebook มาเป็นเครื่องมือ และเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน ในแผนแรกนั้น ทำให้ผู้เรียนรู้สึกปรับตัวไม่ทันกับสิ่งที่ไม่คุ้นชิน ส่งผลให้คะแนนงานเขียนของนักศึกษาบางคนออกมาต่ำกว่าเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ รวมถึงนักศึกษายังขาดประสบการณ์ในการฝึกฝนทักษะการเขียนเรียงความ และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความรู้ไม่เพียงพอในเรื่องของไวยากรณ์โครงสร้างภาษาการใช้คำศัพท์เป็นต้น ในการสอนแผนที่ 2 ซึ่งเป็นบทเรียนเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงชักจูง (Persuasive Composition) ที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ และนักศึกษายังได้มีโอกาสในการอ่านตัวอย่างงานเขียนเชิงชักจูง นักศึกษาจึงได้เห็นตัวอย่างของการใช้โครงสร้างภาษา และคำศัพท์ต่างๆเพิ่มมากขึ้น รวมถึงผู้วิจัยเองก็ได้สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนคอยกระตุ้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความ

คิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย ในชั้นหลังเขียนนั้นผู้วิจัยได้สอนให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์งานเขียน หาจุดที่ผิดพลาดในเรื่องของไวยากรณ์ คำศัพท์และโครงสร้างภาษาในด้านต่าง ๆ รวมถึงผู้วิจัยได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ แบบตรวจสอบทางด้านเนื้อหา และแบบตรวจสอบทางด้านภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่านักศึกษามีคะแนนงานเขียนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นจากแผนที่ 1 โดยนักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 48.3 เป็นร้อยละ 63.6 เนื่องจากผู้วิจัยกระตุ้นให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน นอกจากนี้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ และกระบวนการปรับปรุงงานเขียนเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้กิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนและกิจกรรมปรับปรุงงานเขียนของผู้เรียนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงนักศึกษาได้เขียนในหัวข้อที่ตัวเองสนใจและคุ้นเคยดีอยู่แล้วจึงทำให้นักศึกษามีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดี รวมถึงนักศึกษาเริ่มมีความคุ้นชินเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม และคุ้นชินกับกระบวนการแก้ไขและปรับปรุงงานเขียนผ่านเฟซบุ๊กเพิ่มมากขึ้น ส่วนการจัดการเรียนการสอนในแผนที่ 3 แผนที่ 4 และแผนที่ 5 นั้น ผู้วิจัยสอนโดยเริ่มจากการให้นักศึกษาได้ดูตัวอย่างงานเขียนแต่ละประเภทก่อนเพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้มีความคุ้นเคยกับรูปแบบและองค์ประกอบแต่ละส่วนของงานเขียนแต่ละประเภท รวมถึงผู้สอนได้นำตัวอย่างการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาและการให้ข้อมูลย้อนกลับทางด้านโครงสร้างภาษา โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวอย่างมา มีทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี เพื่อให้นักศึกษาได้เห็นเป็นตัวอย่าง รวมถึงการเน้นกิจกรรมกลุ่มทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ไม่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่นอกห้องเรียนผู้เรียนก็จะได้มีโอกาสนในการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอีกด้วย ส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยการเขียนที่สูงขึ้นตามลำดับ อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์และได้เห็นตัวอย่างงานเขียนประเภทต่าง ๆ ก่อนที่นักศึกษาจะได้เขียนงานเขียนของตัวเอง รวมถึงนักศึกษามีความเข้าใจ จัดกระบวนการของการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ในแผนที่ 3 แผนที่ 4 และแผนที่ 5 นักศึกษาก็มีความคล่องตัวในการใช้กิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับและกิจกรรมปรับปรุงงานเขียนผ่าน Facebook จึงทำให้กิจกรรมปรับปรุงงานเขียนและกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนนั้นออกมาแบบเต็มประสิทธิภาพ ทำให้นักศึกษาผลิตงานเขียนออกมาได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Olander (2007) และ Yang (2009) ที่พบว่าการใช้เว็บล็อก เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันไม่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้นแต่ การปฏิสัมพันธ์กันนอกห้องเรียนนั้นก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการอย่างไม่สิ้นสุดอีกด้วย

ปัจจัยที่สอง กระบวนการกลุ่มมีจุดเด่นตรงที่เน้นการทำกิจกรรมในลักษณะเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกภายในกลุ่มแต่ละคนจะได้มีปฏิสัมพันธ์ และแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบทำงานร่วมกัน ผู้เรียนมีโอกาสเสนอความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันภายในกลุ่ม หากผู้เรียนพบเจอปัญหาใดๆก็ตามในระหว่างการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนภายในกลุ่มก็จะทำกระบวนการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้แก้ปัญหาที่ไปได้อย่างลุล่วง ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความรู้สึกที่ตัวเองต้องมีความรับผิดชอบ กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม ในกระบวนการกลุ่มนี้ผู้วิจัยได้แจ้งกับนักศึกษาว่า จะนำคะแนนรวมเฉลี่ยของกลุ่ม มาคำนวณและคิดเป็นคะแนนพิเศษให้ จึงทำให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนของเพื่อนในกลุ่มอย่างเต็มความสามารถ เพื่อที่จะให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มผลิตงานเขียนของตนออกมาให้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิดา อติภัทรนันท์ (2544); Murry (1978) และงานวิจัยทางการสอนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง (Goldstein and Conrad, 1990; Magelsdorf, 1992; Mittan, 1989 อ้างใน นิธิดา อติภัทรนันท์, 2542) พบว่าการให้เพื่อนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและชี้แนวทางในการปรับปรุงงานเขียนนั้นช่วยให้ผู้เขียนปรับปรุง และเพิ่มคุณภาพงานเขียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนส่งผลให้นักเรียนมีการยอมรับความคิดเห็น และเรียนรู้จากเพื่อน จึงทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่พัฒนางานเขียน

ปัจจัยที่สาม ขั้นตอนการปรับปรุงงานเขียนนั้น เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้เรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองให้มีความสมบูรณ์ที่สุด เพราะฉะนั้นการทำงานเขียนของผู้เรียนจะออกมาสมบูรณ์เพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับ ขั้นตอนและวิธีการในการปรับปรุงงานเขียน จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทางด้านทักษะการเขียน เกินเกณฑ์ ร้อยละ 60 ตามที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และเมื่อศึกษาดูพัฒนาการแล้วพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการ เพิ่มขึ้นตามลำดับ หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเขียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมย้อนกลับแบบออนไลน์ การใช้ Facebook เข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญ ในกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนางานเขียนของตนเองได้เต็มที่และมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เรียนสามารถได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทันใด ไม่ต้องรอเพื่อให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนในห้องเรียน ผู้เรียนจึงสามารถใช้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนนั้นมาปรับปรุงงานเขียนของตนเองได้แบบทันทีทันใด

ซึ่งสอดคล้องกับ Beeson (1973) พบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีทันใดส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า และผู้เรียนสามารถ ร่วมกิจกรรมการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนไม่ว่าผู้เรียนจะอยู่ที่ไหนก็ตาม หรือเวลาใดก็ตามไม่เพียงแต่มีโอกาสนในการปรับปรุงงานเขียนในห้องเรียนเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระบวนการ scaffolding จะเกิดขึ้นตลอดเวลาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนทุกคนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองในทุกที่และทุกเวลา อย่างที่ ฟ้ำสว่าง พัฒนาพิเชษฐ (2554) ได้กล่าว การเรียนรู้แบบ Scaffolding การเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้เรียนแม้กระทั่งผู้เรียนและผู้สอนเองก็ตาม ซึ่งเป็นกระบวนการที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือและการสนับสนุนในสิ่งต่าง ๆ จนทำให้ผู้เรียนที่อยู่ในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ สามารถสร้างความรู้และความเข้าใจได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรคความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านความสนใจ ด้านความถนัดทางการเรียน และด้านบุคลิกภาพ
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

เนื่องจากรูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรคความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ถูกออกแบบและพัฒนาขึ้นมาจากการศึกษาข้อมูลและสภาพปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เพราะฉะนั้นหากผู้สอนท่านอื่น ๆ สนใจที่จะนำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนฯ นี้ไปใช้ ก็ควรปรับเปลี่ยน กิจกรรมและเนื้อหาบางส่วน เพื่อให้เหมาะสมกับระดับและธรรมชาติของผู้เรียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2534). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กฤติกา อินตา. (2553). "การใช้กิจกรรมการเขียนตามแนวคิดมนุษยนิยมแนวใหม่บนเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6." มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2544). "แนวคิดจิตวิทยาของโรเจอร์กับการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง." **วารสารวิชาการ 4** พฤษภาคม 2544: 6-8.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนชม.
- จิรพรรณ มหาพรหม. (2545). "การใช้กิจกรรมชั้นนำการอ่าน-การคิดด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โชติมา หนูพริก. (2514). **เทคนิคการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: การตั้งคำถามและการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้**. เข้าถึงเมื่อ 12 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.curriculumandlearning.com/>
- ทิพนิพา อรุณวิภาส. (2556). "ผลการให้ข้อมูลย้อนกลับต่างรูปแบบและต่างวิธีที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง."
- ทิตนา เขมมณี. (2542). "การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: โมเดลชิปปา." **วารสารครูศาสตร์**, 27: 1-17.
- ทิตนา เขมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา เขมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดา ภูประทาน. (2542). "ผลของการจัดกิจกรรมความรู้ทางกายภาพตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อมนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ของเด็กวัยเตาะแตะ." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2533). **ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตี เอียวศรีวงศ์. (2536). **การศึกษาของชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นต

ริน.

นิธิตา อติภัทรนันท์. (2542). "การเจรจาเพื่อหาความหมาย : กระบวนการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อคิดเห็นจากเพื่อนและครูเพื่อปรับปรุงงานเขียน." คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิธิตา อติภัทรนันท์. (2544). "การวิเคราะห์งานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่." คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ทศ. (2550). "การบูรณาการแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับระดับก้าวหน้า." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เบญจวรรณ เลิศเมธากุล. (2545). "ผลของการให้ที่บ้านและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.

ประชุม รอดประเสริฐ. (2533). **นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). **สุขภาพจิตเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: ตำราอุดมศึกษา โครงการส่งเสริมการแต่งตำราทบวงมหาวิทยาลัย.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เสริมสินพีรพีรสิสเท็ม.

ไพจิตร สดวกการ. (2539). "ผลการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น." วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชฐ. (2554). "แบบจำลองบันได 3 ชั้น : แนวทางในการสอนการสื่อสารทางการพูดภาษาอังกฤษ." **วารสารนักบริหาร**, 31, 4: 41-45.

รัตนา ภาวพัชรอุดม. (2550). "การสำรวจปัญหาและกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในโปรแกรมนานาชาติ." มหาวิทยาลัยมหิดล.

รุ่งนภา นรมาตย์. (2556). "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องเงินโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รุจโรจน์ แก้วอุไร. (2543). "การพัฒนาระบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายใยแมงมุม." วิทยานิพนธ์

- การศึกษาคุณูปกต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณจรรย์ มั่งสิงห์. (2541). ปรัชญาการสร้างสรรค์ความรู้นิยม (Constructivism). ใน **เอกสารประกอบการประชุมวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น** วันที่ 6-8 กรกฎาคม 2541. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2545). "การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บด้วยการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อการเรียนรู้เป็นทีม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2553). **รูปแบบแลกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิทยา อารีราชกฤษ์. (2549). "การพัฒนารูปแบบการสอนใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแบบอัจฉริยะและมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์." สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2549). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมร ทองดี. (2555). **แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว. ในชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา หน่วยที่ 9**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สิริชนม์ ปิ่นน้อย. (2542). **ผลของการใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของเด็กวัยอนุบาล**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา กตัญญู. (2542). "ผลของการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุคนธ์ ภูริเวทย์. (2542). **การออกแบบการสอน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา โปธา. (2545). "การเรียนภาษาด้วยตนเองโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิทย์ บึงบัว. (2553). "การเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนผ่านเว็บโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือระดับสูงและการเรียนร่วมมือแบบระดับต่ำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาคุณูปกต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2547). "การพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้อ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา." จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Ackerman, D. S., and Gross, B. L. (2010). "Instructor feedback: How much do students really want?" **Journal of Marketing Education**, 32, 2: 172-181.
- Ackerman, J. D. (2006). "Motivation for writing through blogs." Masters' thesis Graduate College, Bowling Green State University. Retrieved from https://etd.ohiolink.edu/!etd.send_file?accession=bgsu1151331882&disposition=inline
- Banathy, B. (1968). **Instructional Systems**. California: Fearon Publishers.
- Bednar, A., Cunningham, D. J., Duffy, T., and Perry, D. (1995). Theory in practice: How do we link? In G. Anglin (Ed.), **Instructional technology: Past, present, and future** (2nd ed ed., pp. 100–112): Englewood, CO: Libraries Unlimited.
- Beeson, R. O. (1973). "Immediate Knowledge of Results and Test Performance." **Journal of Educational Research**, 66, January 1973: 224 -226.
- Bell, B. (1991). Implications for Curriculum. ใน J. Northfield and D. Symington (Eds.), **Learning in science viewed as personal construction: An Australian perspective** (pp. 25–31). Curtin University, Australia: Key Centre Monograph Number 3. Perth: Key Centre for School Science and Mathematics.
- Bell, B. (1993). Implications for Curriculum. ใน J. Northfield and D. Symington (Eds.), **Learning in science viewed as personal construction: An Australian perspective** (24–30). Australia: Key Centre Monograph Number 3. Perth: Key Centre for School Science and Mathematics, Curtin University.
- Bloom, B. S. (1976). **Human Characteristic and School Learning**. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Braxton, S., Bronico, K., and Looms, T. (2000). **The Addie Model**. available from http://www.Seas.gwu.edu/sbraxton/ISD/general_phrases.html
- Bruner, J. (1961). **The Process of Education International**. Cambridge. Harvard University Press.
- Byrne, D. (1979). Teaching Writing Skills. ใน **Longman handbooks for language teachers**: Longman.
- Campbell, R. F., Corbally, J. E., and Nystrand, R. O. (1983). **Introduction to educational**

- administration.** 6th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Ceeco, D., and P, J. (1968). *The Psychology Learning and Instruction.* In E. Cliffs (Ed.). New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Clifford, M. M. (1981). **Practicing Educational Psychology.** Boston: Houghton Mifflin.
- Cobb, P. (1994). "An Exchange: Constructivism in Mathematics and Science Education." **Educational Researcher**, 23, 7 (Oct., 1994).
- Davis, K. (1981). **Human Behavior at Work: Organization Behavior.** 7th ed. New York: McGraw - Hill Book Company.
- Deese, J., and Hulse, S. H. (1967). **The psychology of learning.** New York: McGraw-Hill.
- Dick, W., Carey, L., and Carey, J. O. (2001). **The systematic design of instruction.** New York: Longman.
- Driver, R., and Bell, B. (1986). "Students' Thinking and the Learning of Science: A constructivist View." **School Science Review**, 67: 443-456.
- Fisher, D., and Frey, N. (2011). **Better Learning Through Structured Teaching: A Framework for the Gradual Release of Responsibility.** 2nd ed.
- Fosnot, C. T. (1996). *Constructivism: A psychological theory of learning.* ใน C. T. Fosnot (Ed.), **Constructivism: Theory, perspectives, and practice** (pp. 8-33). New York: Teachers College Press.
- Fowler, S. M. (1994). "Two decades of using simulation games for cross-cultural training." **Simulation & Gaming**, 25: 464-476. doi:10.1177/1046878194254004
- Gagne, R. (1975). **Essentials of learning for instruction.** New York: Dryden.
- Gagne, R. M., Briggs, L. J., and Wager, W. W. (1992). **Principles of Instructional Design.** 4th ed. Orlando: Harcourt Brace Jovanovich.
- Glaseisfeild, V. (1991). *A Constructivist's View of Learning and Teaching. Research in physics learning: Theoretical issues and empirical studies.* ใน **Proceedings of an international workshop** (29-39). Kiel, Germany: IPN.
- Harris, D. P. (1969). **Testing English as a second language.** New York: McGraw-Hill.
- Harris, D. P. (1974). **Teaching English as a Second Language.** New York: McGraw Hill.
- Harvey, G., Loftus-Hills, A., Rycroft-Malone, J., Titchen, A., Kitson, A., McCormack, B., and Seers, K. (2002). "Getting evidence into practice: The role and function of facilitation." **Journal of Advanced Nursing**, 37, 6: 577-588.

- Hughey, J. B., and et al. (1983). **Teaching ESL composition: principles and techniques**. Rowley, MA: Newbury House.
- Jacobs, H. L., and et al. (1981). **Testing ESL composition: a practical approach**. Massachusetts: Newbury House.
- Johnson, D. W., and Johnson, R. T. (1987). **Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive and individualistic Learning**. 2nd ed. New Jersey: Practice-Hall.
- Joyce, B. R., and Weil, M. (2000). Models of Teaching and Learning; Where Do They Come From and How Are They Used? ใน **Models of Teaching** (6th ed. ed., 13-28): Allyn and Bacon.
- Kazdin, A. E. (1984). "Acceptability of aversive procedures and medication as treatment alternatives for deviant child behavior." **Journal of Abnormal Child Psychology**, 12, 2: 289–301.
- Krumholtz, J. D. and Bonawitz, B. (1962). "The effect of receiving the confirming response in context in programmed material." **J. Educ. Res.**, 55, 9.
- Kruse, K. (2008). **Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model**. accessed October 15, 2015. available from http://www.transformativedesigns.com/id_systems.html
- Kuo, C. H. (2006). "Designing an online writing system: Learning with support." **RELC Journal**, 39, 3: 285-299.
- Lado, R. (1964). **Language Teaching: The Scientific Approach**. New York: Mc Graw-Hill Inc.
- Malachowski, A. (2003). "Corporate crises: A philosophical challenge." **Philosophy Now** 39.
- McColly, W. (1970). "What does educational research say about the judging of writing ability?" **Journal of Education Research**, 64: 147-156.
- McDonald, F. J. (1959). **Education Psychology**. New York: Wadsworth.
- Moore, M. G. (2004). "Constructivists: Don't Blame the Tools!" **The American Journal of Distance Education**, 18, 2: 67-72.
- Morrison, K., and Ross. (1994). Designing Effective Instruction. ใน R. M. Gary, M. R. Steven, K. K. Howard, and E. K. Jerrold (Eds.), (7th ed.).

- Olander, M. V. (2007). "Painting the voice: Weblogs and writing instruction in the high school classroom.". Unpublished doctoral dissertation, Nova Southeastern University, Miami.
- Paltridge, B. (2004). "Preparing writing teachers to teach the vocabulary and grammar of academic prose." **Journal of Second Language Writing**, 16, 3: 129-147.
- Paulston, C. B., and Bruder, M. B. (1976). **Teaching English as a Second Language: Techniques and Procedures**. Massachusetts: Winthrop Publisher.
- Porte, G. (1997). "The etiology of poor second language writing: The influence of perceived teacher preferences on second language revision strategies." **Journal of Second Language Writing**, 6, 1: 61-78.
- Rudy, R. I. (2010). **From Classroom to Peer Comment in Facebook: Bridging to Establish Learners' Literacy**. International Conference. 4th: ICT for Language Learning.
- Sarkar, S., Gupta, R., and Menon, V. (1994). "A systematic review of depression, anxiety, and stress among medical students in India." **J Mental Health Hum Behav**, 22: 88-96.
- Shih, R. C. (2011). "Using Web 2.0 Social Networking to Enhance Collaborative Learning in Preparing Graduation Events." **Edutainment**: 440-455.
- Shute, V. J. (2008). "Focus on Formative Feedback." **Review of Educational Research**, 78, 1: 153-189.
- Silva, M. et al. (1994). "The Use of Participatory Design in the Implementation of Internet-based Collaborative Learning Activities in K-12 Classrooms." **Interpersonal Computing and Technology: An Electronic Journal for the 21st Century**, 2, 3.
- Sturges, P. T. (1968). "Delay Retention Effect in Informative Feedback. *Journal of Experimental Psychology*." 78 October, 1968: 357-358.
- Suhas, R., and Sindhura, K. (2008). **Instructional Design & Technology**. Accessed 30 December. available from http://tech.uh.edu/Collage/TechnicalSupport/ Instructional_Design/
- Sullivan, H. J. and Higgins, N. (1983). **Teaching for Competence**. New York: Teacher Collage Columbia University.

- Svinicki, M. D. (2001). "Encouraging your students to give feedback." **New Directions for Teaching and Learning**, 87: 17-24.
- Swain, M., and Lapkin, S. (1995). "Problems in Output and the Cognitive Processes They Generate: A Step towards Second Language Learning." **Applied Linguistics**, 16: 371-391.
- Tharp, R. G., and Gallimore, R. (1988). **Rousing minds to life: teaching, learning, and schooling in social context**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tuckman, B. W. (1978). **Conducting Educational Research**. New York: Harcourt, Brace Jovanovich.
- Underhill, R. G. (1991). Two layers of constructivist curriculum interaction. ใน E. v. Glasersfeld (Ed.), **Radical constructivist in mathematics education** (229 – 248). Dordrecht, The Netherlands: Kluwer Academic.
- White, V. W. (1980). Teaching Written English. In G. Allen and Unwin (Eds.), **Great Britain**.
- Wilson, B. G. (1996). "Constructivist Learning Environments: Case Studies in Instructional Design." **Educational Technology**.
- Yager, R. (1991). "The Constructivist Learning Model." **The Science Teacher**: 52-57.
- Yang, S. H. (2009). "Using blogs to enhance critical reflection and community of practice." **Educational Technology & Society**, 12, 2: 11-21.
- Zamle, Z. (1982). "Writing: The Process of Discovering Meaning." **TESOL Quarterly**, 16, 2: 195 – 209.
- Zheng, C. (2012). "Understanding the learning process of peer feedback activity: An ethnographic study of Exploratory Practice." **Language Teaching Research**, 16, 1: 109-126.

ภาคผนวก

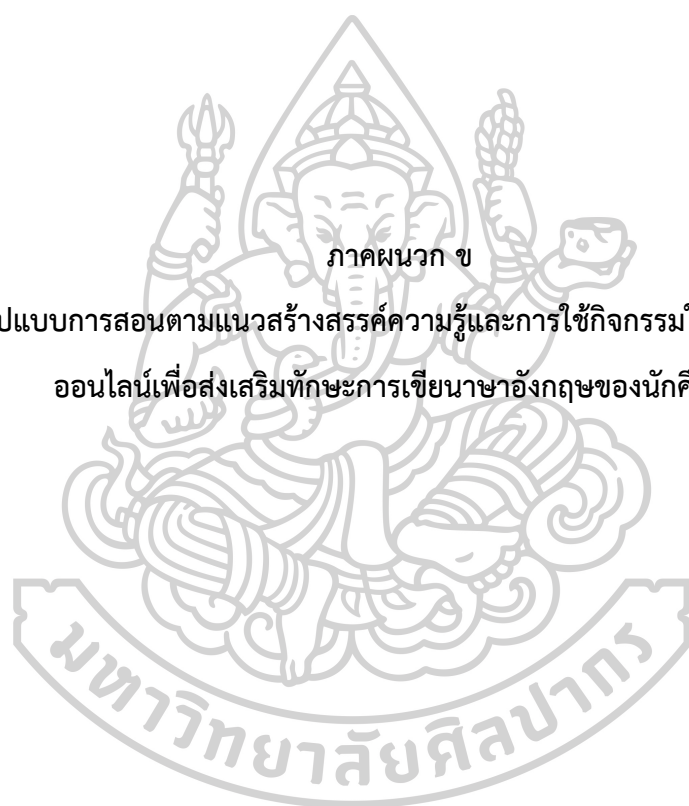
ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	สังกัด
1.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริพรรณ กาจกำแหง	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
2.	อาจารย์ ดร.เจือจันทร์ วงศ์พลกานันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
3.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรญา รอดวินิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
4.	อาจารย์ ดร.เกวลิน จันทเดช	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
5.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัย พานิช	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ
ออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

Curriculum and Instruction, Faculty of Education,
Silpakorn University

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้
และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์
เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ **2** สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพาง

จัดทำโดย

พงศิทธิ ทักวา

นักศึกษาระดับปริญญาตรีและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ)
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

คำนำ

การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลและเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์และตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของผู้เรียนนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในตัวผู้เรียนเองแล้วยังต้องมีความพร้อมในเรื่องสติปัญญา เจตคติและสภาพแวดล้อมอื่นๆแล้ว กระบวนการและเทคนิควิธีการสอนก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเช่นกัน

ผู้วิจัยจึงได้จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และ การใช้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่สนใจนำรูปแบบการสอนทักษะการเขียนตามแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการใช้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการใช้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์ และทราบถึงแนวทางปฏิบัติและขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน และสามารถนำรูปแบบการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พงศ์ทวี ทศวา

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ความเป็นมาและความสำคัญของการใช้รูปแบบ	2
แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	3
หลักการของรูปแบบการสอน	6
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน	7
กระบวนการจัดการเรียนรู้	7
การวัดและการประเมินผลรูปแบบการสอน	9
บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	10
บรรณานุกรม	12
ภาคผนวก	14
ตัวอย่างแผนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในแผน	15
ตัวอย่างงานเขียนและกิจกรรมของผู้เรียน	30
องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียน	3 4

คู่มือการใช้

รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์
เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นเอกสารที่อธิบายรายละเอียดของรูปแบบการสอน เพื่อให้ผู้ที่นำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้เข้าใจเตรียมการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ให้บรรลุตามจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการใช้รูปแบบ
2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน
3. หลักการของรูปแบบการสอน
4. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้
6. การวัดและการประเมินผลรูปแบบการสอน
7. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

ความเป็นมาและความสำคัญของการใช้รูปแบบ

ในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ซับซ้อนที่สุด เนื่องจากการเขียนเป็นกระบวนการที่ผู้เขียนจะต้องถ่ายทอดความคิด ออกมาเป็นตัวอักษรให้ผู้อื่นเข้าใจได้ตรงตามความตั้งใจของตน ดังนั้นผู้เขียนต้องมีความรู้รอบด้าน ทั้งด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ การใช้ถ้อยคำ การเลือกใช้สำนวนที่สละสลวย เพราะฉะนั้นทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่ยากและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ผู้วิจัยพบผู้เรียนไทยค่อนข้างมีปัญหาทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่าทักษะอื่น ๆ อาจเป็นเพราะทักษะการเขียนนั้นมีความซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ และผู้เรียนจำเป็นต้องใช้การฝึกเขียนอยู่เสมอ เพื่อที่จะพัฒนาทักษะการเขียนของตนให้ดีขึ้น แต่ในความเป็นจริงนั้น ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกเขียนเพียงแคในท้องเรียนเท่านั้น ซึ่งการที่ผู้เรียนไม่ค่อยได้ฝึกฝนการเขียน เป็นปัญหาหลัก ๆ ในการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเอง และอีกสาเหตุหนึ่งที่ผู้วิจัยพบได้บ่อยคือ เรื่องของระยะเวลาที่ผู้เรียนใช้ในการเขียน เนื่องจากผู้เรียนมีระยะเวลาในการสร้างสรรค์งานเขียนที่จำกัด จึงไม่มีเวลามากพอในการเขียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ผลิตงานเขียนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร Porte (1997) สอดคล้องกับคำกล่าวของ Swain and Lapkin (1995) ที่ว่า ผู้เรียนมีเวลาไม่มากพอสำหรับการเขียน เนื่องจากระยะเวลาที่จำกัดในชั้นเรียน และต้องเขียนภายใต้แรงกดดันจากระยะเวลาที่จำกัด ส่งผลให้งานเขียนที่เขียนออกมานั้นสื่อความหมายได้ไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากระยะเวลาที่จำกัดในการเขียนแล้ว ยังมีอีกหลายสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพคือ ผู้เรียนขาดแนวทางในการปรับปรุงงานเขียน การฝึกเขียนบ่อยครั้ง อีกทั้งในขั้นตอนการปรับปรุงงานเขียน ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนที่ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากผู้เรียนได้ข้อมูลย้อนกลับจากเพียงผู้สอนทางเดียวเท่านั้น ซึ่งข้อมูลย้อนกลับเป็นปัจจัยสำคัญในการประเมินตนเองและการปรับปรุงงานเขียนให้มีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กล้าแสดงออก สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้จากเนื้อหาบทเรียนและสรุปประเด็นที่สำคัญจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และแก้ปัญหาได้การจัดการเรียนรู้ จึงต้องเลือกใช้รูปแบบการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอนและนวัตกรรมที่เหมาะสม ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และสามารถพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และมีความสามารถในการแก้ปัญหา เกิดความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นผู้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถเข้าใจถึงความสำคัญในการเรียนและนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันต่อไป

แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนนี้พัฒนาขึ้น โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist) เป็นแนวคิดพื้นฐาน มีสาระสำคัญดังนี้

แนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ (constructivist Theory)

แนวคิดของคอนสตรัคติวิสต์หรือทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้มีมาตั้งแต่สมัยของ Socrates, Plato และ Aristotle (470-320 B.C.) ซึ่งกล่าวถึงการสร้างความรู้ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 17-18 Fowler (1994) กล่าวว่า ความรู้ของบุคคลมาจากประสบการณ์ที่เขาสร้างขึ้นและอธิบายว่า การวิเคราะห์ การกระทำและเป้าหมายจะ นำไปสู่ความก้าวหน้าของความรู้ และมุมมองจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลจะทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Brooks and Brooks 1993: 23) นอกจากนี้ Herrich perstalozi (1746-1827) นักปรัชญาชาวสวิตเซอร์แลนด์ ยืนยันว่า กระบวนการทางการศึกษาควรอยู่บนพื้นฐานของการพัฒนาการทางธรรมชาติของเด็ก เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส (sense) ได้ดีกว่าการเรียนรู้โดยผ่านการบอกเล่า (word) (Ornstein and Hunkins 1993 : 75)

ปรัชญาสร้างสรรค์ความรู้ (constructivism) คือกลุ่มของนักปรัชญาที่มีแนวคิดร่วมกัน อธิบาย ทฤษฎีการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นเทคนิคการเรียนรู้ มีการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดปรัชญาสร้างสรรค์ความรู้ จุดเน้นของปรัชญาสร้างสรรค์ความรู้จะรักษาธรรมชาติความรู้ของมนุษย์และ จะเน้นในเรื่องความรู้ทางด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปรัชญาสามารถที่จะให้เราเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ขึ้นมาได้ Driver and Bell (1986) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ว่า การเรียนรู้ คือ การสร้างความหมายที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้นอย่างเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ผู้เรียนจะตั้งสมมติฐานตรวจสอบและอาจเปลี่ยนแปลงสมมติฐานในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับปรากฏการณ์หรือกับบุคคลอื่นก็ได้ และผลการเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ สิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับ ความรู้เดิมของผู้เรียนด้วย ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ ของตนเอง เกี่ยวกับความตั้งใจในการทำงาน นอกจากนี้ Driver (1983) ยังได้เสนอว่า ผู้สอนไม่ควรตระหนักในมโนทัศน์ (concept) และกลวิธีที่ผู้เรียนนำมาจากภายนอกโรงเรียนเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องจัดการให้ผู้เรียนได้ เกิดการเรียนรู้เพียงพอ โดยอาศัยแนวคิดและกลวิธีเดิมของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้น

Vygotsky ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการทางการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญ กับ วัฒนธรรมและสังคมมาก เขาอธิบายว่า มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิดซึ่ง นอกจาก สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้วก็ยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งก็คือ วัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้น ครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้นภาษายัง เป็นเครื่องมือสำคัญของการคิด และการพัฒนาเชาวน์ปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและทาง ความคิดของเด็ก ซึ่งการ พัฒนาจะเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้นพัฒนาการทั้ง 2 ด้านจะเป็นไปร่วมกัน Underhill (1991) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ตามทฤษฎีสรรค์สร้างความรู้ว่า ความขัดแย้งทางปัญญา (cognitive conflict) และความอยากรู้อยากเห็น เป็นกลไกหลักสองประการ ที่จูงใจให้ ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ความขัดแย้ง ทางปัญญาจะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับ เพื่อน สิ่งแวดล้อมสถานการณ์ และความขัดแย้งทาง ปัญญา ก่อให้เกิดกิจกรรมไตร่ตรอง (Renective Activities) การไตร่ตรอง เป็นองค์ประกอบหลักที่จะกระตุ้น ให้เกิดการสร้างใหม่ทางปัญญา (Cognitive Restructuring)

นักการศึกษา และนักวิทยาศาสตร์ศึกษา ได้เสนอทฤษฎีสรรค์สร้างความรู้มาใช้ สำหรับการ จัด กิจกรรมการเรียนการสอนพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการเรียนรู้ต้องมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ และการตระหนักรู้ในกระบวนการ นั้น ดังนั้น เป้าหมายการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริงครูต้องเป็นตัวอย่าง และฝึกฝน กระบวนการเรียนรู้ให้ ผู้เรียน และจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (ทิตนา 2545 ; Jonassen 1992)

2. เป้าหมายการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับภาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การ สาธิตกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะต้องให้ มีประสิทธิภาพถึง ขั้นทำได้ และแก้ปัญหาจริงได้ (ทิตนา เขมมณี 2545: 194)

3. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเป็นผู้ปฏิบัติในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องเป็น ผู้จัด กระทำกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่าง ๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยการ ให้ผู้เรียนอยู่ใน บริบทจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อวัสดุอุปกรณ์สิ่งของ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นของจริงหรือครู อาจจะสร้างสถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่ครู สร้างขึ้นนั้น และมีความสอดคล้อง กับความสนใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถจัดกระทำ ศึกษา สสำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง ลองผิดลองถูกกับสิ่ง นั้น ๆ จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจขึ้น ดังนั้นความ

เข้าใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น จากกระบวนการคิดการจัดกระทำ กับข้อมูลมิใช่เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ จากการได้รับข้อมูลหรือมีข้อมูลเพียงเท่านั้น (Khan 1997)

4. การจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศจริยธรรมทางสังคมให้เกิดขึ้น (สุระ วุฒิพรหม 2547: 22) กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทางสังคม ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างความรู้ เพราะกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายที่ครูจัดให้ หรือ ผู้เรียนแสวงหามาเพื่อการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนหรือบุคคลอื่น ๆ จะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ กว้างขึ้น และหลากหลายขึ้น (Grady 2012)

5. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนต้องมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ (Devries 1994:12) โดยผู้เรียน จะนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ลงมือปฏิบัติเอง เช่น ผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกสิ่งที่ต้องการเรียนเอง ตั้งกฎระเบียบเองแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง ตกลงกันเองเมื่อเกิดความขัดแย้งหรือมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เลือกผู้ร่วมงานได้เองและรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน

6. ครูจะต้องมีบทบาทให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ครูจะต้องทำหน้าที่ช่วยสร้างแรงจูงใจ ภายในให้เกิดแก่ ผู้เรียน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมให้ไปในทางที่ส่งเสริม พัฒนาการของผู้เรียน ให้คำปรึกษาแนะนำทั้งทางด้านวิชาการ และด้านสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลให้ความช่วยเหลือ ผู้เรียนที่มีปัญหา และประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนั้นครูยังต้องมีความเป็นประชาธิปไตยและมี เหตุผลในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (ทศนา เขมมณี 2545: 94)

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมเอง การเรียนรู้ เกิดจากโครงสร้างส่วนบุคคล และโครงสร้างทางความคิดเป็นความสามารถของบุคคลในการปรับ ประสบการณ์เก่าให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่ด้วยกระบวนการพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ และความสมเหตุสมผลที่ ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ การสร้างความหมายที่ผู้เรียน เป็นผู้สร้างขึ้นอย่างเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ผู้เรียนจึงตั้งสมมติฐาน ตรวจสอบและอาจเปลี่ยนแปลงสมมติฐานในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ได้ การเรียนรู้จะเกิดจากความขัดแย้งทางปัญญา ฉะนั้นครูจึงเป็นผู้ที่อำนวยความสะดวกในการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะ สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดและดีที่สุด

หลักการของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการดังนี้

1. การเรียนรู้คือการสร้างความหมายที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้นอย่างเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง โดยผ่าน กิจกรรมโดยตรง กระบวนการซึมซับ และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา
2. ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยการนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ ครูทำหน้าที่ ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปในทางที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน
3. เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ขึ้นมาได้ด้วยตัวผู้เรียนเองผ่านกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ
2. เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. เพื่อศึกษาพัฒนาการทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา

กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing) - P

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยจะพิจารณาตามผลการเรียนภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อให้แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันอย่างหลากหลาย

เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่มในแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเขียน เช่น การระดมความคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน และนำข้อมูลที่ได้จากกิจกรรมกลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเขียน (Writing) -W

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะเขียน ผู้เรียนจึงนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่ม มาใช้เขียนงานของตนเอง ให้ผู้เรียนได้ลงมือเขียนงานฉบับร่างที่ 1 (First draft) ของตนเอง ซึ่งในขั้นการเขียนนี้ ผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รวมถึงเงื่อนไขในชั้นเรียน ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ในกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการเขียนงานของตนเอง โดยในขั้นนี้ผู้เรียนต้องเขียนงานของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ แต่ให้คำนึงถึงความชัดเจนทางด้านเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นหลังการเขียน (Post-writing) – P-Plus

ในขั้นหลังเขียนนี้ จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ทำการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเฟซบุ๊กมาเป็นเครื่องมือ ในการปรับปรุงงานเขียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หลังจากผู้เรียนเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำงานเขียนฉบับร่างที่ 1 ของตนเอง ไปโพสต์แสดงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ถูกต้องไว้ หลังจากนั้น เพื่อนในกลุ่มมีหน้าที่ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา (Content Checklist) โดยผู้เรียนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหา ในช่องแสดงความคิดเห็นใต้งานเขียนของเพื่อน

2. เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนนำข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านเนื้อหาเหล่านั้น มาพิจารณาดูว่า แต่ละประเด็นนั้นมีความเหมาะสมที่ผู้เรียนควรจะแก้ไขตามหรือไม่ เมื่อพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ก็ให้ผู้เรียนทำการปรับแก้ไขงานเขียนตามข้อมูลย้อนกลับทางด้านเนื้อหาจากเพื่อนในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนทำการแก้ไขงานเขียนเสร็จแล้ว จึงให้ผู้เรียนทำการเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนโดยในรอบนี้ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ เมื่อเขียนงานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนจึงนำเอางานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนไปโพสต์แสดงลงในกลุ่มเฟซบุ๊กที่ได้สร้างขึ้นไว้

3. เมื่อผู้เรียนโพสต์งานเขียนฉบับร่างที่ 2 ของตนเองลงในกลุ่มเฟซบุ๊กเรียบร้อยแล้ว หน้าที่ของสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม ต้องทำการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาตามแบบให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษา (Language Checklist)

4. หลังจากที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับงานเขียนทางด้านภาษาจากเพื่อนในกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จึงให้ผู้เรียนแต่ละคนทำการพิจารณาประเด็นแก้ไขงานเขียนแต่ละประเด็นที่ได้รับ ว่าควรแก้ไขหรือไม่ หลังจากที่ผู้เรียนทำการพิจารณาในทุกประเด็นแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับแก้ไขงานเขียนของตนตามประเด็นแก้ไขที่ผ่านการพิจารณา เมื่อแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนงานฉบับสมบูรณ์ (Final draft) ของตนเองแล้วนำงานเขียนฉบับสมบูรณ์ของตนไปโพสต์แสดงไว้ในกลุ่มเฟซบุ๊ก ให้เพื่อนในกลุ่มได้เข้ามาอ่านอีกครั้งหนึ่ง

การวัดและการประเมินผลรูปแบบการสอน

การวัดและการประเมินผลตามรูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรคความรู้และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เป็นการวัดและการประเมินสมรรถนะทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ 1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา 2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด 3. องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์ 4. องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ 5. องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า

1. องค์ประกอบด้านเนื้อหา หมายถึง ทักษะการเขียนให้ได้ความ ขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน รวมถึงมีความรู้ดีเกี่ยวกับเรื่องที่เขียน

2. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงความคิด หมายถึง ทักษะการเขียนความเรียงได้อย่างสละสลวย สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนและมีเหตุผลมาสนับสนุน เขียนได้ความกะทัดรัดและตรงจุด สามารถเรียบเรียงความคิดได้ดี ประมวลความคิดอย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง

3. องค์ประกอบด้านการใช้ศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ศัพท์ที่มีความหมายลึกซึ้ง เลือกใช้ศัพท์และสำนวนได้อย่างเหมาะสม ใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสม

4. องค์ประกอบด้านการใช้ไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้รูปประโยคซับซ้อนได้ดี มีข้อผิดพลาดน้อยมาก ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้กาลรูปนามพหูพจน์ การเรียงลำดับคำ คำนำหน้า คำสรรพนามและบุรพพท

5. องค์ประกอบด้านตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า หมายถึง มีความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ของการเขียน สามารถใช้ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำและการขึ้นที่ละย่อหน้าได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา

บทบาทของผู้เรียน

1. มีโอกาสร่วมกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
2. มีโอกาสพัฒนาทักษะในการแสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนการรู้ด้วยตนเอง
3. มีโอกาสพัฒนาทักษะในการแสวงหาความรู้ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูล
4. คิด ทำ และแสดงออกเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างผลงาน
5. มีปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้กับเพื่อนและกลุ่ม
6. ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นด้วยวิธีการ/กระบวนการในการเรียนรู้ที่หลากหลาย
7. มีโอกาสเลือกและสร้างผลงานจากการเรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง (มีผลงานจากการเรียนรู้)
8. มีประสบการณ์ตรงในการนำความรู้ภาคทฤษฎีไปใช้ประโยชน์ และประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์จริง
9. มีโอกาสนำเสนอและสะท้อนผลงานในรูปแบบต่าง ๆ
10. มีโอกาสชื่นชมกับความสำเร็จของตนเองและทีมงาน
11. มีโอกาสฝึกความมีวินัยและความรับผิดชอบ
12. มีส่วนร่วมและได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

บทบาทของผู้สอน

1. ให้ผู้เรียนมีโอกาสกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้และร่วมวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในบรรยากาศที่ยืดหยุ่น
2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย
3. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่กระตุ้นและส่งเสริมการคิด การค้นคว้าหาความรู้และการแสดงออกของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งข้อมูลที่หลากหลายด้วยตนเอง
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกและสร้างผลงานจากการเรียนรู้ตามถนัดและความสนใจของตนเองและของกลุ่ม
5. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการจัดการกระทำข้อมูล
6. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงหรือประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนในชีวิตจริงหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงให้มากที่สุด
7. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ และฝึกปรับปรุงตนเอง
8. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจากเพื่อนในกลุ่ม
9. ส่งเสริมให้มีโอกาสฝึกการทำงานเป็นทีมความมีวินัยและความรับผิดชอบ
10. จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกัลยาณมิตร มีชีวิตชีวาและมีความสุข
11. ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้
12. ประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและตรงสภาพจริง
13. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนประเมินและสะท้อนผลการเรียนของตนเองและเพื่อน

บรรณานุกรม

- ทิตนา แชมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุระ วุฒิพรหม. (2547). “ทางเลือกใหม่ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้พิสิกส์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง.” วารสารการศึกษาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี 32: 20-23.
- Brooks, M. G. , & Brooks, J. G. (1993). In search of understanding: The case for constructivist classrooms. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD).
- DeVries, R, Zan B. (1994) Moral classrooms, moral children: Creating a constructivist atmosphere in early education 1994 New York Teachers College Press
- Driver, R. (1983). The pupil as scientist. Leeds: Open University Press.
- Driver, R., Bell, B. (1986). Students' thinking and the learning of science: A constructivist view. School Science Review, 67, 443-456.
- Khan, B.H. and Vega, R. (1997). Factors to consider when evaluating a web-based Instruction course: A survey. Web-Based Instruction. Englewood Cliffs, NJ, Educational Technology Publications: 375-380.
- O’Grady W. (2012). Three factors in the design and acquisition of language. Wiley Interdiscip. Rev. Cogn. Sci. 3, 493-499. 10.1002/wcs.1188, PMID:
- Ornstein, A.C. and Hunkins, F.P. (1993) Curriculum : Foundations, Principles and Issues. (2nd ed.). Boston : Allyn and Bacon.
- Porte, G. (1997) The etiology of poor second language writing: The influence of perceived teacher preferences on second language revision strategies. Journal of Second Language Writing, 6 (1), 61-78.

Swain, M., & Lapkin, S. (1995). Problems in Output and the Cognitive Processes They Generate: A Step towards Second Language Learning. *Applied Linguistics*, 16, 371-391.

T. Duffy, R. Jonassen (Eds.), *Constructivism and the technology of instruction: A conversation*, Lawrence Erlbaum, Hillsdale, NJ (1992)

Underhill, R. G. 1991. Two layers of constructivist curriculum interaction. In E. von Glasersfeld (ed.), *Radical constructivism in mathematics education*. Dordrecht, The Netherlands: Kluwer Academic, 229 – 248

ภาคผนวก

ตัวอย่างแผนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในแผน

ตัวอย่างแผนการสอนและเครื่องมือที่ใช้ในแผน

Lesson Plan 3

Periods 1- 4

Topic	:	Computer in daily life
Subject	:	Writing
Class	:	Second year students
No. of students	:	30
Language function	:	Arguing about advantages and disadvantages of computer in daily life.
Terminal objective	:	Students should be able to argue about the advantages and disadvantages of computer in daily life.
Enabling objectives	:	Students will be able to: <ol style="list-style-type: none"> 1. write an argumentative composition about the advantages and disadvantages of computer in daily life. 2. interact to share idea about the advantages and disadvantages of computer in daily life.

Procedure:**(Periods 1 & 2)Pre-writing**

1. Greet students then teacher explains any grammatical problems found in their works.

2. Divide the students into a group of five (each group has to consist of high and low proficiency students)

3. Teacher asks each group the questions, students answer and discuss in their groups, then share their idea in the class.
  - What is computer?
  - How much do you know about computer?
  - Do you have your own computer?
  - How often do you use computer?
  - etc.

4. Introduce the lesson “an argumentative composition about the advantages and disadvantages of computer in daily life”. Teacher explains how to write an argumentative composition to the students. (Teacher gives Handout # 1, sample of argumentative passage, to the students)
  - Students read a sample of argumentative passage.
  - Students talk about the passage in the group.
  - Then teacher gives Handout # 2, a sample mind map of the passage, to students then talks about the passage and tell them how to write a mind map.
  - Teacher gives Handout # 3, a sample outline of the passage, to the students and shows the students paragraph by paragraph how

the writer argues or debates in each aspect in order to make the students more clearly understand how to write a good argumentative composition.

(Periods 3 & 4)

5. After that teacher gives Handout # 4, the list of transitional words, to the students and teaches them which word could be used in argumentative writing.

6. Then the teacher shows a picture of people playing computer and asks students in each group to think about the advantages and disadvantages of computer in daily life.

7. The students answer and share their answers in group and share to the class. Teacher writes the words, phrases and sentences on the board.

8. The teacher gives Handout # 5 'mind mapping diagram' to the students. Let the students write the mind mapping in the topic of the advantages and disadvantages of computer in daily life by group brainstorming.

9. Then the teacher gives Handout # 6 'Composition Outline' to the students. Then let them write the composition outline in the topic of the advantages and disadvantages of computer in daily life. (This process the students have to interact with friends in the group in order to share ideas)

10. After 'Writing an Outline' activity, students are asked to write the first draft.

(Writing) --> First draft process

1. Teacher asks the students to write their own first draft (without grammatical concern).
2. Bringing the information from the outline, each students write their own first drafts on the topic of the advantages and disadvantages of computer in daily life.
3. Teacher gives Handout #7 and Handout #8, the sample of content and language checklist sheets for feedback provision, to the students. Then the teacher demonstrates how to give content feedback provision by using the content feedback checklist, and then the teacher demonstrates how to give language feedback provision by using language feedback checklist.
4. The teacher teaches the students how to comment and give feedback provision via facebook.

Homework--> Online process

1. (Activity 3) The students post their first draft on facebook in order that their friends in the group can give content feedback provision. They work and interact with their friends in the group via facebook.
2. Each student gives content feedback provision to their friends in the group via facebook. According to the content feedback provision from their friends in the group, each student has to revise their first drafts and write the second draft (with grammatical concern). --> **Second draft process**

3. (Activity 4) The students post their second draft on facebook in order that their friends in the group can give language feedback provision. They work and interact with their friends in the group via facebook.

4. Each student gives language feedback provision to their friends in the group via facebook. According to the language feedback provision from their friends in the group, each student has to revise their second drafts and write the final draft. --> **Final draft process**

Materials:

1. Handout # 1 'A sample of argumentative passage'
2. Handout # 2 'A sample mind map of the passage'
3. Handout # 3 'A sample outline of the passage'
4. Handout # 4 'A list of transitional words'
5. Handout # 5 'Mind mapping diagram'
6. Handout # 6 'Composition Outline'
7. Handout # 7 'Content Checklist'
8. Handout # 8 'Language Checklist'

Evaluation: 1. Students' composition

Handout # 1 'A sample of argumentative passage'

A Sample of an Argumentative Composition

Do You Agree Or Disagree With The Following Statement? Watching Television Is Bad For Children. Use Specific Reasons And Examples To Support Your Opinion.

Most people in the world including children use to watch TV at least two hours per day. Some people believe watching TV may pose several negative effects for their children, while others think that TV provides more benefits for children than negative effects. These two points of view will be discussed accordingly.

In the modern world there are many different programs, movies and cartoons which are interesting for all children. Some parents complain that their children use to watch TV for a long time, while they are at work, which results to a slow progress at school and also make their lifestyle less active. This is evidenced in how many children like to watch the 'Nickelodeon' channel and even know the names of most characters in many cartoons. It is obvious that children prefer to spend their time watching TV than doing daily homework for school purposes or going in for sports.

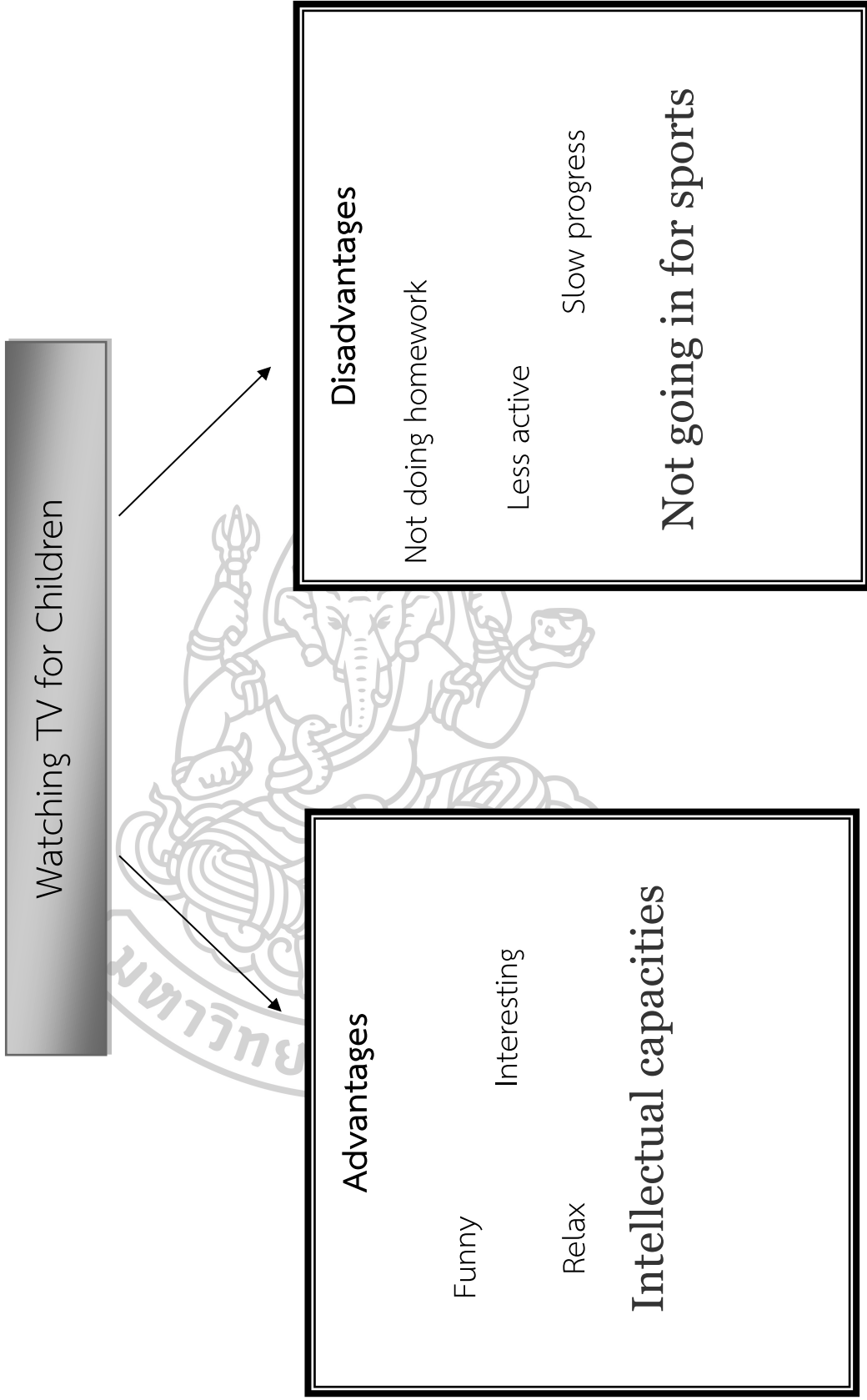
On the other hand, many argue that watching TV poses advantages to children's intellectual capacities, because they may also watch many cognitive channels, for instance the 'BBC World', the 'Animal planet' or the 'Discovery' which provide daily news or other interesting facts.

In conclusion, watching TV is not bad for children, as it may develop their intellectual capacities. However parents should control what their children are watching and also do not allow them to watch TV more than two hours per day, because watching TV for a long time may pose several negative effects for their studies at school as well as for their health status.

Handout # 2 'A sample mind map of the passage'

Handout # 3 'A sample outline of the passage'

Composition Outline
----

1. Topic:: *Watching Television Is Bad For Children.*

2.Body1 (Introduction)-->Thesis Statement:: *These two points of view will be discussed accordingly.*

3.Body2

- Topic sentence:: *Watching TV poses disadvantages to children.*

Supporting Idea1:: *Slow progress*

Supporting Idea2:: *Less active*

4.Body3

- Topic sentence:: *Watching TV poses advantages to children.*

Supporting Idea1:: *Children's intellectual capacities*

5. Conclusion _____ (Restatement) _____

Handout # 4 'A list of transitional words'

Transition Words and Phrases

Transition words and phrases help establish clear connections between ideas and ensure that sentences and paragraphs flow together smoothly, making them easier to read. Use the following words and phrases in the following circumstances.

<p>To indicate more information:</p> <p>Besides</p> <p>Furthermore</p> <p>In addition</p> <p>Indeed</p> <p>In fact</p> <p>Moreover</p> <p>Second...Third..., etc.</p>	<p>To indicate an example:</p> <p>For example</p> <p>For instance</p> <p>In particular</p> <p>Particularly</p> <p>Specifically</p> <p>To demonstrate</p> <p>To illustrate</p>
<p>To indicate a cause or reason:</p> <p>As</p> <p>Because</p> <p>Because of</p> <p>Due to</p> <p>For the reason that</p> <p>Since</p>	<p>To indicate a result or an effect:</p> <p>Accordingly</p> <p>Finally</p> <p>Consequently</p> <p>Hence</p> <p>So</p> <p>Therefore</p> <p>Thus</p>

<p>To indicate a purpose or reason why:</p> <p>For fear that In the hope that In order to So So that With this in mind</p>	<p>To compare or contrast:</p> <p>Although However In comparison In contrast Likewise Nevertheless On the other hand Similarly Whereas Yet</p>
<p>MORE →</p> <p>To conclude:</p> <p>Given these facts Hence In conclusion So Therefore Thus To conclude</p>	<p>MORE →</p> <p>To summarize:</p> <p>Briefly In brief Overall Summing up To put it briefly To sum up To summarize</p>

To indicate a particular time frame or a shift from one time period to another:

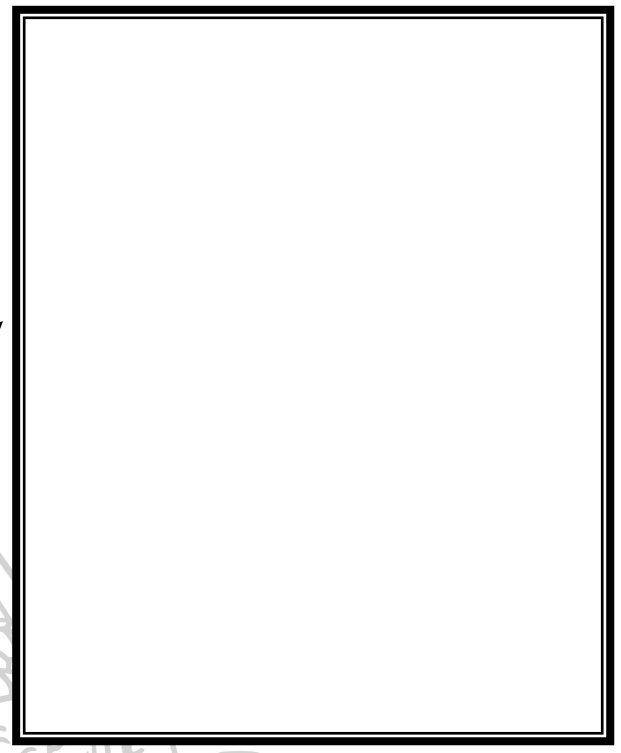
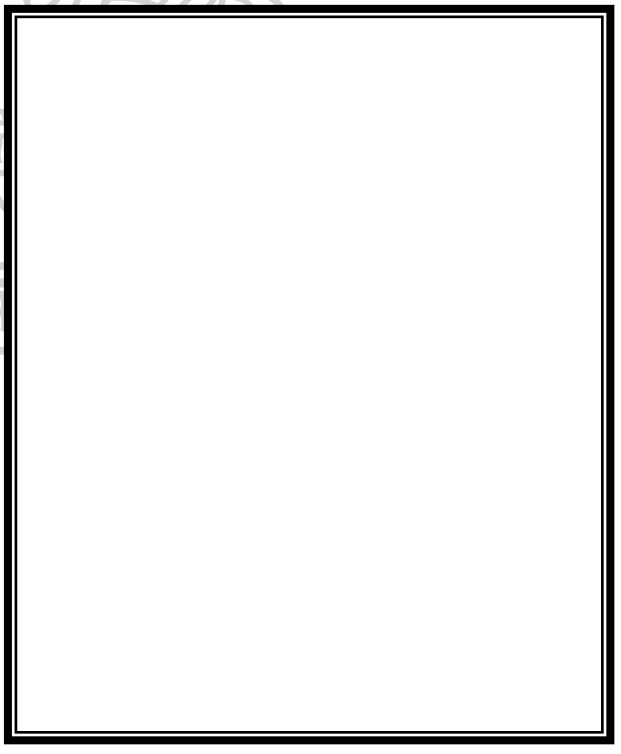
After	Initially
Before	Lastly
Currently	Later
During	Meanwhile
Eventually	Next
Finally	Previously
First,...Second,..., etc.	Simultaneously
Formerly	Soon
Immediately	Subsequently

Handout # 5 'Mind mapping diagram'

TOPIC

Handout # 6 'Composition Outline'

Composition Outline
----

1. Topic: _____

2. Introduction -->Thesis Statement _____

3.Body1

- Topic sentence _____

Supporting Idea1 _____

Supporting Idea2 _____

Supporting Idea3 _____

- Closing Sentence _____

4.Body2

- Topic sentence _____

Supporting Idea1 _____

Supporting Idea2 _____

Supporting Idea3 _____

- Closing Sentence _____

5. Conclusion _____ (Restatement) _____

- Closing Sentence _____

Handout # 7 'Content Checklist'

Content Checklist

Responder:

Writer:

1. What part worked really well?
  2. What are things in this paper that were confusing or unclear to you?
  3. Does the writer provide enough details of writing?
    - a. If the answer is yes, which examples do the best description of the tools?
- Why?
- b. If the answer is no, point out where more examples should be added.
Point out if any examples should be deleted.

4. Range each piece of writing on a scale from A to C. A is good. B is fair. C is poor.

Introduction =

Body1 =

Body2 =

Body3 =

Conclusion

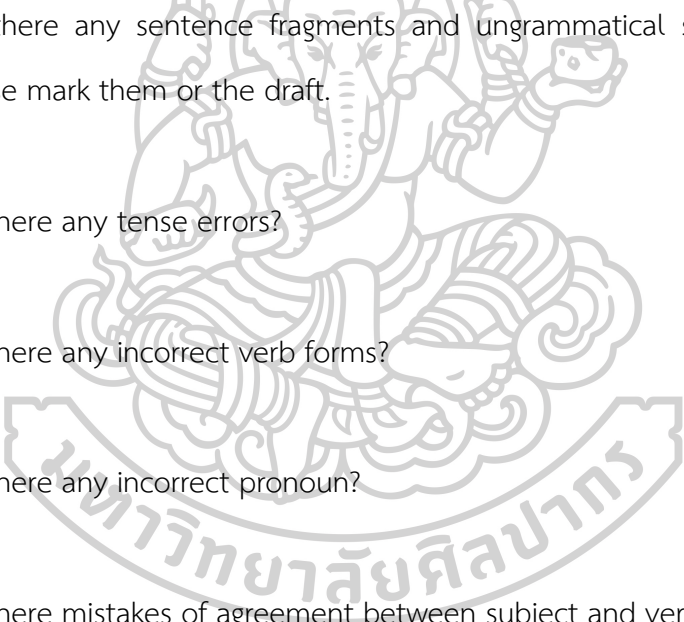
5. For each piece of writing you scored poor, make a suggestion for improvement.

Handout # 8 'Language Checklist'

Responder _____ Writer _____

Language Checklist

Check your peer's writing by looking at language usage. The questions below can guide you to check for grammatical correctness.

-
1. Are there any sentence fragments and ungrammatical sentences? If "yes" please mark them on the draft.
  2. Are there any tense errors?
  3. Are there any incorrect verb forms?
  4. Are there any incorrect pronouns?
  5. Are there mistakes of agreement between subject and verb?
  6. Are there any spelling, punctuation or capitalization errors?
  7. Are there any word choice problems?
  8. Other?

ตัวอย่างงานเขียนและกิจกรรมของผู้เรียน

ตัวอย่างงานเขียนและกจิกรรมของผู้เรียน

The screenshot shows a Facebook group page for 'Writing2_62_3'. The page header includes the URL 'facebook.com/groups/532198567339317/' and the group name 'Writing2_62_3'. The main content area features a post by Kiki Pornnipa, a founding member, dated 28 January at 22:42. The post title is 'นางสาว พรนิกา สรรพศรีงัฒพาทา 61181020239' and the content is 'ภาษาอังกฤษกลุ่ม 2 first draft Argumentative'. The post includes a screenshot of a Microsoft Word document with the following text:

Wearing student uniform is good for us

Wearing student uniform has both advantages and disadvantages. The advantage is that it is tidy and polite. And the disadvantage is it not beautiful and not modern.

Wearing student uniform indicate that we are student. And also indicates being a knowledgeable person. In addition, wearing student uniform it shows the order of the society, which shows that there is a clear order of how students must dress and scope of conduct.

Some students like to dress fashionably. They don't like to wear student uniform. They believe that education is not about dressing and education doesn't depend on dressing. Therefore, wearing student uniform is not what they want.

In conclusion, wearing student uniform is not good. Actually it looks neat and tidy. But generally students like to wear clothes that they like more than school uniform.

Below the post is a list of group members, including 'English T.Pong G.1+2', 'Advisee 58', 'ภาษาภาษาอังกฤษ 6...', 'OMG', 'สอนภาษาญี่ปุ่น...', 'รถบ้านมือสอง...', 'ซิว-ฮวย ของดีทาง...', 'ผมมีเสื้อตัวร่น...', 'Pokémon Tower Battle', 'จรรยาบรรณฯ 2020...', '#คืองานสารวัตร...', 'รวมแบบบ้าน', 'ทำงาน-ฝึกงาน แ...', 'ใบร ไลดา...', and 'Writing2_62_2'. The right sidebar shows 'SUGGESTED MEMBERS' with options to 'Invite Member' for 'เจ๊ป๊อ จอปปี้', 'Sakuda Siboomingrot', and 'Nathawat Suayingnam'. It also features 'CREATE NEW GROUPS' with the text 'Groups make it easier than ever to share with friends, family and teammates.', 'RECENT GROUP PHOTOS', and 'Suggested Groups' including 'ขานานาน' and 'ผู้สอนสอนทำข้อ 1 ถึง 2 และ...'. The bottom right corner has a notification: 'Activate Windows. Go to Settings to activate Windows.'

องค์ประกอบและเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนงานเขียน

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	4	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	มีความรู้เรื่องที่เขียนดี เขียนได้ ความดี ขยายความได้อย่าง ต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เนื้อหา เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน
	3	ดี-ปานกลาง	มีความรู้เรื่องที่เขียนบ้าง เขียนพอ ได้ความ พอที่จะขยายความ ต่อเนื่องและเนื้อหาส่วนใหญ่ เกี่ยวกับเรื่องที่ให้เขียนแต่ขาด รายละเอียด
	2	พอใช้-อ่อน	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนอย่างเขียน ได้ความน้อย ไม่สามารถขยาย ความได้
	1	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียนเลยเขียน ไม่ได้ใจความเขียนไม่ตรงประเด็น หรือประเมินไม่ได้
การเรียบเรียงความคิด	4	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	เขียนความเรียงได้อย่างสละสลวย ความคิด แสดงความคิดเห็นได้ อย่างชัดเจนและมีเหตุผลมา สนับสนุนเขียนได้ความกะทัดรัด และตรงจุด สามารถเรียบ เรียงความคิดได้ดี ประมวล ความคิดอย่างมีเหตุผล แสดง ความคิดอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	3	ดี-ปานกลาง	บางครั้งความคิดไม่ต่อเนื่อง ประมวลความคิดไม่ถี่นักแต่ยัง จับใจความสำคัญได้ ไม่ค่อยมีรายละเอียดมาสนับสนุนมากนักเขียนมีเหตุผลแต่ขาดลำดับความคิด
	2	พอใช้-อ่อน	เขียนไม่ถี่นัก ความคิดยังสับสนหรือไม่ต่อเนื่อง ขาดการลำดับความคิดและการพัฒนาความคิด
	1	อ่อนมาก	เขียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีการประมวลความคิดหรือเขียนน้อยมากจนประเมินไม่ได้
การใช้ศัพท์	4	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	ใช้ศัพท์ที่มีความหมายลึกซึ้ง เลือกใช้ศัพท์และสำนวนได้อย่างเหมาะสม ใช้ศัพท์รูปจริง ใช้สำนวนการเขียนที่เหมาะสม
	3	ดี-ปานกลาง	ใช้ศัพท์ได้ตามความต้องการ บางครั้งใช้ศัพท์และสำนวนไม่ถูกต้องแต่สื่อความหมายได้
	2	พอใช้-อ่อน	ใช้ศัพท์ในวงจำกัด ใช้ศัพท์และสำนวนผิดบ่อย ๆ และไม่สามารถสื่อความได้

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	1	อ่อนมาก	ใช้ศัพท์จากภาษาแรก มีความรู้เรื่องศัพท์ สำนวนและรูปคำน้อย มีข้อมูลน้อยเกินกว่าการประเมินได้
การใช้ไวยากรณ์	4	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	ใช้รูปประโยคซับซ้อนได้ดี มีข้อผิดพลาดน้อยมาก ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประธานและกริยา การใช้กาล รูปนามพหูพจน์ การเรียงลำดับคำ คำนำหน้า คำสรรพนามและบุรพบท
	3	ดี-ปานกลาง	ใช้รูปประโยคได้ถูก แต่เป็นแบบง่าย ๆ มีข้อผิดพลาดน้อย ในเรื่องโครงสร้างของประโยค มีข้อผิดพลาดหลายแห่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์การใช้กาลรูปนามพหูพจน์ระหว่างประธานและกริยา การเรียงลำดับคำ คำนำหน้า คำสรรพนาม และบุรพบท แต่ข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน
	2	พอใช้-อ่อน	มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในเรื่องโครงสร้างของประโยค พบข้อผิดพลาดบ่อยในเรื่องการใช้รูป

ตาราง 1 (ต่อ)

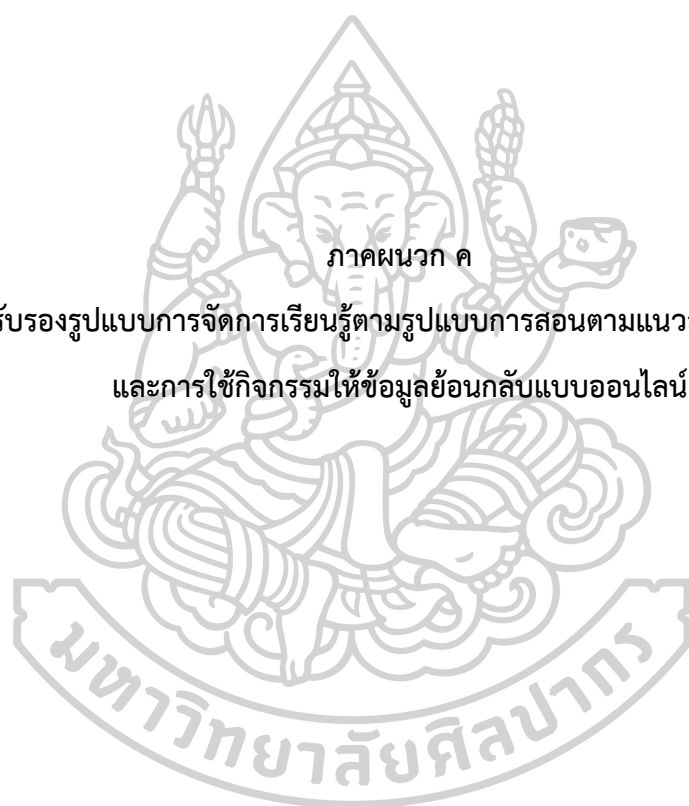
องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
			ปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่าง ประธานและกริยา การใช้กาลรูป นามพหูพจน์ การเรียงลำดับคำ คำ นำหน้า คำสรรพนาม และบุพบท และเขียนเป็นช่วง ๆ โดยเว้นคำ
	1	อ่อนมาก	ข้อผิดพลาดมีมากจับใจความไม่ได้ ไม่รู้เรื่องของโครงสร้างของ ประโยค พบแต่ที่ผิด สื่อความ ไม่ได้
การใช้เครื่องหมาย วรรคตอน ตัวสะกด อักษรนำ และการ ขึ้นย่อหน้า	4	ยอดเยี่ยม-ดีมาก	มีความรู้ในเรื่องกฎเกณฑ์ของการ เขียนดี มีข้อผิดพลาดน้อยมากใน เรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรค ตอน การใช้อักษรนำและการขึ้นที่ ย่อหน้า
	3	ดี-ปานกลาง	พบข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ อักษรนำและการขึ้นย่อหน้าเป็น บางครั้ง แต่ไม่ทำให้ความหมาย เปลี่ยน
	2	พอใช้-อ่อน	พบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งในเรื่อง ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน หน้า เขียนลายมืออ่านไม่ออกจับ ความไม่ได้

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	1	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ของการเขียนเลย พบแต่ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำและการขึ้นย่อหน้าเขียนไม่เป็นตัว มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินได้

ภาคผนวก ค
ผลการรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค้ความรู้
และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์

ตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1

ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรูปแบบ						
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	✓				
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย		✓			
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน		✓			
ด้านเนื้อหา						
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	✓				
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน		✓			
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม		✓			
7.	เนื้อหา มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
8.	เนื้อหา มีความหลากหลายและน่าสนใจ	✓				
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	✓				
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์		✓			
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน	✓				
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว	✓				
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง	✓				
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
14.	รูปแบบช่วยเสริมความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	✓				
15.	รูปแบบเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	✓				
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ		✓			
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ		✓			

ตารางที่ 9 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2

ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรูปแบบ						
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	✓				
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	✓				
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน		✓			
ด้านเนื้อหา						
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา		✓			
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน	✓				
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม	✓				
7.	เนื้อหา มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
8.	เนื้อหา มีความหลากหลายและน่าสนใจ		✓			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	✓				
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์	✓				
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน	✓				
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว		✓			
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง		✓			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
14.	รูปแบบช่วยส่งเสริมความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	✓				
15.	รูปแบบฯ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ		✓			
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ		✓			
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ		✓			

ตารางที่ 10 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3

ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรูปแบบ						
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน		✓			
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย		✓			
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน	✓				
ด้านเนื้อหา						
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	✓				
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน		✓			
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม		✓			
7.	เนื้อหา มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
8.	เนื้อหา มีความหลากหลายและน่าสนใจ	✓				
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	✓				
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์	✓				
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน	✓				
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว	✓				
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง		✓			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
14.	รูปแบบช่วยส่งเสริมความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	✓				
15.	รูปแบบเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ		✓			
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ		✓			
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ		✓			

ตารางที่ 11 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4

ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรูปแบบ						
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	✓				
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	✓				
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน		✓			
ด้านเนื้อหา						
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา		✓			
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน		✓			
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม	✓				
7.	เนื้อหา มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
8.	เนื้อหา มีความหลากหลายและน่าสนใจ		✓			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	✓				
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์		✓			
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน		✓			
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว	✓				
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง		✓			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
14.	รูปแบบช่วยเสริมความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	✓				
15.	รูปแบบเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ		✓			
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ	✓				
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ	✓				

ตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5

ผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านรูปแบบ						
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	✓				
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย		✓			
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน		✓			
ด้านเนื้อหา						
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา		✓			
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน	✓				
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม		✓			
7.	เนื้อหา มีระดับความยากเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
8.	เนื้อหา มีความหลากหลายและน่าสนใจ		✓			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	✓				
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์		✓			
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน	✓				
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว	✓				
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง	✓				
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
14.	รูปแบบช่วยเสริมความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	✓				
15.	รูปแบบเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ		✓			
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ		✓			
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ		✓			

ตารางที่ 13 สรุปผลการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลเฉลี่ยการประเมินรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	อันดับ
ด้านรูปแบบ					
1.	รูปแบบการสอนน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียน	4.8	0.40	มาก	1
2.	รูปแบบการสอนมีกระบวนการที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.4	0.49	มาก	2
3.	รูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนมีเป้าหมายที่ชัดเจน	4.2	0.40	มาก	3
ด้านเนื้อหา					
4.	เนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา	4.4	0.49	มาก	1
5.	เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน	4.4	0.49	มาก	1
6.	เนื้อหาเรียงตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม	4.4	0.49	มาก	1
7.	เนื้อหาไม่มีความยากเหมาะสมกับผู้เรียน	4	0.00	มาก	2
8.	เนื้อหาไม่มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.4	0.49	มาก	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
9.	กิจกรรม ขั้นก่อนเขียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมทรัพยากร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเพื่อเตรียมเขียนงานของตนเอง	5	0.00	มากที่สุด	1
10.	กิจกรรม ระหว่างเขียน (ฉบับร่างที่ 1) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเรื่องของความผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์	4.4	0.49	มาก	3
11.	กิจกรรม ขั้นหลังเขียน การใช้สื่อสังคมออนไลน์มาเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนแบบรวมถึงเป็นเครื่องมือในการปรับแก้งานเขียน เป็นตัวช่วยแก้ปัญหาการจำกัดเรื่องระยะเวลาในการกิจกรรมในชั้นเรียน	4.8	0.40	มาก	2
12.	กิจกรรมมีความหลากหลาย มีการใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานอย่างลงตัว	4.8	0.40	มาก	2
13.	การผสมผสานสื่อสังคมออนไลน์เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปิดช่องทางให้ผู้เรียนได้สื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง	4.4	0.49	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
14.	รูปแบบช่วยส่งเสริมความสามารถทางด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	5	0.00	มากที่สุด	1
15.	รูปแบบฯเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ	4.2	0.40	มาก	2
16.	รูปแบบช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและแรงจูงใจในการเขียนเรียงความ	4.2	0.40	มาก	2
17.	ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนโดยใช้รูปแบบ	4.2	0.40	มาก	2
คะแนนเฉลี่ยรวม		4.47	0.37	มาก	

ภาคผนวก ง ตารางข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน						
1. ท่านใช้วิธีสอน เขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษเป็น รูปแบบกลุ่มหรือ เดี่ยวเพราะเหตุใด	ใช้วิธีสอนเขียน เรียงความในรูปแบบ เดี่ยว ไม่ได้จัดกลุ่ม ให้นักศึกษาแต่อย่าง ใด	ใช้รูปแบบการสอน เขียนเรียงความแบบ เดี่ยว เพราะรู้สึกว่า นักศึกษาสามารถ บริหารจัดการเวลา ได้อย่างเมยำก	ในการจัดการเรียน การสอนข้าพเจ้าได้ใช้ วิธีการจัดการเรียน การสอนแบบกลุ่ม เพราะคิดว่านักศึกษา จะสามารถช่วยกัน ระดมความคิดใน กระบวนการเขียน เรียงความ	จัดกิจกรรมการเรียน การสอนเขียนแบบ เดี่ยว เนื่องจาก นักศึกษามีอิสระใน การคิด ไม่ต้องยึดติด กับความคิดเพื่อน คนอื่น ๆ	ทำการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนแบบ เดี่ยว เนื่องจากเห็นว่า การจัดการเรียนการ สอนเขียนนั้นไม่ จำเป็นต้องจัดการ เรียนการสอนแบบ กลุ่ม	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏลำปางส่วนใหญ่จัดการ เรียนการสอนทั้งชั้นการ เขียนในรูปแบบกิจกรรม เดี่ยว โดยไม่ค่อยเห็น ความสำคัญของกิจกรรม กลุ่ม
2. ท่านคิดว่า ระยะเวลาที่ผู้เรียน ได้ใช้ในกิจกรรม การเขียนเรียงความ ในห้องเรียนนั้น มี ความเหมาะสม หรือไม่อย่างไร	ในเรื่องของ ระยะเวลาที่ผู้เรียน ได้ใช้ในการเขียน เรียงความใน ห้องเรียนที่จำกัด และไม่เพียงพอ จึง ทำให้งานเขียนของ ผู้เรียนนั้นออกมาไม่ มีคุณภาพ	ผู้เรียนมีเวลาในการ เขียนเรียงความใน ห้องเรียนที่จำกัด และไม่เพียงพอ จึง ทำให้งานเขียนของ ผู้เรียนนั้นออกมาไม่ มีคุณภาพ	ในการจัดการเรียน การสอนทักษะการ เขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษนั้น ถ้า ผู้สอนไม่จัดให้ผู้เรียนมี ระยะเวลาในการเขียน ที่เพียงพอ ก็จะทำให้	ด้วยการจัดการเรียน การสอนเขียน เรียงความ ภาษาอังกฤษใน ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้า คิดว่า ยังคงเป็นการ จัดการเรียนการ	ระยะเวลาที่ให้ นักศึกษาเขียน เรียงความในห้องเรียน นั้นยังคงไม่เพียงพอต่อ นักศึกษาที่จะทำให งานเขียนออกมาอย่าง มีคุณภาพ	ในปัจจุบันนี้การสอนเขียน เรียงความภาษาอังกฤษ นั้น ส่วนใหญ่ยังอยู่ใน รูปแบบดั้งเดิม เพราะฉะนั้นทุกขั้นตอน ของการจัดการเรียนการ สอนเขียนนั้นจะเน้นให้จบ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาของผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	เพียงพอต่อการ เขียนทำให้ผลงาน เขียนของตัวเองนั้น ออกมาไม่ดี	งานเขียนของผู้เรียน นั้นออกมาไม่มี คุณภาพ	สอนที่เป็นแบบเดิม ที่ยังไม่ให้ผู้เรียน ต้องทำกิจกรรมการ เขียนในคาบ หรือใน ห้องเรียนเพียงอย่าง เดียว ผู้เรียนจึงถูก จำกัดด้วยระยะเวลา ในการเขียน ส่งผล ให้งานเขียนของ นักศึกษาชั้นนั้น ออกมา ไม่ได้เท่าที่ควร			ในห้องเรียนหรือจบในคาบ เรียน ส่งผลให้นักศึกษามี เวลาที่จำกัดในการเขียน เรียงความภาษาอังกฤษ จึงทำให้งานเขียนของ นักศึกษานั้น ออกมาไม่ดี เท่าที่ควร

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
3. ทานคิดว่า ขั้นตอนการปรับแก้ งานเขียนใน ปัจจุบันมีความ เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	บางครั้งในกิจกรรม การสอนการเขียน เรียงความนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้ กระบวนการปรับแก้ งานเขียนเลย จึงทำ ให้งานเขียนของ ผู้เรียนออกมาไม่ได้ เท่าที่ควร	เนื่องจากเป็น กิจกรรมที่จัดขึ้นใน ห้องเรียน ด้วย ระยะเวลาที่จำกัด จึงทำให้ กระบวนการปรับแก้ งานเขียนนั้น ไม่ได้ ออกมาดีเท่าที่ควร	ข้าพเจ้าคิดว่า กระบวนการปรับแก้ ค่อนข้างมีระยะเวลาที่ จำกัด จึงส่งผลให้ ผู้เรียนไม่สามารถ ตรวจให้ข้อมูล ย้อนกลับและแก้ไข งานของตัวเองได้อย่าง ละเอียดมากพอ	การจำกัดเวลาในชั้น เรียนนั้นก็เป็นส่วน หนึ่งที่ทำให้ กระบวนการปรับแก้ งานเขียนของ นักศึกษาไม่มี ประสิทธิภาพ พอ	นักศึกษาไม่สามารถ ปรับแก้ไขงานเขียน ของตนเอง และให้ ข้อมูลย้อนกลับเพื่อน ได้ในระยะเวลาที่ จำกัด	เนื่องจากการจัดการเรียน การสอนทักษะการเขียน เรียงความภาษาอังกฤษใน ปัจจุบันนั้นยังคงเป็นแบบ ดั้งเดิม จึงทำให้ กระบวนการให้ข้อมูล ย้อนกลับและการปรับแก้ งานเขียนของนักศึกษานั้น ค่อนข้างมีระยะเวลาที่ จำกัด ส่งผลให้นักศึกษาให้ ข้อมูลย้อนกลับและ ปรับแก้งานเขียนของ ตัวเองไม่รอบคอบมากพอ อาจจะมีส่วนประเด็นที่ตก หล่นไป ส่งผลให้งานเขียน ของนักศึกษานั้นออกมาไม่ ดีเท่าที่ควร

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์
4. ท่านคิดว่าในการจัดการเรียนการสอนเขียนใน ปัจจุบันนี้มีช่องทางติดต่อสื่อสาร เพื่อน หรือผู้ให้ข้อเสนอแนะในการ ปรับแก้งานเขียนมีความเหมาะสมแล้ว หรือไม่อย่างไร	ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่า ช่องทางที่จะ ได้ติดต่อสื่อสารกัน ระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอนนั้น ยังมีไม่ มากพอ เนื่องจากผู้เรียนและผู้สอนเอง จะมีโอกาสพบเจอกันเพียงแค่นั้น ห้องเรียนเท่านั้น ซึ่ง จะส่งผลเสียแก่ผู้เรียน เนื่องจากถ้า ผู้เรียนเกิดปัญหาอะไร ในขณะทำงานเขียนกลับไปปรับแก้	ช่องทางสื่อสาร ติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือ แม้กระทั่งผู้เรียนกับผู้เรียนเองก็ตาม มี ช่องทางการติดต่อสื่อสารกัน ค่อนข้างน้อย จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีที่ ปรึกษาหรือในขณะเรียน	ผู้เรียนสามารถขอความช่วยเหลือ หรือ ขอคำแนะนำจากผู้สอนหรือ เพื่อนๆ คน อื่น ๆ ได้เฉพาะขณะที่ผู้เรียนเขียน เมื่อหมดคาบผู้เรียนก็จะไม่สามารถขอ ความเห็นจากผู้สอนได้ เนื่องจากเราขาด ช่องทางสื่อสารซึ่งกันและกัน	ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนมีเพียง ช่องทางเดียว คือ ในชั้นเรียนเท่านั้น ถือ ว่ามีช่องทางการสื่อสารกันน้อยมาก ๆ ผู้เรียนต้องรอเป็นเวลา 1 อาทิตย์กว่า จะได้เจอผู้สอนในหอเรียนอีกครั้ง หนึ่ง	ควรจัดสภาพแวดล้อมและทรัพยากรในการจัดการเรียนการสอน ให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่องทางในการติดต่อสื่อสารกัน ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนควรมีช่องทาง การติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย แต่ใน ความเป็นจริงนั้น ผู้เรียนและผู้สอนมี โอกาสพบเจอกันเพียงแค่นั้นเรียนเท่านั้น	หลังหมดเวลาในคาบเรียนแล้ว ผู้เรียนแทบจะไม่ มีโอกาสในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อน หรือผู้สอนเพื่อ ขอข้อเสนอแนะในการปรับแก้ งานเขียนของตน ต้องใช้เวลารอ ประมาณ 1 สัปดาห์เพื่อที่จะได้พบเจอเพื่อน และผู้สอนอีกครั้ง ซึ่งเป็น ระยะเวลาที่ยาวนานกว่าที่จะ ได้ปรับแก้งานเขียนที่ ยาวนานเกินไป

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์
5. ท่านคิดว่าหัวข้อ งานเขียนควรจะมี ลักษณะอย่างไร	ที่บ้าน ผู้เรียนก็จะไม่ สามารถสอบถาม หรือขอความ ช่วยเหลือจากผู้สอน ได้เลย ข้าพเจ้าคิดว่า หัวข้อ งานควรจะเป็น หัวข้อเรื่องที่ผู้เรียน ได้พบเจอใน ชีวิตประจำวันของ ผู้เรียนอยู่แล้ว ผู้เรียนจะค้นหา ความรู้เดิมมา ประกอบการทำงาน เรียนรู้อย่างมี เรียงความได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	หัวข้องานเขียนควร มีความหลากหลาย ในเรื่องของรูปแบบ งานเขียน อย่างเช่น งานเขียนเชิงเล่า เรื่อง งานเขียนเชิง โต้แย้ง งานเขียนเชิง เหตุผล เป็นต้น และ ที่สำคัญ หัวข้องาน เขียนควรเป็นเรื่องที่ ผู้เรียนคุ้นเคย	หัวข้องานเขียนควร เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ ผู้เรียนได้พบเจอใน ชีวิตประจำวัน เพื่อจะ ได้นำความรู้เดิมนั้นมา เขียนเป็น supporting idea ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	หัวข้องานเขียนควร มีความหลากหลาย และมีควมเป็น general ไม่ เฉพาะเจาะจงไปใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียน ได้เจอใน ชีวิตประจำวันอยู่ แล้ว	หัวข้อควรเป็นเรื่องที่ ผู้เรียนคุ้นเคยดี หรือ เป็นเรื่องที่ผู้เรียนได้ พบเจอใน ชีวิตประจำวัน เพื่อให้ ผู้เรียนสามารถผลิต งานเขียนออกมาได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	อาจารย์ผู้สอนทุกคนมี ความเห็นว่าเป็นหัวข้อที่ ผู้เรียนคุ้นเคย อาจจะเป็น หัวข้อที่ผู้เรียนได้พบเจอใน ชีวิตประจำวันของผู้เรียน อยู่แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนได้มี ความรู้พื้นฐานเพื่อนำมา เขียนเรียงความได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
6. ท่านคิดว่าผู้เรียน มีโอกาสในการ ซักถามในห้องเรียน มากนักน้อยเพียงใด	ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ กล้าที่จะยกมือถาม ในห้องเรียน เนื่องจากอาจจะอาย เพื่อนคนอื่น	เนื่องจากผู้เรียนใน ชั้นเรียนมีจำนวน ค่อนข้างมาก จึงทำ ให้คนที่มีโอกาสใน การซักถามนั้น มี ความไม่ทั่วถึง	นักศึกษาค่อนข้างมี ความอายเพื่อนใน ห้องเรียนจึงไม่กล้ายก มือถามต่อหน้าเพื่อน ในชั้นเรียน	โอกาสสอบถามใน ชั้นเรียนนั้นถือว่า น้อยมาก ๆ เพราะ เมื่อผู้เรียนอยู่ในกลุ่ม คนมาก ๆ อาจจะ เกิดความรู้สึกเป็น อายที่จะถาม จึงทำ ให้อีกโอกาสในการ ซักถามของผู้เรียน นั้นหายไปด้วย	เมื่อนักศึกษามีปัญหา ในกิจกรรมการจัดการ เรียนการสอน หรือไม่ เข้าใจในบางประเด็น นักศึกษากลับไม่ยกมือ ถาม เนื่องจากมีอาก ายอายเพื่อนในห้อง	อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มี ความคิดเห็นตรงกันว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความ เขินอาย ไม่กล้าที่จะถาม ในชั้นเรียน จึงทำให้ผู้เรียน เสียโอกาสในการซักถาม

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
7. ทานคิดว่าการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีการใช้เทคโนโลยีในปัจจุบัน มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ไม่ค่อยประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากนัก แต่ไหนอย่างไรร	ข้าพเจ้าคิดว่าการจัดการเรียนการสอนมีการเขียนเรื่องความใน ปัจจุบันนี้ ส่วนมากเป็นการสอนแบบดั้งเดิม ไม่ค่อยประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากนักแต่ไหนอย่างไรร	การจัดการเรียนการสอนเขียนเรื่องความใน ปัจจุบันนี้ มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนน้อยมาก ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายกับกิจกรรมการเรียน	การจัดการเรียนการสอนเขียนเรื่องความในเบื้องต้นในแต่ละขั้นตอนที่ซับซ้อน จึงกิจกรรมที่ซับซ้อน จึงทำให้เรียนอาจจะรู้สึกเบื่อหน่ายกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน เพราะฉะนั้นการนำเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนั้นถือว่าเป็นตัวช่วยที่ดี แต่ใน	ข้าพเจ้าเห็นว่าการจัดกิจกรรมการสอนเขียนเรื่องความในภาษาอังกฤษในปัจจุบันค่อนข้างเป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นความใน traditional จึงไม่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนสักเท่าไร	การเขียนเรื่องความในนั้นเป็นการสอนที่ค่อนข้างซับซ้อน รวมถึงผู้สอนการเขียนเรื่องความในใหญ่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย จึงอาจจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย	อาจารย์ผู้สอนส่วนมากเห็นด้วยว่าการสอนที่กระชับ ไม่ค่อยได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่กระชับ การใช้อังกฤษเท่าที่ควรทำให้บรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระชับ การเขียนภาษาอังกฤษออกมาในลักษณะของการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิม (Traditional Instruction) อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์
			ความเป็นจริงเราจะเห็นได้น้อยมาก ๆ ว่าผู้สอนจะนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษ	4		ก็เป็นได้
ด้านผู้เรียน						
1. ท่านคิดว่าผู้เรียนมีโอกาสซักถามอย่างเต็มที่หรือไม่ อย่างไร	ผู้เรียนในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนค่อนข้างเยอะ ทำให้ไม่ค่อยกล้าซักถามเพราะอาจจะรู้สึกเขินอาย	ผู้เรียนมักจะรู้สึกเขินอายที่จะซักถามเมื่ออยู่รวมกันกับคนหมู่มาก ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการซักถามอีกด้วย	ผู้เรียนมีช่องทางที่จะติดต่อสื่อสารเพื่อที่จะซักถามผู้สอนเพียงแต่ในชั้นเรียนเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าผู้เรียนไม่กล้าที่จะถามผู้สอนในห้องเรียน ผู้เรียนก็จะขาดโอกาสในการซักถาม	โอกาสในการซักถามของผู้เรียนนับถือว่าน้อยมาก ๆ เพราะผู้เรียนมีโอกาสดูแลผู้สอนได้เพียงแค่นั้นเท่านั้น	เนื่องจากในห้องเรียนแต่ละห้องมีผู้เรียนเป็นจำนวนมากจึงเป็นไปได้ที่ผู้เรียนทุกคนจะไม่มีโอกาสในการซักถามอย่างทั่วถึง	จำนวนผู้เรียนในห้องเรียนแต่ละห้องมีค่อนข้างเยอะ อาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกเขินอายที่จะซักถามผู้สอนถึงประเด็นที่ตนเองสงสัย หรือยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นผู้สอนควรจัดให้มีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
2. ท่านคิดว่าผู้เรียน มีโอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียน ด้วยกันเองหรือไม่ อย่างไร	ในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้เรียน เช่นเดียวกัน ผู้เรียน ไม่ค่อยมีโอกาสใน การแสดงความ คิดเห็นในชั้นเรียน สักเท่าไร เนื่องจาก ในชั้นเรียนนั้น เพื่อนร่วมชั้นเรียน เป็นจำนวนมาก อาจจะเป็นสาเหตุทำให้ ผู้เรียนเกิดความ อายในการ	ผู้สอนควรจัดหา ช่องทางที่ หลากหลายให้ผู้เรียน ได้มีโอกาส ติดต่อสื่อสารกัน ระหว่างผู้เรียนกับ ผู้เรียนและผู้เรียน กับผู้สอนเพื่อ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นซึ่งกันและกัน แต่ในการจัดการ เรียนการสอนใน ปัจจุบันนี้ เราจะ	ผู้เรียนแทบจะไม่มี โอกาสในการ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นระหว่างผู้เรียน และผู้เรียน และ ระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอนเองก็ตาม อาจ เป็นเพราะจำนวน ผู้เรียนในชั้นเรียน จำนวนมาก	ถือว่าผู้เรียนมีโอกาส ในการแลกเปลี่ยน ความรู้แบบน้อยมาก เพราะว่าใน ห้องเรียนมีผู้เรียน เป็นจำนวนมากจึง ทำให้สัดส่วนของ ผู้เรียนที่มีโอกาส แลกเปลี่ยนความรู้ ในห้องเรียนนั้นมี จำนวนไม่ถึงร้อยละ 15 ของผู้เรียน ทั้งหมด ส่วนผู้เรียน	ผู้สอนควรจะสร้าง บรรยากาศในชั้นเรียน ให้เอื้อต่อการ แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่ง กันและกัน ระหว่าง ผู้เรียนและผู้เรียนและ ระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอน เพราะในการ จัดการเรียน การสอนเขียน เรียงความ ภาษาอังกฤษใน ปัจจุบันเน้นการ	ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนและ ผู้สอน ในห้องเรียนแต่ละห้องมี จำนวนผู้เรียนเป็นจำนวน มาก จึงทำให้โอกาสในการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับผู้เรียนและผู้เรียนเอง มี อย่างไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นผู้สอนควรจัด ให้มีช่องทาง ติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้สอน

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์
3. ท่านคิดว่าผู้เรียน มีความมั่นใจในการ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็น/การให้ ข้อมูลย้อนกลับ หรือไม่อย่างไร	ผู้เรียนยังไม่มีความ มั่นใจเท่าที่ควรใน การแลกเปลี่ยน ความเห็นหรือการ ให้ข้อมูลย้อนกลับ เพราะอาจจะเป็น เพราะความไม่มั่นใจ ในความสามารถของ ตนเอง และความ เกรงใจเพื่อน	เห็นได้ว่า ยังเป็นการ จัดการเรียนการ แบบดั้งเดิม ซึ่ง ผู้เรียนทำหน้าที่ เพียงแค่นั่งเรียน ฟัง ในสิ่งที่ครูสอน เท่านั้น	ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจ ในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับเพื่อน คนอื่น ๆ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในกิจกรรม การให้ข้อมูลย้อนกลับ เห็นได้ชัดว่าผู้เรียนเกิด ความเกรงใจ ส่งผลให้ การให้ข้อมูลย้อนกลับ งานเขียนของผู้เรียน	ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกันใน ชั้นเรียนเพื่อให้ ผู้เรียนนำเอาข้อมูล ที่ได้จากการ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นจากเพื่อนใน ห้องเรียนนำไปเขียน เป็นงานเขียนของ	ผู้เรียนยังมีความรู้สึก กลัวที่จะตอบ คำถามที่เพื่อน และ อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้เรียนยังไม่มีความ มั่นใจในตัวเอง	การให้ข้อมูลย้อนกลับของ ผู้เรียนนั้นยังไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากอาจจะเกิดมา จากความไม่มั่นใจใน ความสามารถของตนเอง ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ งานเขียนเพื่อน และ อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้เรียนยังมีความรู้สึก

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา	
4. ท่านคิดว่าผู้เรียนใช้เวลาในการเขียนอย่างไรเพียงพอหรือไม่อย่างไร	การจัดกิจกรรมการสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษนั้นเป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษนั้นเป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษนั้นเป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการสอนเขียนเรียงความ	ระยะเวลาในการเขียนเรียงความในห้องเรียนนั้นยังไม่เพียงพอต่อผู้เรียนเนื่องจากเวลาเรียนในคาบเรียนนั้นมีความสั้นจำกัดจึงส่งผลให้กิจกรรม	เวลาเรียนในห้องเรียนนั้นมีความจำกัดผู้เรียนจึงมีความต้องการเรียนในเวลาว่างของตนเองอย่างจำกัด	นักศึกษาใช้เวลาในการเขียนไม่เพียงพอต่อการผลิตงานเขียนที่มีความคุณภาพดีเนื่องจากเวลาเรียนในห้องเรียนนั้นมีความสั้นจำกัด	บรรยายภาคในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้รู้สึกผ่อนคลาย มีความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้สอน	บรรยายภาคในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้รู้สึกผ่อนคลาย มีความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้สอน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระชับการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีการสอนในเวลาว่างจำกัดแต่ละคาบค่อนข้างจำกัดทำให้ผู้เรียนรู้สึกถูกบีบบังคับด้วยระยะเวลาในห้องเรียน ส่งผลให้ผู้เรียน

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	<p>ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เวลาอย่างมาก เพื่อที่จะสร้างสรรค์งานเขียนของตัวเอง ออกมาอย่างดี เพราะฉะนั้น ระยะเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดในห้องเรียนนั้น ถือเป็นตัวการที่มาจำกัดความสามารถในการสร้างสรรค์งานของผู้เรียนเป็นอย่างมาก</p>	<p>การเรียนการสอนชั้นเรียนมีความน่าสนใจ มีเวลาน้อยตามไปด้วย</p>		<p>ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนผลิตงานเขียน ออกมาได้ดีเท่าที่ควร</p>	<p>ส่งผลให้งานเขียนออกมาไม่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>สร้างสรรค์งานเขียนออกมาอย่างไม่มีประสิทธิภาพ</p>

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
5. ท่านคิดว่าผู้เรียน มีเวลาในการให้ ข้อมูลย้อนกลับ อย่างไรเพียงพอ หรือไม่ อย่างไร	แน่นอนว่าการให้ ข้อมูลย้อนกลับงาน เขียนที่ต้น จำเป็นต้องใช้เวลาที่ เพียงพอ แต่การ จัดการเรียนการ เรียนการสอนที่ต้อง ใช้เวลานาน ซึ่งเวลา ในคาบเรียนนั้นมี ค่อนข้างจำกัด จึงทำ ให้เวลาในแต่ละชั้น การเรียนนั้นมี ค่อนข้างจำกัด รวมถึงขั้นตอนของ การให้ข้อมูล ย้อนกลับงานเขียนก็ เช่นกัน เมื่อผู้เรียน มี เวลาในการให้ข้อมูล	การจัดการเรียนการ สอนที่ทักษะการเขียน เร็วคือ ภาษาอังกฤษนั้นเป็น การจัดการเรียนการ เรียนการสอนที่ต้อง ใช้เวลานาน ซึ่งเวลา ในคาบเรียนนั้นมี ค่อนข้างจำกัด จึงทำ ให้เวลาในแต่ละชั้น การเรียนนั้นมี ค่อนข้างจำกัด รวมถึงขั้นตอนของ การให้ข้อมูล ย้อนกลับงานเขียนก็ เช่นกัน เมื่อผู้เรียน มี เวลาในการให้ข้อมูล	ระยะเวลาในการให้ ข้อมูลย้อนกลับงาน เขียนของผู้เรียนนั้น เรียนนั้น มีไม่เพียงพอ ต่อการที่ผู้เรียนจะให้ ข้อมูลย้อนกลับงาน เขียนที่มีคุณภาพได้ ส่งผลให้งานเขียนของ ผู้เรียนนั้นออกมาไม่มี คุณภาพเท่าที่ควร	การที่ผู้เรียนนั้นจะ ทำการให้ข้อมูล ย้อนกลับที่ละเอียด และมีคุณภาพมาก พอ ผู้เรียน จำเป็นต้องใช้เวลา ในการให้ข้อมูล ย้อนกลับที่มากกว่าพอ แต่การจัดการเรียน การสอนในปัจจุบัน นั้น เป็นการจัดกา เรียนการสอนที่ เกิดขึ้นในชั้นเรียน เท่านั้น ซึ่งมี ระยะเวลาที่จำกัด จึงทำให้ผู้เรียนมี เวลาในการให้ข้อมูล	เวลาที่ต้องใช้ใน กิจกรรมการให้ข้อมูล ย้อนกลับงานเขียนนั้น เป็นปัจจัยที่สำคัญมาก ในการปรับปรุงงาน งานเขียน เพราะฉะนั้นเราควรให้ เวลาที่มากกว่าพอสำหรับ กิจกรรมการให้ข้อมูล ย้อนกลับงานเขียน ซึ่ง ในปัจจุบันนั้นมีการ จัดการเรียนการสอน ทักษะการเขียน ยัง เป็นการจัดการเรียน การสอนในห้องเรียน ซึ่งมีระยะเวลาที่จำกัด มาก จึงทำให้	ระยะเวลาในกิจกรรมการ ให้ข้อมูลย้อนกลับใน ห้องเรียนเช่นเดียวกัน ที่ ผู้เรียนถูกบังคับด้วย เวลา ส่งผลให้การให้ข้อมูล ย้อนกลับงานเขียนของ เพื่อนนั้น ไม่ละเอียด เท่าที่ควรจะเป็น รวมถึง การให้ข้อมูลย้อนกลับของ ผู้เรียนนั้นยังไม่มี ประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์
6. ท่านคิดว่าผู้เรียน มีช่องทางในการ ติดต่อสื่อสารกับ ผู้เรียนด้วยกันเอง และผู้สอนอย่างไร หลากหลายหรือไม่ อย่างไร	ในการจัดการเรียน การสอนที่ขณะการ เขียนเรียงความนั้น ยังเป็นการจัดการ เรียนการสอนแบบ ดั้งเดิม ซึ่งผู้เรียนจะ ได้เจอกับผู้สอนเพียง แค่นั้นห้องเรียน เท่านั้น เมื่อหมด	ย้อนกลับที่ไม่ เพียงพอ ทำให้ ผู้เรียนไม่สามารถนำ ข้อมูลย้อนกลับงาน เขียน ไปปรับปรุง งานเขียนของตัวเอง ได้	ผู้เรียนมีช่องทางใน การติดต่อสื่อสารกับ ผู้สอนเพียงแค่นั้น เรียนเท่านั้น เพราะฉะนั้น หลังจาก ที่หมดคาบเรียนนั้น ผู้เรียนก็จะขาดโอกาส ในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นหรือขอความ	ย้อนกลับที่ไม่มาก พอ	ระยะเวลาที่ผู้เรียนใช้ ในกิจกรรมให้ข้อมูล ย้อนกลับงานเขียนนั้น ถูกจำกัดให้น้อยลง ตามไปด้วย ส่งผลให้ งานเขียนของผู้เรียน นั้นออกมาไม่มี คุณภาพ	จากการสัมภาษณ์พบว่า ช่องทางสื่อสาร ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้สอนมี เพียงแค่นั้นห้องเรียน เท่านั้น นั่นส่งผลให้ผู้เรียน ขาดโอกาสในการ ติดต่อสื่อสารกันเมื่อพบ ปัญหา หรือต้องการความ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา	
	คาบเรียน ผู้เรียนก็ จะไม่มีโอกาสพบ ผู้สอนเลย ถ้ามี ปัญหาหรือต้องการ ความช่วยเหลือใน เรื่องของการแก้ไข งานเขียนนั้น ผู้เรียน จำเป็นต้องใช้เวลา รอถึง 1 อาทิตย์ เพื่อให้ได้รับความ ช่วยเหลือ หรือ คำแนะนำ ซึ่ง ระยะเวลาที่รอคอย นั้นมันนานเกินไป ส่งผลให้ผู้เรียนนั้น เสียประโยชน์ในการ เรียนรู้	เป็นการจัดการเรียน การสอนที่เป็นแบบ ดั้งเดิม เน้นการ จัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้สอนเป็น สำคัญ เน้นการ จัดการเรียนการ สอนในห้องเรียน เป็นหลัก ผู้เรียนมี โอกาสพบเจอผู้สอน เพียงแค่วันเรียน เท่านั้น เพราะฉะนั้น ช่องทางในการ สื่อสารระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน ด้วยกันเอง และ ช่องทางในการ	ช่วยเหลือเมื่อพบ ปัญหา	ความช่วยเหลือหรือ คำแนะนำหลังจากที่ หมดคาบเรียน ผู้เรียนก็จะได้รับความ ช่วยเหลือหรือ คำแนะนำเหล่านั้น ในวันที่ ส่งผลให้ ผู้เรียนได้รับการ เรียนรู้ที่อยู่ตลอดเวลา	ช่วยเหลือ หรือ ต้องการคำแนะนำ ต่าง ๆ	ช่วยเหลือ ส่งผลให้ผู้เรียน ต้องใช้เวลารอถึง 1 อาทิตย์เพื่อที่จะมาพบ เพื่อนและผู้สอนอีกครั้ง หนึ่งในห้องเรียน ทำให้ ผู้เรียนเสียเวลาถึง 1 อาทิตย์เพื่อที่จะได้ ข้อคิดเห็นหรือความ ช่วยเหลือจากเพื่อน เพื่อ นำมาแก้ไขงานเขียนของ ตนเองให้สมบูรณ์	

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาออนไลน์ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
		สื่อสารระหว่าง ผู้เรียนและผู้สอนก็ ตาม เกิดขึ้นได้เพียง ในชั้นเรียนเท่านั้น ส่งผลให้ผู้เรียนมี โอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ระหว่างผู้เรียนด้วย กันเองและระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอนต้อง ใช้เวลาจริงถึง 1 อาทิตย์ กว่าจะได้มี โอกาสมาพบกันอีก ครั้งหนึ่ง				

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
7. ท่านคิดว่าผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนหรือไม่อย่างไร	ในปัจจุบันมีเทคโนโลยีมากมายที่อยู่รอบตัวผู้เรียน บางอย่างก็เป็นประโยชน์กับการจัดการเรียนการสอนส่วนบางอย่างก็ไม่เป็นประโยชน์กับการจัดการเรียนการสอนสักเท่าไร ทั้งที่ตัวผู้เรียนเองก็จะหยิบยืมเทคโนโลยีต่างๆที่อยู่รอบตัวผู้เรียนมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอนนั้น ไม่เอื้อต่อการให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ จึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้เทคโนโลยีในชั้นเรียน	ต้องยอมรับกันว่านักศึกษาในยุคปัจจุบันนี้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาน้อยมาก ๆ ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อการดูหนัง ฟังเพลงเท่านั้น ส่วนในกระบวนการจัดการเรียนการสอนจะไม่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การเขียนเรื่องความเรียง การสอนของ ผู้สอนในปัจจุบันนั้นยังคงเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม เพราะฉะนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียน	ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเทคโนโลยีอยู่ใกล้ตัวมาก ๆ อย่างเช่นโทรศัพท์มือถือ ก็มี function มากมาย เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การเขียนเรื่องความเรียง การสอนของ ผู้สอนในปัจจุบันนั้นยังคงเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม เพราะฉะนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียน	ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนในชั้นเรียน เนื่องจากผู้สอนออกแบบเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพราะผู้สอนทักษะการเขียนเรื่องความเรียง การสอนของ ผู้สอนในปัจจุบันนั้นยังคงเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม	ถ้าเราพูดถึงการใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียนนั้น ส่วนใหญ่เราจะเห็นผู้เรียนใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่นอุปกรณ์สื่อสารที่อยู่ใกล้ตัว หยิบยืมมาใช้ในระดับของการหาคำศัพท์เท่านั้น ส่วนในเรื่องของการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนั้นยังไม่เห็นผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเท่าที่ควร

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาออนไลน์ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	ใหญ่มักจะหยิบเทคโนโลยีต่างๆที่อยู่รอบตัว มาใช้สำหรับการสอน		ได้นำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม	ได้นำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในกระบวนการกิจกรรม		
ด้านผู้สอน						
1. ท่านคิดว่าอาจารย์จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาหรือไม่อย่างไร	ข้าพเจ้าคิดว่า อาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษหรือ อาจารย์ผู้สอน เขียนเรียงความ ภาษาอังกฤษนั้น การดำเนินการจัดทำ แผนการจัดการ เรียนการสอนโดยที่ไม่ได้ ทำการสำรวจ และวิเคราะห์ความ	ก่อนทำการจัด กิจกรรมการเรียน การสอนทักษะการ เขียนเรียงความนั้น ผู้สอนควรที่จะสำรวจความต้องการ จำเป็นเรียนรู้ พฤติกรรมของ ผู้เรียนต้องรู้ว่า ผู้เรียนชอบหรือไม่ ชอบอะไรมีความ	พฤติกรรมการเรียนรู้ ของผู้เรียนหรือ ธรรมชาติของผู้เรียน นั้นเป็นสิ่งสำคัญมากที่ เราจะต้องทำการ วิเคราะห์ก่อนเราทำ การออกแบบแผนการ จัดการเรียนรู้ แต่ใน ปัจจุบันนี้ครูผู้สอน ทักษะการเขียน เรียงความ	การออกแบบ แผนการจัดการ เรียนรู้วิชาทักษะ การเขียนหรือวิชา อื่นๆในสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับ ต้นๆคือพฤติกรรมการ เรียนรู้ของ นักศึกษา เพราะ การเรียนรู้ของ นักศึกษา เพราะ ผู้จัดการเรียนรู้อาจจะเป็น	ต้องยอมรับว่าใน ปัจจุบันนี้เราจะ หา อาจารย์ผู้สอนที่ ออกแบบแผนการสอน ให้มีความสอดคล้อง กับพฤติกรรมการ เรียนรู้ของนักศึกษาได้ ยากมากเพราะว่า ผู้สอนส่วนใหญ่ใน ปัจจุบันนี้ไม่ได้ทำการ ออกแบบแผนการสอน	จากการสัมมนาอาจารย์ ผู้สอนสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับ การจัดการเรียน การสอนที่ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จะจัด กิจกรรมการเรียน การสอนที่ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จะจัด กิจกรรมการเรียน การสอนที่ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษตามแผน การสอนที่ตัวเองได้ออกแบบ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์	
	ต้องการจำเป็นของผู้เรียน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าก่อนที่ครูผู้สอนจะทำกรออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้	สนใจในเรื่องที่สนทนา และนำข้อมูลที่ไปทำการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้	ภาษาอังกฤษนั้นจะออกแบบแผนการสอนตามความชอบหรือตามความสนใจของตนเองโดยไม่มีสนใจความต้องการจำเป็นของผู้เรียน	ปัจจัยสำคัญที่เราจะนำไปออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแผนการสอน รวมถึงในการเลือกเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาในสิ่งที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนหรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ	ปัจจัยสำคัญที่เราจะนำไปออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแผนการสอน รวมถึงในการเลือกเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเนื้อหาในสิ่งที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนหรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ	โดยไม่ได้คำนึงถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา สุดท้ายสิ่งที่เราสอนไปไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนหรือเนื้อหาที่ผู้เรียนค้นคว้าก็จะทำให้ผลการเรียนรู้ของ ผู้เรียนนั้น อยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ	ไว้ เพื่อให้บรรลุตามผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง แต่ไม่ได้คำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียนก่อนทำการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่บรรลุตามที่ต้องการ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
2. ท่านคิดว่า อาจารย์ใช้สื่อการ สอน/เทคโนโลยี สารสนเทศที่ หลากหลาย น่าสนใจ ทันสมัย เหมาะสมกับ เนื้อหา/กิจกรรม การเรียนรู้ที่กำหนด ไว้หรือไม่อย่างไร	เนื่องจากการสอน เขียนในยุคปัจจุบัน นั้นถือว่ยังเป็นการ สอนที่เน้นแบบ ดั้งเดิมหรือ traditional Approach ที่ยังเน้น บทบาทผู้สอนเป็น สำคัญในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน และใน	น้อยที่ออกแบบ แผนการจัดการ เรียนรู้ทั้งที่ยังไม่ เคยศึกษาพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนเลย	อาจารย์ผู้สอนอาจจะ ใช้สื่อเทคโนโลยีที่ อาจจะเหมาะสมกับ เนื้อหารายวิชาแต่เป็น เทคโนโลยีที่ล้าหลัง เกินไปจนทำให้ผู้เรียน รู้สึกเบื่อหน่ายกับการ เรียนการสอนไม่มีสิ่ง ดึงดูดและน่าสนใจ โดยส่วนมากผู้สอนก็ จะใช้เพียงแค่อี	ออกแบบแผนการ สอน ให้มีความ สอดคล้องกับ พฤติกรรม เรียนรู้ของผู้เรียน	ข้าพเจ้ามีความคิดว่า อาจารย์ผู้สอนส่วน ใหญ่ ได้คิดวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนแล้วในการ เลือกสื่อเทคโนโลยี การเรียนการสอน ใหม่ที่ที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับ เนื้อหาที่พหุหลาย กิจกรรมการเรียน การสอนและเนื้อหา แต่ การประยุกต์ใช้	อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ใหม่ๆที่ทันสมัยมาใช้ใน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนทักษะการเรียน จึงทำให้กิจกรรมการเรียน การสอนนั้นไม่น่าสนใจ เห็นได้ชัดว่าการจัด กิจกรรมการสอนที่ทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่เป็นการจัดการ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	ผู้สอนส่วนใหญ่ที่มีอายุมาก ก็จะไม่ค่อยนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาจส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายกับการจัดการเรียนการสอน	วิชาการเขียนเรียงความ นั้นเป็นรายวิชาที่มีความสลับซับซ้อน อาจจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน เพราะฉะนั้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความหลากหลายและน่าสนใจเข้ามาประยุกต์ใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนถือว่าเป็นความคิดที่ดี ที่สามารถเพิ่มสีสันให้กับกิจกรรมการ	Power point	ของการศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ ซึ่งต้องใช้เวลามาก อาจจะทำให้การเตรียมสอนของผู้สอนเอง	เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ นั้นก็อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มผู้สอนที่มีอายุค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นควรมีการอบรมการใช้และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายแก่ผู้สอนมากยิ่งขึ้น	เรียนการสอนที่ไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
		เรียนการสอนได้ แต่ การเลือกใช้ เทคนิคโดยี สารสนเทศที่ หลากหลายนั้น ผู้สอนก็ต้องคำนึงถึง เนื้อหาที่ผู้สอนสอน ในแต่ละแผนด้วยว่า มีความเหมาะสม มากน้อยเพียงใด				
3. ท่านคิดว่า อาจารย์ดำเนินการ สอนตามเนื้อหาที่ ระบุไว้ในแผนการ สอนหรือไม่	อาจารย์ผู้สอนส่วน ใหญ่ก็จะดำเนินการ สอนตามแผนการ สอนที่ได้วางแผน เอาไว้ เพื่อให้ผู้เรียน ได้ผลการพัฒนาที่ เต็มประสิทธิภาพ	การจัดทำแผนการ สอนนั้นเป็น กระบวนการที่ผู้สอน ได้คิดพิจารณาเป็น อย่างดีแล้วไว้ในแต่ ละขั้นตอนผู้เรียน จะต้องได้เรียนรู้	แผนการสอนเป็นสิ่ง สำคัญในกระบวนการ จัดการเรียนรู้ วาง แผนการสอนเป็นตัว แสดงและเป็นตัวการัน ตีได้ว่า ในแต่ละแผน นั้นผู้สอนต้องการ	ก่อนทำการเข้าสอน ในชั้นเรียนทุกครั้ง อาจารย์ผู้สอนทุกคน ควรมีแผนการ สอนประจำชั่วโมง นั้น ๆ เพราะฉะนั้น ผู้สอนควรจะสอน	แผนการสอนทุกแผน นั้นจะมีการกำหนด วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ว่าในแผนนั้นผู้สอน มุ่งเน้นที่จะพัฒนา อะไรมีวิธีการวัด อย่างไร มีเกณฑ์การ	ผู้สอนส่วนใหญ่ก็จะ ดำเนินการสอนตาม แผนการสอนที่ได้เตรียมไว้ นอกจากจะมีบ้างที่แทรก เข้ามาที่ทำให้การจัดการ เรียนการสอนไม่ได้เป็นไป ตามแผนที่วางไว้ ก็ต้องมี

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
4. ท่านคิดว่า อาจารย์ดำเนินการ สอนตามลำดับจน ได้รับผลการเรียนรู้ ตามที่คาดหวัง หรือไม่อย่างไร	การที่ผู้สอนได้ จัดการเรียนการ สอนตามแผนที่ วางแผนเอาไว้ ก็จะ ทำให้เกิดผลการ เรียนรู้ตามที่ คาดหวังแก่ผู้เรียน ก็ จะทำให้เกิดผลการ	อะไรเพื่อให้เกิดการ พัฒนาสูงสุด เพราะฉะนั้นการ จัดการเรียนการ สอนตามแผนการ สอนถือว่าเป็น กระบวนการที่ อาจารย์ผู้สอนทุกคน พึงกระทำ	มุ่งเน้นอะไร ต้องการ วัดอะไร ผู้สอนจึงต้อง ดำเนินการสอนเพื่อให้ ตัวชีวิตนั้นประสบ ความสำเร็จ ความเสถียร	ตามแผนการสอน เพื่อให้เกิดผลการ พัฒนาแก่ผู้เรียนเต็ม ประสิทธิภาพ	ตรวจทานอย่างไร เพราะฉะนั้นเพื่อให้ได้ วัดในสิ่งที่ต้องการ ผู้สอนจึงจำเป็นต้อง ดำเนินการสอนตาม แผนการสอนที่ได้ ออกแบบไว้	การปรับเปลี่ยนตามความ เหมาะสม
	การที่ผู้สอนได้ จัดการเรียนการ สอนตามแผนที่ วางแผนเอาไว้ ก็จะ ทำให้เกิดผลการ เรียนรู้ตามที่ คาดหวังแก่ผู้เรียน ก็ จะทำให้เกิดผลการ	แน่นอนว่าการ จัดการเรียนการ สอนตามแผนการ สอนนั้นจะทำให้ ผู้เรียนได้รับผลการ เรียนรู้ตามที่ คาดหวัง เพราะฉะนั้น การ	การจัดการเรียนการ สอนตามแผนการสอน ที่วางแผนเอาไว้เป็น อย่างดีนั้น เป็นปัจจัย สำคัญที่จะทำให้ ผู้เรียนได้รับผลการ เรียนรู้ตามที่คาดหวัง เพราะฉะนั้นแผนการ	ถ้าการจัดทำ แผนการจัดการ เรียนการสอนจัดทำ โดย การที่ผู้สอนได้ พิจารณาอย่างถี่ถ้วน แล้วในแต่ละขั้นตอน มีการกำหนด จุดประสงค์และ	ข้าพเจ้าเชื่อว่า ถ้า ผู้สอนแต่ละคน ดำเนินการสอนตาม แผนการสอนที่ผู้สอน ได้จัดทำมาเป็นอย่างดี แล้วนั้นจะส่งผลทำให้ ผู้เรียนได้รับผลการ เรียนรู้ตามที่คาดหวัง	ถ้ากระบวนการจัดการ เรียนการสอนตาม แผนการสอนทุกขั้นตอนที่ วางไว้โดยไม่มีการ เปลี่ยนแปลงใด ๆ ผู้เรียน ก็จะมีผลการเรียนรู้ตามที่ คาดหวัง

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	<p>เรียนรู้ตามที่ คาดหวังแก่ผู้เรียน เพราะขั้นตอนใน แผนการสอนนั้น ผู้สอนได้พิจารณา เป็นอย่างดีแล้วว่า ควรจะใช้กิจกรรม อะไรที่จะให้เกิดผล การพัฒนาแก่ผู้เรียน มากที่สุด</p>	<p>จัดทำแผนการสอน หรือการออกแบบ แผนการสอนนั้น ผู้สอนต้องใช้ความ ระมัดระวังเป็นอย่างดี ยังคงพิจารณา ให้คิดว่าแต่ละ ขั้นตอนใช้กิจกรรม อะไรเพื่อให้เกิด ผลประโยชน์แก่ ผู้เรียนมากที่สุด</p>	<p>สอนควรจะมี วัตถุประสงค์การ จัดการเรียนการสอน รวมถึงวิธีการ ประเมินผลการเรียน การสอนเอาไว้ให้ ชัดเจน</p>	<p>วัตถุประสงค์ที่ ชัดเจน การที่ผู้สอน ได้พิจารณาอย่างถี่ ถ้วนแล้วในแต่ละ ขั้นตอนมีการ กำหนดจุดประสงค์ และวัตถุประสงค์ที่ ชัดเจนเข้าเพื่อ ว่าการจัดการเรียน การสอนลักษณะนี้ สุดท้ายแล้วจะทำให้ ผู้เรียนได้รับผลการ เรียนรู้ตามที่ คาดหวัง</p>	<p>แต่แผนการสอนนั้น ต้องผ่านการพิจารณา ออกมาอย่างถี่ถ้วนใน ด้านของวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนการ สอนการวัด ประเมินผล และ ประเด็นต่าง ๆ สิ่ง เหล่านี้จะเป็นตัวช่วย การันตีว่าจุดหมาย ปลายทางผู้เรียนจะ ได้รับผลการพัฒนา อย่างเต็มประสิทธิภาพ</p>	

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
		<p>วิธีการสอนที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ บทบาทของผู้สอนจะมีความสำคัญมากที่สุด ในห้องเรียน ส่วนบทบาทของผู้เรียนนั้น เป็นเพียงแแค่ผู้ที่นั่งฟัง ผู้สอนอยู่ในห้องเรียน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้สอนเป็นสำคัญ บทบาทผู้สอนจะมีความสำคัญมากที่สุด ในห้องเรียน ส่วนบทบาทของผู้เรียนนั้น เป็นเพียงแแค่ผู้ที่นั่งฟัง ผู้สอนอยู่ในห้องเรียน บางครั้งอาจจะไม่มีการเรียนการสอน</p>	<p>ผู้เรียน แต่ในความ เป็นจริงเรากลับจะสังเกตได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนั้น ส่วนใหญ่ผู้สอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ตามความสนใจของผู้สอนเอง แต่ในความเป็นจริงเรา กลับจะสังเกตได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนั้น ส่วนใหญ่ผู้สอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน</p>			

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสำหรับผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
6. ท่านคิดว่า อาจารย์เปิดโอกาส ให้ซักถามและ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นทั้งใน ห้องเรียนและนอก ห้องเรียนหรือไม่ อย่างไร	การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นใน ห้องเรียนนั้นถือว่า เกิดขึ้นได้น้อยมาก เพราะว่าการจัดการ เรียนการสอนที่ ผู้สอนได้ออกแบบ มาเป็นการจัดการ เรียนการสอนที่เน้น ผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นผู้สอน ส่วนมากก็จัดการ เรียนการสอนที่มี กิจกรรมที่ไม่เอื้อต่อ การเปิดโอกาสให้	การจัดการเรียนการ สอนในปัจจุบัน ค่อนข้างเป็นการ จัดการเรียนการ สอนที่เป็นแบบ ดั้งเดิมหรือที่เรียกว่า แบบ traditional Approach ซึ่งเป็น กระบวนการจัดการ เรียนการสอนที่ ผู้สอนมีบทบาท สำคัญมากที่สุดโดย ห้องเรียน เพราะฉะนั้น กระบวนการจัดการ	โอกาสแต่แค่กระทั่งจะ ซักถามผู้สอนด้วยซ้ำ ถ้าพูดถึงการจัดการ เรียนการสอนในชั้น เรียนนั้นในปัจจุบันนี้ ถือว่าผู้เรียนไม่ค่อยได้ มีโอกาสในการซักถาม ผู้สอนสักเท่าไรอาจจะ เกิดจากความเขินอาย ในหัวข้อเรียนที่ต้องอยู่ กับคนหมู่มากผู้เรียน อาจจะมีความรู้สึกที่ จะเขินอายเพื่อนร่วม ชั้นเรียนจึงไม่ค่อยที่จะ ซักถามผู้สอนเมื่อ ผู้เรียนเกิดความสงสัย ในประเด็นที่กำลัง	ตามความสนใจของ ผู้สอนเอง โอกาสในการซักถาม ในห้องเรียนนั้นถือ เป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ ผู้เรียนเกิดความ สงสัยหรือมีความ สงสัยในประเด็นใดที่ กำลังเรียนถ้าผู้เรียน ไม่กล้าที่จะถามก็จะ ทำให้กระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียน อาจจะหยุดชะงักได้ โอกาสในการซักถาม ในห้องเรียนนั้นถือ เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับ	โอกาสในการซักถาม ในห้องเรียนนั้นถือ เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับ การเรียนรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนเกิดความ สงสัยหรือมีความ สงสัยในประเด็นใดที่ กำลังเรียนถ้าผู้เรียน ไม่กล้าที่จะถามก็จะ ทำให้กระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียนอาจจะ หยุดชะงักได้ โอกาส ในการซักถามใน ห้องเรียนนั้นถือ เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับ	เนื่องจากจัดการเรียน การสอนในปัจจุบันยัง เป็นการจัดการเรียนการ สอนแบบดั้งเดิม พูดได้ว่า เป็นการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้สอนเป็น สำคัญเพราะฉะนั้นหน้าที่ ของผู้เรียนคือมีเพียงแค การนั่งเรียนฟังผู้สอนพูด เพียงอย่างเดียวไม่ค่อยมี โอกาสได้แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นหรือซักถามสัก เท่าไร รวมถึงตัวผู้สอน เองก็ไม่ค่อยจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เอื้อต่อ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาสอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	ผู้เรียนได้ซักถามสัก เท่าไร	เรียนการสอนของ ผู้สอนนั้นจะเป็น การจัดกิจกรรมที่ไม่ เอื้อให้ผู้เรียนได้มี โอกาสซักถาม เท่าที่ควร	เรียน เพราะฉะนั้น ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ การเรียนการสอนที่ เน้นการสร้าง บรรยากาศในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกเป็น กันเองและผ่อนคลาย ผู้เรียนจะมีความกล้า ถามในห้องเรียน	เป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับการเรียนรู้ ของผู้เรียนและ ผู้เรียนเกิดความ สงสัยหรือมีความ สงสัยในประเด็นที่ กำลังเรียนรู้ กำลังเรียนถ้าผู้เรียน ไม่กล้าที่จะถามก็จะ ทำให้กระบวนการ เรียนรู้ของผู้เรียน อาจจะหยุดชะงักได้ เพราะฉะนั้นผู้สอน ควรคำนึงถึง กิจกรรมการเรียน การสอนที่เอื้อต่อ การเปิดโอกาสให้	การเรียนรู้ของผู้เรียน และผู้เรียนเกิดความ สงสัยหรือมีความ สงสัยในประเด็นที่ กำลังเรียนถ้าผู้เรียน ไม่กล้าที่จะถามก็จะทำ ให้กระบวนการเรียนรู้ ของผู้เรียนอาจจะ หยุดชะงักได้ เพราะฉะนั้นผู้สอน ควรคำนึงถึง กิจกรรม การเรียนการสอนที่ เอื้อต่อการเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้มีโอกา สซักถามในห้องเรียน	การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ซักถามและแสดงความ คิดเห็นในห้อง

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
7. ท่านคิดว่า อาจารย์สร้าง บรรยากาศใน ห้องเรียนให้เปิด กว้างต่อการแสดง ความคิดเห็นของ นักศึกษาหรือไม่ อย่างไร	การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมหรือแบบ traditional Approach เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกกดดัน เบื่อหน่าย ผลสุดท้ายจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน อาจจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของ	บรรยากาศในชั้นเรียนถือเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนเพราะถ้าผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีความไว้วางใจในตัวผู้สอนผู้เรียนก็จะกล้าแสดงออกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงกล้าที่จะซักถามในประเด็นที่ไม่ประเด็นที่ตนเอง	ผู้สอนภาษาอังกฤษผู้สอนส่วนใหญ่สร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้อึดอัดความรู้สึกของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าตัวเองมีความปลอดภัยที่ผู้สอนในขณะที่มีกิจกรรมการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนรู้สึกไว้วางใจกล้าที่จะซักถามผลที่ได้ก็จะเกิดกับตัวผู้เรียนเอง แต่ใน	ผู้เรียนได้มีโอกาสซักถามในห้องเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนหรือเรียนในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนั้นถือว่า เป็นบรรยากาศที่บรรยากาศที่ค่อนข้างกดดันกับผู้เรียน ผู้เรียน ผู้เรียนจึงไม่มีความกล้า ที่จะซักถามผู้สอนในขณะที่มีกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงผู้เรียนไม่กล้าที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นใน	บรรยากาศในชั้นเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการทางการเรียนเป็นอย่างมาก ถ้าผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกไว้วางใจไม่กดดันในชั้นเรียนผู้เรียนผู้เรียนก็จะกล้าที่จะซักถามผู้สอนในขณะที่มีคำถามกำลังสอน แต่ถ้าบรรยากาศในชั้นเรียนทำให้	การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนนั้นก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากถ้าผู้สอนสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้อึดอัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นหลักจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนนั้นมีความกดดันในชั้นเรียนผู้เรียนผู้เรียนก็จะกล้าที่จะซักถามผู้สอนในขณะที่มีคำถามกำลังสอน แต่ถ้าบรรยากาศในชั้นเรียนทำให้

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	ผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นตัวผู้สอนเองควรจะจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีความรู้สึกปลอดภัยไว้ใจ เพราะฉะนั้นตัวผู้สอนเองควรจะจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนมีความรู้สึกปลอดภัยไว้ใจ ให้รู้สึกไว้ใจในตัวผู้สอน ต่อจากนั้นผู้เรียนก็จะมีความกล้าที่จะซักถามในประเด็นที่	เข้าใจในขณะที่ยังสอนกำลังสอน	การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ถือได้ว่าผู้สอนถือเอาความสำคัญของผู้สอนเป็นหลักเพราะฉะนั้นบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นเราจะเห็นได้ว่าผู้สอนมีบทบาทสำคัญในชั้นเรียน จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและไว้ใจที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและซักถาม	ห้องเรียน รวมถึงผู้เรียนไม่กล้าที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพราะฉะนั้นผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยและไว้ใจที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและซักถาม ผู้สอนในประเด็นที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ	ผู้เรียนรู้สึกกดดันและกลัวผู้เรียนก็จะไม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึงสอบถามหรือซักถามผู้สอนในประเด็นที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่พัฒนาการในด้านการเรียนรู้	ในปัจจุบันนั้นการเรียนการสอนทักษะการเขียนเรียนความภาษาอังกฤษผู้สอนค่อนข้างใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นผู้สอนเป็นหลักเพราะฉะนั้นผู้เรียนจึงไม่มีโอกาสแม้แต่ที่จะถาม หรือพูดได้ว่าผู้เรียนไม่กล้าถาม เพราะฉะนั้นผู้สอนควรสร้างบรรยากาศเพื่อทำลายกำแพงให้ผู้เรียนรู้สึกมีความไว้ใจที่จะถาม

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
8. ท่านคิดว่า อาจารย์มอบหมาย งาน/แบบฝึกหัด ได้ อย่างเหมาะสม หรือไม่อย่างไร	ในการจัดการเรียน การสอนทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันนี้ต้อง ยอมรับว่าอาจารย์ ผู้สอนมอบหมาย งานให้นักศึกษามาก เกินไป รายงานแต่ ละชิ้นนั้นต้องใช้	การมอบหมายงานที่ มากจนเกินไป ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษารู้สึกเบื่อ หน่ายและไม่อยาก เรียน อาจารย์ผู้สอน ควรมอบหมายงาน ในจำนวนที่ เหมาะสมควร	การที่ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่ต่ำปัจจัยหนึ่ง อาจจะมาเพราะการ มอบหมายงานของ อาจารย์ที่มากเกินไป เพราะการมอบหมาย งานที่มากเกินไปนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียน	ปัจจัยเรื่องการ มอบหมายงานที่ จำนวนมากหรือน้อย เกินไปนั้นควรเป็น ปัจจัยแรกที่อาจารย์ ผู้สอนพิจารณาถึงใน ขั้นตอนของการ เขียนแผนการสอน อาจารย์ผู้สอนควร	ผู้สอนควรวางแผนการ สอนให้มีความละเอียด รอบคอบ ควรจะ พิจารณากิจกรรมใน แผนการสอนให้ทั่วไ แผนการสอนนั้นแต่ละ ขั้นตอนมีกิจกรรมหรือ มีแบบฝึกหัดที่มี จำนวนมากแล้ว	ในการจัดการเรียนการ สอนทักษะการเขียน เรียงความนั้นถ้าเราพูดถึง การมอบหมายงานหรือ แบบฝึกหัด ในปัจจุบันนี้ ต้องยอมรับว่ายังเป็นการ สอนแบบดั้งเดิมซึ่งการ มอบหมายงานนั้นมัก ค่อนข้างที่จะเยาะตาม

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	ระยะเวลาในการทำ เป็นเวลานาน การ มอบหมายงานที่ เยอะเกินไปอาจจะ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ ให้นักศึกษารู้สึก กดดันจนไม่อยาก เรียน	พิจารณาแต่ละ ชั้นงาน ว่าชั้นงาน นั้นใช้เวลาทำมาก น้อยเพียงใด และแต่ ละชั้นงานนั้นผู้เรียน ได้เรียนรู้จากชิ้นงาน มากแค่ไหน	รู้สึกกดดันเพื่อหมาย และไม่อยากเรียน สุดท้ายก็จะส่งผลทำ ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของผู้เรียนตกต่ำ	จะวางแผนให้ ละเอียดถี่ถ้วนว่า กิจกรรมการเรียน การสอนในแต่ละ แผนนั้นควรมีการ มอบหมายงานมาก น้อยเพียงใด เพราะ การมอบหมายงานที่ มากเกินไปนั้น อาจจะทำให้ผู้เรียน รู้สึกกดดันและจะ ส่งผลทำให้ผู้เรียนไม่ สามารถพัฒนาการ เรียนของตัวเองได้	หรือไม่ ถ้าปรากฏว่ามี จำนวนแบบฝึกหัดที่ มากพออยู่แล้ว ผู้สอน ก็ไม่ควรมอบหมาย การบ้าน หรือ มอบหมายงานเพิ่มขึ้น อีก	เนื้อหาของรายวิชา เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึก เขียน ซึ่งงานหรือ แบบฝึกหัดที่ได้รับ มอบหมายนั้นผู้เรียน จำเป็นต้องใช้ระยะ เวลานานในการทำให้ สำเร็จ เพราะฉะนั้นผู้สอน ควรจะมอบหมายงานเป็น จำนวนน้อยแต่สามารถ พัฒนาให้นักศึกษาเกิด พัฒนาการอย่างมี ประสิทธิภาพ

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมภาษณ์	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมภาษณ์
9. ท่านคิดว่า อาจารย์มีการ ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับ นักศึกษาทั้งในและ นอกห้องเรียน หรือไม่อย่างไร	ถ้าพูดถึงการมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียน กับผู้สอนนั้น เราจะ เห็นได้ว่าการมี ปฏิสัมพันธ์ใน ลักษณะนั้นจะ เกิดขึ้นได้เฉพาะใน ชั้นเรียนเท่านั้นส่วน เมื่อหมดคาบเรียน ผู้เรียนก็จะไม่มี ช่องทางในการ ติดต่อระหว่าง ผู้เรียนและผู้สอน เพราะฉะนั้น เมื่อ ผู้เรียนอยู่นอก	การจัดการเรียนการ สอนในยุคปัจจุบัน นั้นก็คงยังเป็นการ เรียนการสอนแบบ ดั้งเดิมที่เน้นบทบาท ผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นบทบาท ของผู้เรียนใน ห้องเรียนก็จะมีเพียง แค่เป็นการนั่งฟัง ผู้สอนเท่านั้น ผู้เรียน แทบจะไม่มีโอกาส ในการซักถามหรือ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นในห้องเรียน เลยแม้แต่บ่อย	การสร้างบรรยากาศ ในชั้นเรียนเพื่อที่จะ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มี ปฏิสัมพันธ์กันระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียนและ ระหว่างผู้เรียนกับ ผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นปัจจัยที่จะทำ ให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้สามารถสร้าง ความภูมิใจได้ด้วยตัว ผู้เรียนเอง ulyใช้ ประสบการณ์เดิมของ ผู้เรียนร่วมกับ ประสบการณ์ใหม่ที่ จากการปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมรอบตัว	ผู้เรียนแทบจะไม่ มีปฏิสัมพันธ์ใดๆกับ ผู้สอนเลยในระหว่าง การจัดการเรียนการ สอนเพราะผู้สอน ออกแบบกิจกรรม การเรียนการสอน และสร้างบรรยากาศ ในห้องเรียนที่ไม่เอื้อ ต่อผู้เรียนให้ได้มี ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกัน และกันในห้องเรียน เพราะฉะนั้นผู้สอน ควรสร้างบรรยากาศ ในชั้นเรียนให้เอื้อต่อ ผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ รู้สึกไว้วางใจ จะได้มี	การสร้างบรรยากาศ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียน ได้มีการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนหรือแม้แต่ กระทั้งผู้เรียนกับ ผู้เรียนเองก็ต้องการมี ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและ กันเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำ ให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ผู้เรียนได้มี โอกาสสร้างความรู้ได้ ด้วยตัวเองโดยอาศัย ความรู้เดิมและ ประสบการณ์เดิมของ ผู้เรียนผนวกกับความรู ใหม่ที่ได้จาก	ส่วนเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับ ผู้สอนนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า อาจารย์ผู้สอนที่ทักษะการ เขียนเรียงความในปัจจุบัน นี้ยังเน้นการสอนแบบที่ เป็นแบบดั้งเดิม traditional Approach ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์ ผู้สอนที่ทักษะการเขียน เรียงความในปัจจุบันนี้ยัง เน้นการสอนแบบที่เป็น แบบดั้งเดิม traditional Approach ซึ่งในกิจกรรม การจัดการเรียนการสอน นั้นจะเน้นผู้สอนเป็น

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาของผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
	ห้องเรียนแล้วมีข้อสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลืออะไร ผู้เรียนก็จะไม่มีโอกาสที่จะได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ผู้สอนควรจัด ช่องทางการสื่อสาร ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้มี ความหลากหลาย		ผู้เรียนเอง โดยใช่ ประสิทธิภาพเดิมของผู้เรียนบวกกับ ประสบการณ์ใหม่ที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ผู้เรียนเอง	ความกล้าที่จะมีการแลกเปลี่ยนในห้องเรียน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน กับ บุคคลหรือ สิ่งแวดล้อมรอบตัว	สำคัญผู้สอนมีหน้าที่หลัก ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนแทบ จะไม่มีโอกาสในการ แลกเปลี่ยนพูดคุย เมื่อ ผู้เรียนมีปัญหาหรือข้อ ซักถามใดๆก็จะมีโอกาส ได้ถามอาจารย์หรือขอ ความช่วยเหลือจากเพื่อน ในชั้นเรียน เมื่อผู้เรียนมี ปัญหาหรือข้อซักถามใดๆ ก็จะไม่มีโอกาสได้ถาม อาจารย์หรือขอความ ช่วยเหลือจากเพื่อนในชั้น เรียน เพราะฉะนั้น ใน สถานะอาจารย์ผู้สอนที่ทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษมี

ตารางที่ 14 ข้อมูลการสัมมนาภาษาของผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน (ต่อ)

ประเด็นสัมมนา	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 1	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 2	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 3	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 4	อาจารย์สาขาวิชา ภาษาอังกฤษคนที่ 5	สรุปผลการสัมมนา
						<p>ความคิดว่า ผู้สอนควร สร้างบรรยากาศในชั้น เรียน ที่สนับสนุนให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสมีปฏิสัมพันธ์กัน ในชั้นเรียนและนอกชั้น เรียน ผู้เรียนจะได้เกิดการ เรียนรู้ตลอดเวลาไม่ เพียงแต่ในชั้นเรียนเท่านั้น</p>

ภาคผนวก จ
หนังสือตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

ที่ อว ๐๖๑๖.๐๕ / ๖.๐๕๒

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

เรียน คุณพงศ์ทวี ทิศวา และคณะ

ตามที่ท่านได้แจ้งความประสงค์ขอให้ตีพิมพ์บทความวิจัย เรื่อง "การพัฒนาความสามารถ
ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวสร้างสรรค์ความรู้
และการใช้กิจกรรมให้ข้อมูลย้อนกลับแบบออนไลน์" ลงในวารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์
ความแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้กองบรรณาธิการวารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์ ได้ส่งให้ผู้ประเมินอิสระตรวจ
อ่านบทความแล้ว เห็นว่าบทความวิจัยดังกล่าวมีรูปแบบและเนื้อหาเหมาะสม มีคุณค่าต่อการตีพิมพ์
เผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางวิชาการในวารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์ ได้ในปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑
ประจำเดือนมกราคม - เมษายน ๒๕๖๔ (Print ISSN ๒๒๘๖-๙๘๓๒, Electronic ISSN ๒๕๐๘-๑๖๔๗)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ปราวณี เนรมิตร)

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
(วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์)
โทร. ๐๕๖-๒๑๙๑๐๐-๒๙ คีย์ ๑๒๑๓
โทรสาร ๐๕๖-๔๘๒๕๓๓

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พงศ์ทวี ทศวา
วัน เดือน ปี เกิด	17 เมษายน 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดยะลา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2553 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2555 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	131 ม.6 ต.พระบาท บ้านกอกชุม อ.เมือง จ.ลำปาง 52000

